

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2002/C 84/01	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 januari 2002 in zaak C-101/99 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) om een prejudiciële beslissing]: The Queen tegen Intervention Board for Agricultural Produce, ex parte: British Sugar plc (Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Suiker — Aanduiding van tijdens bepaald verkoopseizoen geproduceerde hoeveelheid suiker als „C-suiker” — Bedrag verschuldigd voor op interne markt afgezette suiker — Heffing in geval van uitvoer met uitvoercertificaat — Restituties bij uitvoer)	1
2002/C 84/02	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 30 januari 2002 in zaak C-107/99: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Structuurfondsen — Financiering van communautaire initiatieven — Wijziging van indicatieve verdelingen”)	2
2002/C 84/03	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-118/99: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Goedkeuring van rekeningen — EOGFL — Begrotingsjaar 1995 — Akkerbouwgewassen”)	2
2002/C 84/04	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 27 november 2001 in zaak C-146/99: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Tomaten — Aan telers te betalen minimumprijs”) ..	3

Prijs: 18,00 EUR

NL

(Vervolg z.o.z.)

2002/C 84/05	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-164/99 (verzoek van het Amtsgericht Tauberbischofsheim om een prejudiciële beslissing): Portuguesa Construções L ^{da} („Vrije dienstverrichting — Ondernemingen in de bouwsector — Richtlijn 96/71/EG — Terbeschikkingstelling van werknemers — Minimumloon”)	3
2002/C 84/06	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 29 november 2001 in zaak C-202/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek („Niet-nakoming — Richtlijn 78/687/EEG — Handhaving van tweede studieprogramma dat toegang geeft tot beroep van tandarts — Handhaving van mogelijkheid van dubbele inschrijving in het register van artsen en in het register van tandartsen voor artsen bedoeld in artikel 19 van richtlijn 78/686/EEG”)	4
2002/C 84/07	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 29 november 2001 in zaak C-221/99: Giuseppe Conte tegen Stefania Rossi („Honorarium van architect — Summiere procedure tot verkrijging van rechterlijk bevel tot betaling — Advies van beroepsorganisatie — Artikelen 5 en 85 EG-Verdrag (thans artikelen 10 EG en 81 EG)”)	4
2002/C 84/08	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 januari 2002 in zaak C-248/99 P: Franse Republiek tegen Monsanto Company („Hogere voorziening — Verordening (EEG) nr. 2377/90 — Aanvraag om opnemning van boviene somatotropine (BST) in lijst van substanties waarvoor geen maximumwaarden voor residuen gelden — Verbod om deze substantie in de handel te brengen — Afwijzing van aanvraag om opnemning”)	5
2002/C 84/09	Arrest van het Hof van 5 februari 2002 in zaak C-255/99 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Anna Humer („Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Begrip gezinsbijslag — Betaling van voorschotten op onderhoudsbijdrage — Voorwaarde van verblijf van minderjarig kind op grondgebied — Uitvoer van uitkeringen naar buitenland”)	5
2002/C 84/10	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 december 2001 in zaak C-269/99 (verzoek van het Landgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): Carl Kühne GmbH & Co. KG, Rich. Hengstenberg GmbH & Co., Ernst Nowka GmbH & Co. KG tegen Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG (Landbouwproducten en levensmiddelen — Geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen — Vereenvoudigde registratieprocedure — Bescherming van benaming „Spreewälder Gurken”)	6
2002/C 84/11	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 27 november 2001 in zaak C-270/99 P: Z tegen Europees Parlement („Hogere voorziening — Ambtenaren — Tuchtprocedure — Overschrijding van in artikel 7 van bijlage IX bij Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen gestelde termijnen”)	6

2002/C 84/12	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 27 november 2001 in de gevoegde zaken C-285/99 en C-286/99 (verzoek van de Consiglio di Stato om een prejudiciële beslissing): Impresa Lombardini SpA — Impresa Generale di Costruzioni tegen ANAS — Ente nazionale per le strade, Società Italiana per Condotte d'Acqua SpA (C-285/99), en Impresa Ing. Mantovani SpA tegen ANAS — Ente nazionale per le strade, Ditta Paolo Bregoli (C-286/99), in tegenwoordigheid van: Coopsette Soc. coop. arl (C-286/99) (Richtlijn 93/37/EEG — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Gunning van opdrachten — Abnormaal lage inschrijvingen — In lidstaat toegepaste motiverings- en uitsluitingsregels — Uit hoofde van gemeenschapsrecht op aanbestedende dienst rustende verplichtingen)	7
2002/C 84/13	Arrest van het Hof van 6 december 2001 in zaak C-353/99 P: Raad van de Europese Unie tegen Heidi Hautala e.a. („Hogere voorziening — Recht van toegang van publiek tot documenten van Raad — Besluit 93/731/EG van Raad — Uitzonderingen op toegang tot documenten — Bescherming van algemeen belang inzake internationale betrekkingen — Gedeeltelijke toegang”)	8
2002/C 84/14	Arrest van het Hof van 29 november 2001 in zaak C-366/99 (verzoek van de Conseil d'État om een prejudiciële beslissing): Joseph Griesmar tegen Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de la Fonction publique, de la Réforme de l'État et de la Décentralisation (Sociale politiek — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) of van richtlijn 79/7/EEG — Franse regeling inzake burgerlijke en militaire rustpensioenen — Bonificatie voor kinderen alleen voor vrouwelijke ambtenaren — Toelaatbaarheid vanuit oogpunt van artikel 6, lid 3, van overeenkomst betreffende de sociale politiek of van bepalingen van richtlijn 79/7/EEG)	8
2002/C 84/15	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-372/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek („Niet-nakoming — Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Middelen om een einde te maken aan de toepassing van deze bedingen”)	9
2002/C 84/16	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 december 2001 in zaak C-373/99: Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaar 1995 — Groenten en fruit — Akkerbouwgewassen)	9
2002/C 84/17	Arrest van het Hof van 22 januari 2002 in zaak C-390/99 (verzoek van het Tribunal Supremo om een prejudiciële beslissing): Canal Satélite Digital SL tegen Administración General del Estado („Artikelen 30 en 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 28 EG en 49 EG)— Richtlijn 95/47/EG — Nationale wetgeving houdende verplichting voor exploitanten van diensten inzake voorwaardelijke toegang voor televisie om zich in te schrijven in een hiervoor gecreëerd register, met opgave van de kenmerken van door hen gebruikte technische middelen waarvoor vervolgens een administratieve goedkeuring moet worden verkregen — Richtlijn 83/189/EEG — Begrip „technisch voorschrift”)	10

2002/C 84/18	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 januari 2002 in zaak C-409/99 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH tegen Finanzlandesdirektion für Steiermark, en tussen Michael Stadler en Finanzlandesdirektion für Vorarlberg (Zesde BTW-richtlijn — Artikel 17, leden 6 en 7 — Recht op aftrek van voorbelasting — Uitsluitingen waarin nationale wetgeving ten tijde van inwerkingtreding van richtlijn voorzag — Uitsluitingen om conjuncturele redenen — In artikel 29 bedoelde raadpleging van raadgevend comité voor belasting over toegevoegde waarde)	11
2002/C 84/19	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 27 november 2001 in zaak C-424/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Richtlijn 89/105/EEG — Begrip positieve lijst in de zin van artikel 6 van richtlijn 89/105 — Onderzoekstermijn voor verzoek om opname van geneesmiddel op genoemde lijst — Verplichting om te voorzien in beroep in rechte ingeval van weigering)	11
2002/C 84/20	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 januari 2002 in zaak C-428/99 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): H. van den Bor BV tegen Voedselvoorzienings- en verkoopbureau (Landbouw — Bestrijding van bovine spongiforme encefalopathie — Bevoegdheid van lidstaten — Schadeloosstelling veehouders naar aanleiding van doden van Britse kalveren in kader van bovine spongiforme encefalopathie-crisis in maart 1996)	12
2002/C 84/21	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 15 januari 2002 in zaak C-439/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Schending van de artikelen 52 en 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 43 EG en 49 EG) — Handhaving van bepaalde nationale en regionale regels inzake jaarbeurzen, tentoonstellingen, salons en markten)	13
2002/C 84/22	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-466/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Milieu — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG, 91/689/EEG en 94/62/EG — Plannen voor beheer van afvalstoffen)	14
2002/C 84/23	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 december 2001 in zaak C-472/99 (verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien om een prejudiciële beslissing): Clean Car Autoservice GmbH tegen Stadt Wien, Republik Österreich (Artikel 234 EG — Kosten van partijen in hoofdgeding — Artikel 104, lid 5, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof)	15
2002/C 84/24	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 januari 2002 in zaak C-480/99 P: Gerry Plant e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — Beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 33 EGKS-Verdrag — Ontvankelijkheid — Beginsel van hoor en wederhoor in procedure in rechte”)	15

2002/C 84/25	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-500/99 P: Conserve Italia Soc. Coop. arl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — Landbouw — EOGFL — Intrekking van financiële bijstand — Verordening (EEG) nr. 355/77 — Verordening (EEG) nr. 4253/88 — Evenredigheidsbeginsel”)	16
2002/C 84/26	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 januari 2002 in zaak C-507/99 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): Denkavit Nederland BV tegen Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau (Landbouw — Bestrijding van boviene spongiforme encefalopathie — Bevoegdheid van lidstaten — Besluit tot doden en bepaling van tijdstip van doden van Britse kalveren in kader van boviene spongiforme encefalopathie-crisis in maart 1996)	17
2002/C 84/27	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 7 februari 2002 in zaak C-5/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland („Niet-nakoming — Richtlijn 89/391/EEG — Maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk — Artikelen 9, lid 1, sub a, en 10, lid 3, sub a — Verplichting van werkgever te beschikken over documenten over een evaluatie van de risico's voor de veiligheid en de gezondheid op het werk”)	17
2002/C 84/28	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 29 november 2001 in zaak C-17/00 (verzoek van het Rechtsprekend college van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om een prejudiciële beslissing): François De Coster tegen College van burgemeester en schepenen van Watermaal-Bosvoorde („Prejudiciële verwijzing — Begrip nationale rechterlijke instantie — Vrij verrichten van diensten — Gemeentebelasting op schotelantennes — Belemmering van ontvangst van satelliettelevisie-uitzendingen”) .	18
2002/C 84/29	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 7 februari 2002 in zaak C-28/00 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Liselotte Kauer tegen Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten („Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 94, leden 1 tot en met 3 — Ouderdomsverzekering — Vóór inwerkingtreding van verordening nr. 1408/71 in andere lidstaat vervulde tijdvakken van opvoeding”)	18
2002/C 84/30	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 januari 2002 in zaak C-31/00 (verzoek van het Hof van Cassatie om een prejudiciële beslissing): Nationale raad van de orde van architecten tegen Nicolas Dreessen („Prejudiciële verwijzing — Artikelen 10 EG en 43 EG — Nationale wettelijke regeling die toegang tot beroep van architect afhankelijk stelt van bezit van diploma of beroepskwalificatie — Gemeenschapsonderdaan die houder is van diploma dat niet is opgenomen in richtlijn 85/384/EEG — Verplichting voor lidstaat van ontvangst, die moet beslissen op verzoek om toelating om op zijn grondgebied beroep van architect uit te oefenen, om uit diploma blijvende bekwaamheden en verworven ervaring te vergelijken met door nationale wettelijke regeling vereiste kwalificaties”)	19

2002/C 84/31	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-35/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland („Niet-nakoming — Milieu — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG, 91/689/EEG en 94/62/EG — Plannen voor beheer van afvalstoffen”)	20
2002/C 84/32	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 15 januari 2002 in zaak C-43/00 (verzoek van het Vestre Landsret om een prejudiciële beslissing): Andersen og Jensen ApS tegen Skatteministeriet (Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 90/434/EEG — Gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil — Inbreng van activa of van tak van bedrijvigheid — Begrippen)	20
2002/C 84/33	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-51/00 (verzoek van het Arbeidshof te Brussel om een prejudiciële beslissing): Temco Service Industries NV tegen Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi, Khalil Lakhdar („Richtlijn 77/187 — Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen”)	21
2002/C 84/34	Arrest van het Hof van 15 januari 2002 in zaak C-55/00 (verzoek van het Tribunale ordinario di Roma om een prejudiciële beslissing): Elide Gottardo tegen Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (Prejudiciële verwijzing — Artikelen 12 EG en 39, lid 2, EG — Ouderdomsuitkeringen — Overeenkomst inzake sociale zekerheid tussen Italiaanse Republiek en Zwitserse Bondsstaat — Niet-aanmerkingneming van door Frans onderdaan in Zwitserland vervulde verzekeringstijdvakken)	22
2002/C 84/35	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 30 januari 2002 in zaak C-103/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek („Niet-nakoming — Richtlijn 92/43/EEG — Instandhouding van natuurlijke habitats en van wilde flora en fauna — Bescherming van soorten”)	22
2002/C 84/36	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 december 2001 in zaak C-146/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (Telecommunicatie — Financiering van universele dienst — Bijdrage van nieuwe aanbieders)	23
2002/C 84/37	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 6 december 2001 in zaak C-148/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek („Niet-nakoming — Niet-uitvoering van richtlijn 98/51/EG”)	23
2002/C 84/38	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 6 december 2001 in zaak C-166/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Niet-uitvoering van richtlijnen 97/41/EG, 98/51/EG en 98/67/EG)	24

2002/C 84/39	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 januari 2002 in zaak C-170/00: Republiek Finland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaren 1996 en 1997 — Speciale premies voor stieren — Door de Commissie te volgen procedure”)	25
2002/C 84/40	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 januari 2002 in zaak C-179/00 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Gerald Weidacher (curator in het faillissement van Thakis Vertriebs- und Handels GmbH) tegen Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft (Artikel 149 van Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden — Overgangsmaatregelen — Overschotvoorraden — Artikel 4 van verordening (EG) nr. 3108/94 van Commissie — Bevoegdheid — Houder van goederen — Toepasselijke invoerheffing — Gewettigd vertrouwen — Evenredigheid — Gelijke behandeling)	25
2002/C 84/41	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 januari 2002 in zaak C-182/00 (verzoek van het Landesgericht Welsom een prejudiciële beslissing): Lutz GmbH e.a. (Prejudiciële verwijzing — Openbaarmaking van jaarrekening en jaarverslag — Houden van handels- en vennootschapsregister — Onbevoegdheid Hof)	26
2002/C 84/42	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 januari 2002 in zaak C-218/00 (verzoek van het Tribunale di Vicenza om een prejudiciële beslissing): Cisl di Battistello Venanzio & C. Sas tegen Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) („Artikelen 85, 86 en 90 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG, 82 EG en 86 EG) — Verplichte aansluiting bij orgaan voor verzekering tegen arbeidsongevallen — Kwalificatie van orgaan voor arbeidsongevallenverzekering als onderneming”) . . .	26
2002/C 84/43	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 7 februari 2002 in zaak C-276/00 (verzoek van het Hessische Finanzgericht, Kassel om een prejudiciële beslissing): Turbon International GmbH tegen Oberfinanzdirektion Koblenz („Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — Indeling in gecombineerde nomenclatuur van inktcartridges die geschikt zijn voor printers van het merk Epson Stylus Color — Inkt (post 3215) — Delen en toebehoren voor machines van post 8 471 (post 8 473)” . . .	27
2002/C 84/44	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 7 februari 2002 in zaak C-328/00 (verzoek van het Bayerische Verwaltungsgericht Regensburg om een prejudiciële beslissing): Maria Weber en Martin Weber tegen Freistaat Bayern („Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Steunregeling voor oliehoudende zaden — Geldigheid van verordening (EEG) nr. 525/93”)	27
2002/C 84/45	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 december 2001 in zaak C-376/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek („Niet-nakoming — Richtlijnen 75/439/EEG en 75/442/EEG — Nationale verslagen betreffende toepassing — Niet-toezending aan Commissie”)	28
2002/C 84/46	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 17 januari 2002 in zaak C-394/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland (Niet-nakoming — Richtlijn 96/82/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	28

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 84/47	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 17 januari 2002 in zaak C-423/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Niet-nakoming — Richtlijn 96/82/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	29
2002/C 84/48	Arrest van het Hof van 15 januari 2002 in zaak C-196/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 75/442/EEG — Beschikking 94/3/EG — Europese afvalcatalogus)	29
2002/C 84/49	Beschikking van de president van het Hof (Zesde kamer) van 27 november 2001 in zaak C-208/99: Portugese Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EOGFL, afdeling „Oriëntatie” — Beschikking van de Commissie houdende intrekking van op basis van artikel 8 van verordening (EEG) nr. 4256/88 toegekende financiële steun — Beroep strekkende tot nietigverklaring voorzover beschikking tot een lidstaat is gericht — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)	30
2002/C 84/50	Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 11 oktober 2001 in zaak C-30/00 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Supremo Tribunal Administrativo): William Hinton & Sons L ^{da} en Fazenda Pública, in tegenwoordigheid van: Ministério Público („Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Navordering van rechten bij invoer — Boeking van te innen rechten bij invoer — Verstrijken van verjaringstermijn voor naheffingsvordering — Artikel 254 van Toetredingsakte Spanje en Portugal — Verplichting van Portugese Republiek om ten harer laste bepaalde voorraden af te bouwen”)	30
2002/C 84/51	Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 3 december 2001 in zaak C-59/00 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Vestre Landsret): Bent Moustén Vestergaard tegen Spøttrup Boligselskap (Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Opdrachten voor werken onder drempelwaarden van richtlijn 93/37/EEG — Clausele waarbij gebruik van product van bepaald merk verplicht wordt gesteld — Vrij verkeer van goederen)	31
2002/C 84/52	Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 22 november 2001 in zaak C-223/00 (verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo om een prejudiciële beslissing): Director-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) tegen Partex — Companhia Portuguesa de Serviços SA („Prejudiciële verwijzing — Niet-ontvankelijkheid”)	32
2002/C 84/53	Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 23 oktober 2001 in zaak C-281/00 P: Una Film „City Revue” GmbH tegen Europees Parlement e.a. („Richtlijn 98/43/EG inzake reclame en sponsoring voor tabaksproducten — Hogere voorziening — Afdoening zonder beslissing — Beslissing omtrent kosten”)	32
2002/C 84/54	Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 23 oktober 2001 in zaak C-313/00 P: Zini Davidoff SA tegen Europees Parlement („Richtlijn 98/43/EG 98/43/EG betreffende reclame en sponsoring voor tabaksproducten — Hogere voorziening — Beslissing niet meer nodig — Verdeling kosten”)	33

2002/C 84/55	Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 13 november 2001 in zaak C-430/00 P: Anton Dürbeck GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — Gemeenschappelijke ordening der markten — Bananen — Importen uit ACS-staten en uit derde staten — Aanvraag van extra invoercertificaten — Onbillijkheid — Overgangsmaatregelen — Artikel 30 van verordening (EEG) nr. 404/93 — Beperking van schade — Beroep tot nietigverklaring”)	33
2002/C 84/56	Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 22 november 2001 in zaak C-80/01 (verzoek van het Tribunal d'instance de Châteauroux om een prejudiciële beslissing): Michel SARL tegen Recettes des douanes („Artikel 104, lid 3, Reglement voor de procesvoering — Vraag waarop het antwoord duidelijk uit de rechtspraak kan worden afgeleid — Richtlijn 92/12/EEG — Algemene regeling voor accijnsproducten, voorhanden hebben en verkeer daarvan en controles daarop — Richtlijn 92/81/EEG — Harmonisatie van structuur van accijns op minerale oliën — Niet terugbetalen van binnenlandse belasting op aardolieproducten”)	34
2002/C 84/57	Beschikking van het Hof van 24 oktober 2001 in zaak C-186/01 R (verzoek van het Verwaltungsgericht Stuttgart om een prejudiciële beslissing): Alexander Dory tegen Bondsrepubliek Duitsland (Kort geding — Prejudiciële procedure — Onbevoegdheid Hof)	34
2002/C 84/58	Zaak C-413/01: Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 13 september 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Franca Ninni-Orasche en Bundesminister voor wetenschap, verkeer en kunst	35
2002/C 84/59	Zaak C-416/01: Verzoek van het Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: Tercera, van 3 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) en Administración General del Estado, Azucareras Reunidas de Jaén S.A. en Azucarera Ebro Agrícolas S.A.	35
2002/C 84/60	Zaak C-422/01: Verzoek van de regeringsrätt van 23 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de verzekeringsmaatschappij Skandia en Ola Ramstedt	36
2002/C 84/61	Zaak C-438/01: Verzoek van de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg, ingediend bij arrest van 8 november 2001, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Design Concept SA en Flanders Expo NV	36
2002/C 84/62	Zaak C-444/01: Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 18 september 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de stad Villingen-Schwenningen en Ophilia Akosua Owusu	36
2002/C 84/63	Zaak C-445/01: Verzoek van Giudice Unico del Tribunale di Biella van 18 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Roberto Simoncello en Piera Boerio en Direzione Provinciale del Lavoro (Vercelli)	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 84/64	Zaak C-447/01: Verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien van 5 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen DLD Trading Company Import-Export, spol.s.r.o. en Republiek Oostenrijk	37
2002/C 84/65	Zaak C-448/01: Verzoek van het Bundesvergabeamt (Oostenrijk) van 13 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. EVN AG; 2. Wienstrom GmbH en Republiek Oostenrijk	38
2002/C 84/66	Zaak C-449/01: Verzoek van Court of Appeal van 11 mei 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Abbey Life Assurance Company Limited en Kok Theam Yeap	38
2002/C 84/67	Zaak C-452/01: Verzoek van Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) van 19 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. M. Ospelt, 2. Schlössle Weisenberg Familienstiftung en de Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg	39
2002/C 84/68	Zaak C-455/01: Beroep, op 27 november 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	39
2002/C 84/69	Zaak C-456/01 P: Hogere voorziening, op 28 november 2001 ingesteld door Henkel KGaA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-335/99, Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	40
2002/C 84/70	Zaak C-457/01 P: Hogere voorziening, op 28 november 2001 ingesteld door Henkel KGaA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-336/99, Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	40
2002/C 84/71	Zaak C-458/01: Beroep, op 29 november 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	41
2002/C 84/72	Zaak C-459/01: Beroep, op 29 november 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	41
2002/C 84/73	Zaak C-460/01: Beroep, op 28 november 2001 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden	42
2002/C 84/74	Zaak C-462/01: Verzoek van Halmstads tingsrätt van 8 november 2001 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen U. Hammarsten	43

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 84/75	Zaak C-465/01: Beroep, op 4 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	43
2002/C 84/76	Zaak C-466/01: Beroep, op 4 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	44
2002/C 84/77	Zaak C-474/01 P: Hogere voorziening, op 6 december 2001 ingesteld door Procter & Gamble Company tegen het arrest het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-129/00 tussen Procter & Gamble Company en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	45
2002/C 84/78	Zaak C-478/01: Beroep, op 11 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	45
2002/C 84/79	Zaak C-479/01: Beroep, op 11 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	46
2002/C 84/80	Zaak C-483/01: Beroep, op 13 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	46
2002/C 84/81	Zaak C-484/01: Beroep, op 13 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	47
2002/C 84/82	Zaak C-486/01 P: Hogere voorziening, op 17 december 2001 ingesteld door het Front national tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 2 oktober 2001 in de gevoegde zaken T-222/99, T-327/99, en T-329/99, Martinez en de Gaulle, Front national en Bonino e.a./Europees Parlement	47
2002/C 84/83	Zaak C-488/01 P: Hogere voorziening, op 17 december 2001 ingesteld door J.C. Martinez tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 2 oktober 2001 in de gevoegde zaken T-222/99, T-327/99, en T-329/99, Martinez en de Gaulle, Front national en Bonino e.a./Europees Parlement	48
2002/C 84/84	Zaak C-489/01: Beroep, op 17 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk	49
2002/C 84/85	Zaak C-501/01: Beroep, op 24 december 2001 ingesteld door het Koninkrijk der Nederlanden tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	49
2002/C 84/86	Zaak C-502/01: Verzoek van het Sozialgericht Hannover van 12 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Silke Gaumain-Cerri en Kaufmännische Krankenkasse — Pflegekasse, in het geding geroepen: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte	50

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 84/87	Zaak C-8/02: Verzoek van het Verwaltungsgericht Sigmaringen van 28 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ludwig Leichtle en Bundesanstalt für Arbeit	50
2002/C 84/88	Zaak C-12/02: Verzoek van het Bayerisches Oberstes Landesgericht van 19 december 2001 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Marco Grilli	50
2002/C 84/89	Zaak C-15/02: Verzoek van de Unabhängige Verwaltungssenat Salzburg van 16 januari 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen enerzijds Dr. Roman Moser, en de Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg en de Grundverkehrsbeauftragte van het Land Salzburg, anderzijds	51
2002/C 84/90	Zaak C-32/02: Beroep, op 5 februari 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	51
2002/C 84/91	Zaak C-33/02: Beroep, op 6 februari 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	51
2002/C 84/92	Zaak C-34/02: Verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale Ordinario di Roma — Sezione Lavoro Quarta — bij beschikking van 24 januari 2002 in het geschil tussen Sante Pasquini en I.N.P.S. (Istituto Nazionale di Previdenza Sociale) ...	52
2002/C 84/93	Zaak C-50/02: Beroep, op 19 februari 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	53
2002/C 84/94	Doorhaling van zaak C-18/99	53
2002/C 84/95	Doorhaling van zaak C-48/01	54
2002/C 84/96	Doorhaling van gevoegde zaken C-51/01 en C-52/01	54
2002/C 84/97	Doorhaling van zaak C-118/01	54
2002/C 84/98	Doorhaling van zaak C-119/01	54
2002/C 84/99	Doorhaling van zaak C-244/01	54
2002/C 84/100	Doorhaling van zaak C-336/01	54

GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2002/C 84/101	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 2001 in de gevoegde zaken T-45/98 en T-47/98: Krupp Thyssen Stainless GmbH en Acciai speciali Terni SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EGKS-Verdrag — Mededinging — Mededingingsregeling — Legeringstoelage — Prijsvaststelling — Rechten van verdediging — Duur van inbreuk — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van bedrag van geldboeten — Medewerking tijdens administratieve procedure — Beginsel van gelijke behandeling)	55
2002/C 84/102	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 2001 in zaak T-48/98: Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EGKS-Verdrag — Mededinging — Mededingingsregeling — Legeringstoelage — Prijsvaststelling — Bewijslast — Duur van inbreuk — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van bedrag van boeten — Medewerking tijdens administratieve procedure — Beginsel van gelijke behandeling”)	55
2002/C 84/103	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2001 in zaak T-191/99: D. Petrie en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Doorzichtigheid — Toegang van publiek tot documenten — Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom van de Commissie — Niet-nakomingsprocedure — Aanmaning — Met redenen omkleed advies — Uitzondering inzake bescherming van algemeen belang — Inspectie- en enquêteactiviteiten — Gerechtelijke procedures — Auteursregel — Rechtstreekse werking van artikel 255 EG)	56
2002/C 84/104	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 6 december 2001 in zaak T-196/99: Area Cova en anderen tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Visserij — Instandhouding van rijkdommen van de zee — Verdrag inzake toekomstige samenwerking op visserijgebied in noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan — Zwarte heilbot — Vangstquota voor communautaire vloot)	56
2002/C 84/105	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 4 december 2001 in zaak T-125/00: Joaquín López Madruga tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Overmaking van deel van bezoldiging in valuta van andere lidstaat dan land van zetel van instelling — Artikel 17, lid 2, sub a en b, van bijlage VII bij Statuut — Gecombineerde toepassing)	57
2002/C 84/106	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2001 in zaak T-138/00: Erp Möbelwerk GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Woordcombinatie DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94)	57
2002/C 84/107	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 8 november 2001 in zaak T-65/96 DEP: Kish Glass & Co. Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Begroting van kosten — Door partijen in verband met procedure gemaakte noodzakelijke kosten — Honorarium van advocaat)	58

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 84/108	Beschikking van de President van het Gerecht van eerste aanleg van 5 december 2001 in zaak T-216/01 R, Reisebank AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Kort geding — Weigering inzage te verlenen in bepaalde documenten — Ontvankelijkheid beroep in hoofdzaak”)	58
2002/C 84/109	Beschikking van de President van het Gerecht van eerste aanleg van 5 december 2001 in zaak T-219/01 R, Commerzbank AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Kort geding — Weigering inzage te verlenen in bepaalde documenten — Ontvankelijkheid beroep in hoofdzaak”)	58
2002/C 84/110	Zaak T-297/01: Beroep, op 6 december 2001 ingesteld door SIC — Sociedade Independente de Comunicação SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	59
2002/C 84/111	Zaak T-298/01: Beroep, op 6 december 2001 ingesteld door SIC — Sociedade Independente de Comunicação SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	60
2002/C 84/112	Zaak T-319/01: Beroep, op 17 december 2001 ingesteld door Norway Seafoods Denmark A/S tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	61
2002/C 84/113	Zaak T-323/01: Beroep, op 19 december 2001 ingesteld door M. Alvarez Moreno tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	61
2002/C 84/114	Zaak T-326/01: Beroep, op 21 december 2001 ingesteld door G. Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	62
2002/C 84/115	Zaak T-329/01: Beroep, op 21 december 2001 ingesteld door Archer Daniels Midland Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	62
2002/C 84/116	Zaak T-336/01: Beroep, op 27 december 2001 ingesteld door EuroCommerce A.I.S.B.L. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	63
2002/C 84/117	Zaak T-1/02: Beroep, op 3 januari 2002 ingesteld door Robert Polinsky tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen	64
2002/C 84/118	Zaak T-3/02: Beroep, op 10 januari 2002 ingesteld door Schlüsselverlag J. S. Moser Gesellschaft mbH en zes andere ondernemingen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	64
2002/C 84/119	Zaak T-6/02: Beroep, op 18 januari 2002 ingesteld door Michael Gerhard Franz Platte tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	65
2002/C 84/120	Doorhaling van zaak T-315/00	65

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 10 januari 2002

in zaak C-101/99 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) om een prejudiciële beslissing]: The Queen tegen Intervention Board for Agricultural Produce, ex parte: British Sugar plc⁽¹⁾

(Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Suiker — Aanduiding van tijdens bepaald verkoopseizoen geproduceerde hoeveelheid suiker als „C-suiker” — Bedrag verschuldigd voor op interne markt afgezette suiker — Heffing in geval van uitvoer met uitvoercertificaat — Restituties bij uitvoer)

(2002/C 84/01)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-101/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen The Queen en Intervention Board for Agricultural Produce, ex parte: British Sugar plc, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (PB L 177, blz. 4), zoals gewijzigd bij verordening (EEG)

nr. 305/91 van de Raad van 4 februari 1991 (PB L 37, blz. 1), over de geldigheid van verordening (EEG) nr. 2630/81 van de Commissie van 10 september 1981 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector suiker (PB L 258, blz. 16), over de uitlegging en de geldigheid van verordening (EEG) nr. 2670/81 van de Commissie van 14 september 1981 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de productie buiten de quota in de sector suiker (PB L 262, blz. 14), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3559/91 van de Commissie van 6 december 1991 (PB L 336, blz. 26), en over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, N. Colneric (rapporteur), C. Gulmann, J.-P. Puissochet en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 10 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 24, lid 1, tweede alinea, sub c, van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 305/91 van de Raad van 4 februari 1991, eist dat een onderneming daadwerkelijk een hoeveelheid suiker gelijk aan de som van de A- en B-quota heeft geproduceerd voordat zij suiker als C-suiker kan aanmerken.
- 2) De bevoegde nationale instantie mag een onderneming in beginsel geen heffing opleggen op grond van artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2670/81 van de Commissie van 14 september 1981 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de productie buiten de quota in de sector suiker, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3559/91 van de Commissie van 6 december 1991, wanneer zij deze onderneming niet

binnen de in artikel 3, lid 2, van deze verordening gestelde termijn van deze heffing in kennis heeft gesteld. Behoudens in geval van onachtzaamheid mag de bevoegde nationale instantie deze termijn overschrijden wanneer zij de suikerproductie van de onderneming niet in detail kende en die onwetendheid redelijkerwijs aan deze onderneming kan worden toegeschreven, omdat deze niet te goeder trouw heeft gehandeld en niet alle toepasselijke bepalingen heeft nageleefd.

- 3) De bevoegde nationale instantie kan, zonder de artikelen 3 en 4 van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, of de algemene beginselen van gemeenschapsrecht te schenden, weigeren om een aangifte ten uitvoer die is ingediend om uitvoerrestituties te verkrijgen en om de termijn voor het bewijs van de export te verlengen, met terugwerkende kracht te aanvaarden, wanneer de onderneming, wegens het feit dat zij van deze instantie een uitvoercertificaat voor C-suiker had gevraagd en gekregen voor suiker die niet als zodanig kon worden aangemerkt, de uitvoerrestituties waarop zij recht zou hebben gehad indien deze suiker als A- of B-suiker was uitgevoerd, niet heeft gevraagd en gekregen.

(¹) PB C 160 van 5.6.1999

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 30 januari 2002

in zaak C-107/99: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Structuurfondsen — Financiering van communautaire initiatieven — Wijziging van indicatieve verdelingen”)

(2002/C 84/02)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-107/99, Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door I. M. Braguglia) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. de March, K. Simonsson en H. Speyart), ondersteund door Ierland (gemachtigde: J. Payne, bijgestaan door D. McGuinness, SC, en E. Kent, solicitor) en vertegenwoordigd door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: J. E. Collins, bijgestaan door D. Wyatt, QC), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie

van 16 december 1998 houdende goedkeuring van de wijzigingen van de indicatieve verdeling van de communautaire initiatieven, dat aan de Italiaanse Republiek is meegedeeld bij brief van de secretaris-generaal van de Commissie van 19 januari 1999, en van alle handelingen die daaraan ten grondslag liggen of daarmee verbonden zijn, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (rapporteur), R. Schintgen en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 30 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig de beschikking van de Commissie van 16 december 1998 houdende goedkeuring van de wijzigingen van de indicatieve verdeling van de communautaire initiatieven, die aan de Italiaanse Republiek is meegedeeld bij brief van de secretaris-generaal van de Commissie van 19 januari 1999.
- 2) Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.
- 3) Verstaat dat Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië hun eigen kosten zullen dragen.

(¹) PB C 188 van 3.7.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-118/99: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Goedkeuring van rekeningen — EOGFL — Begrotingsjaar 1995 — Akkerbouwgewassen”)

(2002/C 84/03)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-118/99, Franse Republiek (gemachtigden: J.-F. Dobbelle, K. Rispal-Bellanger en C. Vasak), ondersteund door Republiek Finland (gemachtigde: T. Pynnä) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. Oliver), betreffende een beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 1999/187/EG van de Commissie van 3 februari 1999 betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de

lidstaten voor het begrotingsjaar 1995 hebben ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven (PB L 61, blz. 37), voor het gedeelte dat de Franse Republiek betreft, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident (rapporteur), N. Colneric, C. Gulmann, R. Schintgen en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verwijst de Franse Republiek in de kosten.*
- 3) *Verstaat dat de Republiek Finland haar eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 188 van 3.7.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 27 november 2001

in zaak C-146/99: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Tomaten — Aan telers te betalen minimumprijs”)

(2002/C 84/04)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-146/99, Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door D. Del Gaizo) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: F. P. Ruggeri Laderchi, bijgestaan door A. Dal Ferro), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 1999/186/EG van de Commissie van 3 februari 1999 houdende weigering van communautaire financiering voor bepaalde uitgaven van de lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie (PB L 61, blz. 34), voorzover daarin de uitgaven van de Italiaanse Republiek voor steun aan de verwerking van tomaten worden geweigerd ten belope van 7 421 939 820 ITL, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, N. Colneric, C. Gulmann (rapporteur), V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 27 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verwijst de Italiaanse Republiek in de kosten.*

(¹) PB C 174 van 19.6.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-164/99 (verzoek van het Amtsgericht Tauberbischofsheim om een prejudiciële beslissing): Portugaia Construções L^{da}⁽¹⁾

(„Vrije dienstverrichting — Ondernemingen in de bouwsector — Richtlijn 96/71/EG — Terbeschikkingstelling van werknemers — Minimumloon”)

(2002/C 84/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-164/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Amtsgericht Tauberbischofsheim (Duitsland), in de aldaar aanhangige procedure tegen Portugaia Construções L^{da}, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG) en 60 EG-Verdrag (thans artikel 50 EG) alsmede van richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (PB 1997, L 18, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, D. A. O. Edward (rapporteur) en A. La Pergola, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Bij beoordeling of het verenigbaar is met de artikelen 59 en 60 van het Verdrag, wanneer de ontvangende lidstaat op in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichters een nationale regeling toepast die een minimumloon voorschrijft, dienen de nationale autoriteiten of in voorkomend geval de nationale rechterlijke instanties na te gaan of deze regeling objectief gezien de bescherming van de ter beschikking gestelde werknemers waarborgt. Dienaangaande is de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever weliswaar niet beslissend, maar zij kan wel een aanwijzing vormen voor het met deze regeling nagestreefde doel.*

2) De omstandigheid dat een nationale werkgever door het sluiten van een ondernemings-cao een lager loon kan betalen dan het in een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde minimumloon, terwijl een in een andere lidstaat gevestigde werkgever dit niet kan doen, vormt een niet gerechtvaardigde beperking van de vrijheid van dienstverrichting.

(¹) PB C 204 van 17.7.1999.

1) Door te voorzien in een tweede studieprogramma voor de toegang tot het beroep van tandarts, dat niet in overeenstemming is met richtlijn 78/687/EEG van de Raad van 25 juli 1978 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de beoefenaar der tandheelkunde, is de Italiaanse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het beroep wordt voor het overige afgewezen.

3) De Italiaanse Republiek en de Commissie zullen elk hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 226 van 7.8.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 29 november 2001

in zaak C-202/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 78/687/EEG — Handhaving van tweede studieprogramma dat toegang geeft tot beroep van tandarts — Handhaving van mogelijkheid van dubbele inschrijving in het register van artsen en in het register van tandartsen voor artsen bedoeld in artikel 19 van richtlijn 78/686/EEG”)

(2002/C 84/06)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-202/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. Traversa en B. Mongin) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door P. G. Ferri), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door een tweede studieprogramma voor de toegang tot het beroep van tandarts te handhaven dat niet in overeenstemming is met richtlijn 78/687/EEG van de Raad van 25 juli 1978 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de beoefenaar der tandheelkunde (PB L 233, blz. 10), en door de mogelijkheid van dubbele inschrijving in het register van artsen en in het register van tandartsen te handhaven voor artsen die de tandheelkunde beoefenen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, D. A. O. Edward (rapporteur), A. La Pergola, L. Sevón en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 29 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 29 november 2001

in zaak C-221/99: Giuseppe Conte tegen Stefania Rossi (¹)

(„Honorarium van architect — Summiere procedure tot verkrijging van rechterlijk bevel tot betaling — Advies van beroepsorganisatie — Artikelen 5 en 85 EG-Verdrag (thans artikelen 10 EG en 81 EG)”)

(2002/C 84/07)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-221/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Giudice di pace di Genova (Italië), in het aldaar aanhangige geding tussen Giuseppe Conte en Stefania Rossi, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 5 en 85 EG-Verdrag (thans de artikelen 10 EG en 81 EG), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: S. von Bahr, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet (rapporteur) en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 29 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De artikelen 5 en 85 EG-Verdrag (thans de artikelen 10 EG en 81 EG) verzetten zich niet tegen een nationale regeling die, in het kader van een summier procedure ter verkrijging van een rechterlijk bevel tot betaling, strekkende tot inning van het honorarium van een architect die lid is van een beroepsorganisatie, de aangezochte rechter verplicht, het advies van deze beroepsorganisatie betreffende de berekening van dat honorarium te volgen, voorzover dit advies niet langer bindend is wanneer de schuldenaar een procedure op tegenspraak instelt.
- 2) De artikelen 5 en 85 van het Verdrag verzetten zich niet tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke de beoefenaars van een vrij beroep het bedrag van het honorarium voor bepaalde van hun diensten vrijelijk mogen bepalen.

(¹) PB C 246 van 28.8.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 8 januari 2002

in zaak C-248/99 P: Franse Republiek tegen Monsanto Company (¹)

(„Hogere voorziening — Verordening (EEG) nr. 2377/90 — Aanvraag om opneming van boviene somatotropine (BST) in lijst van substanties waarvoor geen maximumwaarden voor residuen gelden — Verbod om deze substantie in de handel te brengen — Afwijzing van aanvraag om opneming”)

(2002/C 84/08)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-248/99 P, Franse Republiek (gemachtigden: aanvankelijk R. Abraham en J.-F. Dobelle en K. Rispal-Bellanger en C. Vasak, vervolgens G. de Bergues), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 22 april 1999, Monsanto/Commissie, (T-112/97, Jurispr. blz. II-1277), strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partijen bij de procedure: Monsanto Company, geregistreerd overeenkomstig de wetten van de staat Delaware (Verenigde Staten van Amerika), (gemachtigden: C. Stanbrook, QC, en D. Holland, barrister), en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J.-L. Dewost, R. Wainwright en T. Christoforou) heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, A. La Pergola, L. Sevón (rapporteur), M. Wathelet en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 8 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 22 april 1999, Monsanto/Commissie (T-112/97).
- 2) Verwerpt het beroep tot nietigverklaring van beschikking C(97) 148 def. van de Commissie van 14 januari 1997 houdende een standpuntbepaling overeenkomstig artikel 175 EG-Verdrag over de opneming van boviene somatotropine in bijlage II bij verordening nr. 2377/90.
- 3) Verwijst Monsanto Company in haar eigen kosten en in die van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de procedures voor het Gerecht en voor het Hof.
- 4) Verstaat dat de Franse Republiek haar eigen kosten draagt in de procedures voor het Gerecht en voor het Hof.

(¹) PB C 265 van 18.9.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 5 februari 2002

in zaak C-255/99 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Anna Humer (¹)

(„Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Begrip gezinsbijslag — Betaling van voorschotten op onderhoudsbijdrage — Voorwaarde van verblijf van minderjarig kind op grondgebied — Uitvoer van uitkeringen naar buitenland”)

(2002/C 84/09)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-255/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding betreffende de minderjarige Anna Humer, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, 4, lid 1, sub h, 73 en 74 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), en van de artikelen 3, lid 1 en 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB L 257, blz. 2), heeft het Hof, samengesteld als volgt: P. Jann, president van de Eerste en de Vijfde kamer, waarnemend voor de president, F. Macken en N. Colneric, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward (rapporteur), A. La Pergola, M. Wathelet, R. Schintgen en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 5 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- a) Een uitkering als het onderhoudsvorschot waarin het in 1985 uitgevaardigde *österreichische Bundesgesetz über die Gewährung von Vorschüssen auf den Unterhalt von Kinder (Unterhaltsvorschussgesetz)* (Oostenrijkse federale wet inzake de toekenning van voorschotten op het onderhoud van kinderen) voorziet, is een gezinsbijslag in de zin van artikel 4, lid 1, sub h, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996.
- b) Een persoon, van wie een van beide ouders werknemer of werkloos is, valt onder de personele werkingssfeer van verordening nr. 1408/71 als een gezinslid van een werknemer in de zin van artikel 2, lid 1 van dezelfde verordening, gelezen in samenhang met artikel 1, sub f-i, van voornoemde verordening.
- c) De artikelen 73 en 74 van verordening nr. 1408/71 moeten aldus worden uitgelegd dat het minderjarige kind dat met de ouder die het ouderlijk gezag over hem uitoefent in een andere dan de uitkerende lidstaat woont en wiens andere ouder, die het onderhoudsgeld moet betalen, werkt of werkloos is in de uitkerende lidstaat, recht heeft op een gezinsbijslag als het onderhoudsvorschot waarin het *Unterhaltvorschussgesetz* voorziet.

(¹) PB C 265 van 18.9.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 december 2001

in zaak C-269/99 (verzoek van het Landgericht Hamburg om een prejudiciële beslissing): Carl Kühne GmbH & Co. KG, Rich. Hengstenberg GmbH & Co., Ernst Nowka GmbH & Co. KG tegen Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG (¹)

(Landbouwproducten en levensmiddelen — Geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen — Vereenvoudigde registratieprocedure — Bescherming van benaming „Spreewälder Gurken”)

(2002/C 84/10)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-269/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Landgericht Hamburg

(Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Carl Kühne GmbH & Co. KG, Rich. Hengstenberg GmbH & Co., Ernst Nowka GmbH & Co. KG en Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van verordening (EG) nr. 590/1999 van de Commissie van 18 maart 1999 tot aanvulling van de bijlage van verordening (EG) nr. 1107/96 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van verordening (EEG) nr. 2081/92 (PB L 74, blz. 8), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissochet, R. Schintgen en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Bij onderzoek van de gestelde vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van verordening (EG) nr. 590/1999 van de Commissie van 18 maart 1999 tot aanvulling van de bijlage van verordening (EG) nr. 1107/96 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van verordening (EEG) nr. 2081/92, voorzover bij deze verordening de benaming „Spreewälder Gurken” wordt geregistreerd.

(¹) PB C 281 van 2.10.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 27 november 2001

in zaak C-270/99 P: Z tegen Europees Parlement (¹)

(„Hogere voorziening — Ambtenaren — Tuchtprocedure — Overschrijding van in artikel 7 van bijlage IX bij Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen gestelde termijnen”)

(2002/C 84/11)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-270/99 P, Z, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 4 mei 1999, Z/Parlement (T-242/97, JurAmbt. blz. I-A-77 en II-401), strekkende tot vernietiging van dit arrest voorzover hierbij is verworpen het beroep van Z

tegen het besluit van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 28 oktober 1996 waarbij jegens hem de tuchtmaatregel van terugzetting in rang is getroffen, andere partij bij de procedure: Europees Parlement (gemachtigde: H. Krück), heeft het Hof, samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, N. Colneric, C. Gulmann, J.-P. Puissechet en V. Skouris (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 27 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Wijst de hogere voorziening af.*
- 2) *Verwijst Z in de kosten.*

(¹) PB C 281 van 2.10.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 27 november 2001

in de gevoegde zaken C-285/99 en C-286/99 (verzoek van de Consiglio di Stato om een prejudiciële beslissing): *Impresa Lombardini SpA — Impresa Generale di Costruzioni tegen ANAS — Ente nazionale per le strade, Società Italiana per Condotte d'Acqua SpA (C-285/99), en Impresa Ing. Mantovani SpA tegen ANAS — Ente nazionale per le strade, Ditta Paolo Bregoli (C-286/99), in tegenwoordigheid van: Coopsette Soc. coop. arl (C-286/99)* (¹)

(Richtlijn 93/37/EEG — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Gunning van opdrachten — Abnormaal lage inschrijvingen — In lidstaat toegepaste motiverings- en uitsluitingsregels — Uit hoofde van gemeenschapsrecht op aanbestedende dienst rustende verplichtingen)

(2002/C 84/12)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-285/99 en C-286/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Consiglio di Stato (Italië), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Impresa Lombardini SpA — Impresa Generale di Costruzioni tegen ANAS — Ente nazionale per le strade, Società Italiana per Condotte d'Acqua SpA (C-285/99), en Impresa Ing. Mantovani SpA tegen ANAS — Ente nazionale per le strade, Ditta Paolo Bregoli (C-286/99), in tegenwoordigheid van: Coopsette Soc. coop. arl (C-286/99), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 30, lid 4, van richtlijn

93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PBL 199, blz. 54), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 27 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 30, lid 4, van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken moet worden uitgelegd als volgt:

- Deze bepaling verzet zich tegen de regeling en de administratieve praktijk van een lidstaat die de aanbestedende dienst de mogelijkheid geven, inschrijvingen met een korting die hoger is dan de drempel voor abnormaal lage inschrijvingen, uitsluitend op basis van de motiveringen van de voorgestelde prijzen met betrekking tot ten minste 75 % van de in de aankondiging van de overheidsopdracht vermelde aanbestedingswaarde, die de inschrijvers bij hun inschrijving moeten voegen, als abnormaal laag af te wijzen, zonder dat de inschrijvers de mogelijkheid krijgen na de opening van de enveloppen hun standpunt te verdedigen over de elementen van de voorgestelde prijs die tot het vermoeden van onregelmatigheid aanleiding hebben gegeven.
- Deze bepaling verzet zich eveneens tegen de regeling en de administratieve praktijk van een lidstaat die de aanbestedende dienst verplichten bij de verificatie van de abnormaal lage inschrijvingen enkel rekening te houden met de motiveringen die betrekking hebben op de zuinigheid van het bouwprocédé, de gekozen technische oplossingen of de uitzonderlijk gunstige omstandigheden waarvan de inschrijver voor de uitvoering van de werken kan profiteren, met uitsluiting van de motiveringen die betrekking hebben op enig element waarvan de minimumwaarde is vastgesteld bij wet, besluit of administratieve handeling of kan worden bepaald op basis van officiële gegevens.
- Deze bepaling verzet zich daarentegen in beginsel niet, althans voorzover alle voorschriften voor het overige in acht zijn genomen en de door richtlijn 93/37 beoogde doelstellingen niet in gevaar worden gebracht, tegen de regeling en de administratieve praktijk van een lidstaat die inzake vaststelling en verificatie van abnormaal lage inschrijvingen alle inschrijvers verplichten, op straf van uitsluiting van deelneming aan de opdracht, bij hun inschrijving motiveringen te voegen met betrekking tot ten minste 75 % van de aanbestedingswaarde van deze opdracht, en die voor de berekening van de drempel voor te lage inschrijvingen een methode toepassen die gebaseerd is op het gemiddelde van alle inschrijvingen die voor de betrokken opdracht zijn binnengekomen, zodat de inschrijvers bij de indiening van hun dossier deze drempel niet kunnen kennen; de mogelijkheid dat het resultaat van de toepassing van deze berekeningsmethode door de aanbestedende dienst aan een heronderzoek wordt onderworpen, moet evenwel blijven bestaan.

(¹) PB C 314 van 30.10.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 6 december 2001

in zaak C-353/99 P: Raad van de Europese Unie tegen
Heidi Hautala e.a.⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Recht van toegang van publiek tot documenten van Raad — Besluit 93/731/EG van Raad — Uitzonderingen op toegang tot documenten — Bescherming van algemeen belang inzake internationale betrekkingen — Gedeeltelijke toegang”)

(2002/C 84/13)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-353/99 P, Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Aussant, G. Maganza en M. Bauer), ondersteund door Koninkrijk Spanje (gemachtigde: R. Silva de Lapuerta), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 19 juli 1999, Hautala/Raad, T-14/98 (Jurispr blz. II-2489), strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partijen bij de procedure: Heidi Hautala, lid van het Europees Parlement (advocaten: O. W. Brouwer en T. Janssens), ondersteund door Koninkrijk Denemarken (gemachtigde: J. Molde) en door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: J. E. Collins, bijgestaan door H. Davies), Republiek Finland (gemachtigden: aanvankelijk H. Rotkirch, vervolgens T. Pynnä), Koninkrijk Zweden (gemachtigde: A. Kruse) en Franse Republiek, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken, N. Colneric, en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, M. Wathelet, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur) en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: D. Lousterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Wijst de hogere voorziening af.*
- 2) *Verwijst de Raad van de Europese Unie in de kosten.*
- 3) *Verstaat dat het Koninkrijk Spanje, het Koninkrijk Denemarken, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden elk hun eigen kosten zullen dragen.*

⁽¹⁾ PB C 333 van 20.11.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 29 november 2001

in zaak C-366/99 (verzoek van de Conseil d'État om een prejudiciële beslissing): Joseph Griesmar tegen Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de la Fonction publique, de la Réforme de l'État et de la Décentralisation⁽¹⁾

(Sociale politiek — Gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) of van richtlijn 79/7/EEG — Franse regeling inzake burgerlijke en militaire rustpensioenen — Bonificatie voor kinderen alleen voor vrouwelijke ambtenaren — Toelaatbaarheid vanuit oogpunt van artikel 6, lid 3, van overeenkomst betreffende de sociale politiek of van bepalingen van richtlijn 79/7/EEG)

(2002/C 84/14)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-366/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Conseil d'État (Frankrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Joseph Griesmar tegen Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de la Fonction publique, de la Réforme de l'État et de la Décentralisation, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG), artikel 6, lid 3, van de overeenkomst betreffende de sociale politiek (PB 1992, C 191, blz. 91), en richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB 1979, L 6, blz. 24), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken en N. Colneric, en S. von Bahr, kamerpresidenten, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, L. Sevón, M. Wathelet, V. Skouris (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 29 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De ingevolge een regeling als de Franse pensioenregeling voor ambtenaren uitgekeerde pensioenen vallen binnen de werkingssfeer van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG).

Ondanks het bepaalde in artikel 6, lid 3, van de overeenkomst betreffende de sociale politiek, is een bepaling als artikel L. 12, sub b, van de Code des pensions civiles et militaires de retraite in strijd met het beginsel van gelijke beloning, nu deze bepaling mannelijke ambtenaren die kunnen bewijzen dat zij de opvoeding van hun kinderen op zich hebben genomen, uitsluit van de daarin vastgestelde bonificatie voor de berekening van de rustpensioenen.

(¹) PB C 366 van 18.12.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-372/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Middelen om een einde te maken aan de toepassing van deze bedingen”)

(2002/C 84/15)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-372/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. Stancanelli) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigden: aanvankelijk U. Leanza, bijgestaan door P. G. Ferri vervolgens U. Leanza, bijgestaan door G. de Bellis), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de maatregelen vast te stellen die nodig zijn om:

- de bepalingen van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29) toe te passen op alle overeenkomsten tussen een verkoper en een consument;
- artikel 5, derde zin, van deze richtlijn om te zetten, en
- de artikelen 6, lid 2, en 7, lid 3, van deze richtlijn volledig om te zetten,

de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, D. A. O. Edward en A. La Pergola, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 24 januari 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de nodige maatregelen vast te stellen voor de volledige omzetting van artikel 7, lid 3, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, is de Italiaanse Republiek de krachtens genoemde richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 352 van 4.12.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 6 december 2001

in zaak C-373/99: Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaar 1995 — Groenten en fruit — Akkerbouwgewassen)

(2002/C 84/16)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-373/99, Helleense Republiek (gemachtigden: V. Kontolaimos en I.-K. Chalkias) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande), betreffende een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 1999/596/EG van de Commissie van 28 juli 1999 tot wijziging van beschikking 1999/187/EG betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de lidstaten voor het begrotingsjaar 1995 hebben ingediend in verband met door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven (PB L 226, blz. 26), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, S. von Bahr, D. A. O. Edward, A. La Pergola en L. Sevón (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Helleense Republiek in de kosten.

(¹) PB C 6 van 8.1.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 22 januari 2002

in zaak C-390/99 (verzoek van het Tribunal Supremo om een prejudiciële beslissing): Canal Satélite Digital SL tegen Administración General del Estado⁽¹⁾)

(„Artikelen 30 en 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 28 EG en 49 EG)— Richtlijn 95/47/EG — Nationale wetgeving houdende verplichting voor exploitanten van diensten inzake voorwaardelijke toegang voor televisie om zich in te schrijven in een hiervoor gecreëerd register, met opgave van de kenmerken van door hen gebruikte technische middelen waarvoor vervolgens een administratieve goedkeuring moet worden verkregen — Richtlijn 83/189/EEG — Begrip „technisch voorschrift””)

(2002/C 84/17)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-390/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal Supremo (Spanje), in het aldaar aanhangige geding tussen Canal Satélite Digital SL en Administración General del Estado, in tegenwoordigheid van: Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30 en 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 28 EG en 49 EG), in samenhang met de artikelen 1 tot en met 5 van richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen (PB L 281, blz. 51), en van artikel 1, punt 9, van richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 109, blz. 8), zoals gewijzigd en bijgewerkt bij richtlijn 94/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 (PB L 100, blz. 30), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, F. Macken, N. Colneric, en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward (rapporteur), A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, R. Schintgen en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 22 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Een nationale regeling die het in de handel brengen van toestellen, apparatuur, decoders of systemen voor digitale uitzending en ontvangst van televisiesignalen via satelliet en de verrichting van de daarbij horende diensten door exploitanten van diensten inzake voorwaardelijke toegang afhankelijk stelt van een voorafgaande goedkeuring, beperkt zowel het vrije

verkeer van goederen als de vrijheid van dienstverrichting. Om ten aanzien van deze fundamentele vrijheden gerechtvaardigd te zijn, moet een dergelijke regeling bijgevolg een door het gemeenschapsrecht erkende reden van algemeen belang nastreven en het evenredigheidsbeginsel eerbiedigen, met andere woorden geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen en niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel.

2) Bij de beoordeling van de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel door een nationale regeling zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, dient de verwijzende rechter met name rekening te houden met de volgende overwegingen:

— wil een stelsel van voorafgaande administratieve goedkeuring gerechtvaardigd zijn, hoewel het een afwijking vormt van een fundamentele vrijheid, moet het in ieder geval zijn gebaseerd op objectieve criteria, die niet-discriminatoir en vooraf bekend zijn; aldus worden grenzen gesteld aan de uitoefening van de beoordelingsvrijheid van de nationale autoriteiten en wordt willekeur daarbij voorkomen;

— een door een lidstaat ingevoerde maatregel die eigenlijk slechts een herhaling is van de controles die reeds in het kader van andere procedures in dezelfde of in een andere lidstaat zijn verricht, kan niet worden beschouwd als noodzakelijk voor het bereiken van het nagestreefde doel;

— een procedure van voorafgaande goedkeuring zou enkel nodig zijn, indien een controle a posteriori moet worden geacht te laat te komen om werkelijk efficiënt te kunnen zijn en het nagestreefde doel te kunnen bereiken;

— een procedure van voorafgaande goedkeuring is niet in overeenstemming met de fundamentele beginselen van vrij verkeer van goederen en vrijheid van dienstverrichting, indien zij de betrokken marktdeelnemers vanwege haar duur en de onevenredige kosten die zij met zich brengt, van de voortzetting van hun project kan doen afzien.

3) Een nationale regeling die de exploitanten van diensten inzake voorwaardelijke toegang verplicht om toestellen, apparatuur, decoders of systemen voor digitale uitzending en ontvangst van televisiesignalen via satelliet die zij op de markt willen brengen, in een register te laten inschrijven en voor deze producten een voorafgaande goedkeuring te verkrijgen voordat zij in de handel kunnen worden gebracht, is een „technisch voorschrift” in de zin van artikel 1, punt 9, van richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij richtlijn 94/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994.

⁽¹⁾ PB C 6 van 8.1.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 8 januari 2002

in zaak C-409/99 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH tegen Finanzlandesdirektion für Steiermark, en tussen Michael Stadler en Finanzlandesdirektion für Vorarlberg⁽¹⁾

(Zesde BTW-richtlijn — Artikel 17, leden 6 en 7 — Recht op aftrek van voorbelasting — Uitsluitingen waarin nationale wetgeving ten tijde van inwerkingtreding van richtlijn voorzagt — Uitsluitingen om conjuncturele redenen — In artikel 29 bedoelde raadpleging van raadgevend comité voor belasting over toegevoegde waarde)

(2002/C 84/18)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-409/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Metropol Treuhand WirtschaftstreuhandgmbH en Finanzlandesdirektion für Steiermark, en tussen Michael Stadler en Finanzlandesdirektion für Vorarlberg, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 17, leden 6 en 7, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, A. La Pergola, L. Sevón (rapporteur), M. Wathelet en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: D. Louterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 8 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 17, lid 6, tweede alinea, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, verzet zich ertegen dat een lidstaat na de inwerkingtreding van de Zesde richtlijn (77/388) de uitgaven voor bepaalde motorvoertuigen van het recht op aftrek van belasting over de toegevoegde waarde uitsluit, wanneer voor deze uitgaven ten tijde van de inwerkingtreding van deze richtlijn recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde bestond volgens een op een ministerieel besluit gebaseerde vaste praktijk van de overheidsinstanties van deze lidstaat.
- 2) Artikel 17, lid 7, eerste zin, van de Zesde richtlijn (77/388) moet aldus worden uitgelegd, dat een lidstaat geen goederen van de regeling inzake aftrek van belasting over de toegevoegde

waarde mag uitsluiten zonder de in artikel 29 van deze richtlijn bedoelde voorafgaande raadpleging van het comité. Op basis van deze bepaling mag een lidstaat evenmin maatregelen tot uitsluiting van goederen van de regeling inzake aftrek van belasting over de toegevoegde waarde vaststellen die geen nadere bepalingen over hun beperking in de tijd bevatten en/of die deel uitmaken van een pakket structurele aanpassingsmaatregelen ter vermindering van het begrotingstekort en terugbetaling van de staatsschuld.

⁽¹⁾ PB C 20 van 22.1.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 27 november 2001

in zaak C-424/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 89/105/EEG — Begrip positieve lijst in de zin van artikel 6 van richtlijn 89/105 — Onderzoekstermijn voor verzoek om opneming van geneesmiddel op genoemde lijst — Verplichting om te voorzien in beroep in rechte ingeval van weigering)

(2002/C 84/19)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-424/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. C. Schieferer) tegen Republiek Oostenrijk (gemachtigde: C. Pesendorfer), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opneming daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg (PB L 40, blz. 8), of deze niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 27 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die nodig zijn om te voldoen aan artikel 6, punt 2, tweede zin, van richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg, is de Republiek Oostenrijk de krachtens dit artikel op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 3) Elk der partijen draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 6 van 8.1.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 8 januari 2002

**in zaak C-428/99 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing):
H. van den Bor BV tegen Voedselvoorzieningsin- en
verkoopbureau (¹)**

(Landbouw — Bestrijding van boviene spongiforme encefalopathie — Bevoegdheid van lidstaten — Schadeloosstelling veehouders naar aanleiding van doden van Britse kalveren in kader van boviene spongiforme encefalopathie-crisis in maart 1996)

(2002/C 84/20)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-428/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland), in het aldaar aanhangig geding tussen H. van den Bor BV en Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau, om een prejudiciële beslissing over de bevoegdheid van de lidstaten om rundveehouders schadeloos te stellen en het bedrag vast te stellen van de vergoeding die verschuldigd is naar aanleiding van het doden van Britse kalveren in het kader van de boviene spongiforme encefalopathie-crisis in maart 1996, en over de uitlegging van verordening (EG) nr. 717/96 van de Commissie van 19 april 1996 houdende vaststelling van buitengewone maatregelen ter

ondersteuning van de rundvleesmarkt in België, Frankrijk en Nederland (PB L 99, blz. 16), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 841/96 van de Commissie van 7 mei 1996 (PB L 114, blz. 18), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, D. A. O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 8 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De communautaire bepalingen die van toepassing zijn op het gemeenschappelijk landbouwbeleid in de sector rundvlees, moeten aldus worden uitgelegd dat de lidstaten naar aanleiding van informatie over een mogelijk verband tussen boviene spongiforme encefalopathie en de bij de mens voorkomende ziekte van Creutzfeldt-Jacob en over de boviene spongiforme encefalopathie-crisis in het Verenigd Koninkrijk, overeenkomstig artikel 8, lid 1, sub a, van richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van richtlijn 90/425, gerechtigd waren:

- het doden van op hun grondgebied aanwezige kalveren uit het Verenigd Koninkrijk te gelasten, en
- aangezien zij gegronde redenen konden hebben om aan te nemen dat de veehouders, bij gebreke van een billijke vergoeding, de herkomst van de dieren in hun bezit zouden verheimelijken om doding van deze dieren en het daaruit voortvloeiende financiële verlies te voorkomen, een vergoedingsmaatregel vast te stellen ter aanvulling van de maatregel waarbij het doden van de dieren werd gelast.

- 2) Ook al was een lidstaat bevoegd om ter uitvoering van artikel 8, lid 1, sub a, van richtlijn 90/425, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/118, vergoedingsmaatregelen vast te stellen, het gemeenschapsrecht, inzonderheid verordening (EG) nr. 717/96 van de Commissie van 19 april 1996 houdende vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de rundvleesmarkt in België, Frankrijk en Nederland, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 841/96 van de Commissie van 7 mei 1996, stond eraan in de weg dat vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing werd, het bedrag van de aan de veehouders te betalen vergoeding op basis van de nationale bepalingen werd vastgesteld.

(¹) PB C 20 van 22.1.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 15 januari 2002

in zaak C-439/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Schending van de artikelen 52 en 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 43 EG en 49 EG) — Handhaving van bepaalde nationale en regionale regels inzake jaarbeurzen, tentoonstellingen, salons en markten)

(2002/C 84/21)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-439/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gevolmachtigden: E. Traversa en M. Patakia, bijgestaan door A. Cevese) tegen Italiaanse Republiek (gevolmachtigden: U. Leanza, bijgestaan door D. Del Gaizo), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek,

— door de navolgende bepalingen te handhaven:

- artikel 2, eerste alinea, en artikel 7 van regio decreto legge nr. 454 van 29 januari 1934;
- artikel 2, eerste alinea, van decreto del Presidente della Repubblica nr. 7 van 15 januari 1972;
- artikel 2, leden 4, 6 en 7, van decreto del Presidente della Repubblica nr. 390 van 18 april 1994;
- artikel 4 van legge regionale della Liguria nr. 40 van 14 juli 1978;
- artikel 6, leden 1, sub e, f, g en h, en 4, en artikel 7 van legge regionale del Veneto nr. 35 van 2 augustus 1988;
- artikel 2, zesde alinea, artikel 4, eerste streepje, artikel 6, derde en vierde alinea, en artikel 10, derde alinea, sub a, van legge regionale della Marche nr. 16 van 12 maart 1979;

— artikel 4, artikel 5, zesde alinea, sub a en c, artikel 6, eerste alinea, artikel 8, eerste en tweede alinea, en artikel 16, eerste alinea, van legge regionale dell'Emilia-Romagna nr. 43 van 26 mei 1980;

— artikel 4, leden 1, sub c, en 2, en artikel 15, lid 3, van legge regionale della Lombardia nr. 45 van 29 april 1980;

— artikelen 3, 4 en 8, laatste alinea, van legge regionale del Friuli Venezia Giulia nr. 10 van 23 februari 1981;

— artikelen 2, laatste alinea, en 6 van legge regionale dell'Abruzzo nr. 75 van 13 november 1980, en

— artikelen 3, 5, 6, derde en vierde alinea, 12 en 19, eerste alinea, van legge provinciale della Provincia autonoma di Trento nr. 35 van 2 september 1978,

de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG), 60 EG-Verdrag (thans artikel 50 EG), 61, 63 en 64 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 51 EG, 52 EG en 53 EG), en 65 en 66 EG-Verdrag (thans de artikelen 54 EG en 55 EG), en

— door de navolgende bepalingen te handhaven:

— artikel 3 van decreto del Presidente della Repubblica nr. 7 van 15 januari 1972;

— artikel 2, sub c en d, artikel 3, eerste alinea, sub b en c, en artikel 5, eerste alinea, sub a, van legge regionale della Liguria nr. 12 van 3 november 1972;

— artikel 8, lid 1, sub d, van legge regionale del Veneto nr. 35 van 2 augustus 1988;

— artikel 6, derde alinea, punten 3 en 4, en de artikelen 7 en 8, tweede alinea, en 11, eerste alinea, van legge regionale dell'Emilia-Romagna nr. 43 van 26 mei 1980;

— artikel 5, leden 2 en 5, artikel 10, lid 4, artikel 11, leden 2 en 3, en artikel 15, lid 1, van legge regionale della Lombardia nr. 45 van 29 april 1980;

— artikelen 5, 13, 14 en 15, eerste alinea, sub a, van legge regionale del Friuli Venezia Giulia nr. 10 van 23 februari 1981;

— artikel 7 van legge regionale dell'Abruzzo nr. 75 van 13 november 1980, en

- artikelen 6, 7 en 23 van legge provinciale della Provincia autonoma di Trento nr. 35 van 2 september 1978,

de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 59 tot en met 61 en 63 tot en met 66 van het Verdrag, alsook krachtens de artikelen 52 en 54 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 43 EG en 44 EG), 55 EG-Verdrag (thans artikel 45 EG), 56 en 57 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 46 EG en 47 EG), en 58 EG-Verdrag (thans artikel 48 EG), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, S. von Bahr (rapporteur), A. La Pergola, L. Sevón en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 15 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door de navolgende bepalingen te handhaven:

- artikel 2, eerste alinea, en artikel 7 van regio decreto legge nr. 454 van 29 januari 1934;
- artikel 2, eerste alinea, van decreto del Presidente della Repubblica nr. 7 van 15 januari 1972;
- artikel 2, leden 4, 6 en 7, van decreto del Presidente della Repubblica nr. 390 van 18 april 1994;
- artikel 4 van legge regionale della Liguria nr. 40 van 14 juli 1978;
- artikel 6, leden 1, sub e, f en h, en artikel 7 van legge regionale del Veneto nr. 35 van 2 augustus 1988;
- artikel 4, artikel 5, zesde alinea, sub a en c, artikel 6, eerste alinea, artikel 8, eerste en tweede alinea, en artikel 16, eerste alinea, van legge regionale dell'Emilia-Romagna nr. 43 van 26 mei 1980;
- artikel 4, leden 1, sub c, en 2, en artikel 15, lid 3, van legge regionale della Lombardia nr. 45 van 29 april 1980;
- artikelen 3, 4 en 8, laatste alinea, van legge regionale del Friuli Venezia Giulia nr. 10 van 23 februari 1981;
- artikelen 3, 5 en 12 van legge provinciale della Provincia autonoma di Trento nr. 35 van 2 september 1978,

is de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG), 60 EG-Verdrag (thans artikel 50 EG), 61, 63 en 64 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 51 EG, 52 EG en 53 EG), en 65 en 66 EG-Verdrag (thans de artikelen 54 EG en 55 EG).

2) Door de navolgende bepalingen te handhaven:

- artikel 3 van decreto del Presidente della Repubblica nr. 7 van 15 januari 1972;
- artikelen 2, sub c en d, 3, eerste alinea, sub b en c, en 5, eerste alinea, sub a, van legge regionale della Liguria nr. 12 van 3 november 1972;
- artikel 8, lid 1, sub d, van legge regionale del Veneto nr. 35 van 2 augustus 1988;
- artikelen 8, tweede alinea, en 11, eerste alinea, van legge regionale dell'Emilia-Romagna nr. 43 van 26 mei 1980;
- artikelen 5, 13, 14 en 15, eerste alinea, sub a, van legge regionale del Friuli Venezia Giulia nr. 10 van 23 februari 1981,

is de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 59 tot en met 61 en 63 tot en met 66 van het Verdrag, alsook krachtens de artikelen 52 en 54 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 43 EG en 44 EG), 55 EG-Verdrag (thans artikel 45 EG), 56 en 57 EG-Verdrag (thans, na wijziging, de artikelen 46 EG en 47 EG), en 58 EG-Verdrag (thans artikel 48 EG).

- 3) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 4) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 47 van 19.2.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-466/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Milieu — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG, 91/689/EEG en 94/62/EG — Plannen voor beheer van afvalstoffen)

(2002/C 84/22)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-466/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Ström en G. Bisogni) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigden: U. Leanza, bijgestaan door P. G. Ferri), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door de Commissie geen informatie met betrekking tot de plannen voor beheer en verwijdering van afvalstoffen, gevaarlijke afvalstoffen, verpakking en verpakkingsafval mee te delen, de verplichtingen niet is nageko-

men die op haar rusten krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32), artikel 6 van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, blz. 20), en artikel 14 van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakingsafval (PB L 365, blz. 10), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door de Commissie geen informatie over de plannen voor beheer en verwijdering van afvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen mee te delen inzake de regio's Sicilia en Basilicata, noch informatie over de plannen voor het beheer van verpakkingen en verpakingsafval inzake het geheel van de Italiaanse regio's, is de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, artikel 6 van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, en artikel 14 van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakingsafval.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 34 van 5.2.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 december 2001

**in zaak C-472/99 (verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien om een prejudiciële beslissing):
Clean Car Autoservice GmbH tegen Stadt Wien, Republiek
Österreich⁽¹⁾**

**(Artikel 234 EG — Kosten van partijen in hoofdgeding —
Artikel 104, lid 5, van het Reglement voor de procesvoering
van het Hof)**

(2002/C 84/23)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-472/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Landesgericht für Zivilrechts-

sachen Wien (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Clean Car Autoservice GmbH en Stadt Wien, Republiek Österreich, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 104, lid 5, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, in de gecodificeerde versie 1999/C 65/01 van 6 maart 1999 (PB C 65, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 104, lid 5, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, in de gecodificeerde versie 1999/C 65/01 van 6 maart 1999, moet aldus worden uitgelegd dat over de kosten die de partijen in het hoofdgeding voor de bij artikel 234 EG ingevoerde prejudiciële procedure hebben gemaakt, wordt beslist volgens de nationale rechtsregels die van toepassing zijn op het bij de verwijzende rechter aanhangige geding, mits die regels niet ongunstiger zijn dan die welke gelden voor soortgelijke procesincidenten die zich volgens het nationale recht in het kader van een dergelijk geding kunnen voordoen.

(¹) PB C 47 van 19.2.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 10 januari 2002

**in zaak C-480/99 P: Gerry Plant e.a. tegen Commissie van
de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾**

**(„Hogere voorziening — Beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 33 EGKS-Verdrag — Ontvankelijkheid —
Beginsel van hoor en wederhoor in procedure in rechte”)**

(2002/C 84/24)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-480/99 P, Gerry Plant e.a. (gemachtigden: B. Hewson, barrister, geïnstrueerd door T. Graham, solicitor), betreffende

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-500/99 P: *Conserve Italia Soc. Coop. arl* tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ („Hogere voorziening — Landbouw — EOGFL — Intrekking
van financiële bijstand — Verordening (EEG) nr. 355/77 —
Verordening (EEG) nr. 4253/88 — Evenredigheidsbeginsel”)

(2002/C 84/25)

(Proceestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurispru-
dentie van het Hof)

In zaak C-500/99 P, *Conserve Italia Soc. Coop. arl*, voorheen *Massalombarda Colombani SpA*, gevestigd te San Lazzaro di Savena (Italië), (gemachtigden: M. Averani, A. Pisaneschi, P. de Caterini en S. Zunarelli), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 12 oktober 1999, *Conserve Italia/Commissie* (T-216/96, Jurispr. blz. II-3139), strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: F. Ruggeri Laderchi, bijgestaan door M. Moretto), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verwerpt de hogere voorziening.

2) Verwijst *Conserve Italia Soc. Coop. arl* in de kosten.

hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 29 september 1999, *Evans e.a./Commissie* (T-148/98 en T-162/98, Jurispr. blz. II-2837), strekkende tot vernietiging van deze beschikking, andere partijen bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Erhart en B. Doherty) en *South Wales Small Mines Association*, gevestigd te Fochriw, Near Bargoed (Verenigd Koninkrijk), (gemachtigden: T. Sharpe, QC, en M. Brealey, barrister, geïnstrueerd door S. Llewellyn Jones, solicitor) heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (rapporteur), R. Schintgen en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 10 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Vernietigt de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 29 september 1999, *Evans e.a./Commissie* (T-148/98 en T-162/98), voorzover daarbij:

— het beroep in zaak T-148/98 niet-ontvankelijk is verklaard;

— de zaken T-148/98 en T-162/98 zijn gevoegd;

— is verklaard dat niet behoeft te worden beslist op het in zaak T-148/98 ingediende verzoek om kosteloze rechtsbijstand en op de door *Power Gen UK plc*, *National Power plc* en *British Coal Corporation* ingediende verzoeken tot interventie in dezelfde zaak;

— verzoekers in zaak T-148/98, worden verwezen in hun eigen kosten en, hoofdelijk, in de kosten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in zaak T-162/98;

— verzoekster in zaak T-162/98 hoofdelijk wordt verwezen in de kosten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in zaak T-148/98;

2) Verwijst zaak T-148/98 naar het Gerecht van eerste aanleg voor een beslissing ten gronde.

3) Houdt de beslissing omtrent de kosten in zaak T-148/98 aan.

⁽¹⁾ PB C 63 van 4.3.2000.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 8 januari 2002

**in zaak C-507/99 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing):
Denkavit Nederland BV tegen Minister van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij, Voedselvoorzieningsin- en ver-
koopbureau⁽¹⁾**

(Landbouw — Bestrijding van boviene spongiforme encefalopathie — Bevoegdheid van lidstaten — Besluit tot doden en bepaling van tijdstip van doden van Britse kalveren in kader van boviene spongiforme encefalopathie-crisis in maart 1996)

(2002/C 84/26)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-507/99, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland), in het aldaar aanhangig geding tussen Denkavit Nederland BV en Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Voedselvoorzieningsin- en verkoopbureau, om een prejudiciële beslissing over de bevoegdheid van de lidstaten om in het kader van de boviene spongiforme encefalopathie-crisis van maart 1996 het doden van Britse kalveren te gelasten en het tijdstip daarvan te bepalen, en over de uitlegging van artikel 8 van richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB L 224, blz. 29), zoals gewijzigd bij richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van richtlijn 90/425/EEG (PB 1993, L 62, blz. 49), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, D. A. O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier; H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 8 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De communautaire bepalingen die van toepassing zijn op het gemeenschappelijk landbouwbeleid in de sector rundvles, moeten aldus worden uitgelegd dat de lidstaten naar aanleiding van

informatie over een mogelijk verband tussen boviene spongiforme encefalopathie en de bij de mens voorkomende ziekte van Creutzfeldt-Jacob en over de boviene spongiforme encefalopathie-crisis in het Verenigd Koninkrijk, overeenkomstig artikel 8, lid 1, sub a, van richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van richtlijn 90/425, gerechtigd waren:

- *het doden van op hun grondgebied aanwezige kalveren afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk te gelasten en,*
- *bijgevolg, het tijdstip van dat doden te bepalen.*

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 7 februari 2002

in zaak C-5/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Richtlijn 89/391/EEG — Maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk — Artikelen 9, lid 1, sub a, en 10, lid 3, sub a — Verplichting van werkgever te beschikken over documenten over een evaluatie van de risico's voor de veiligheid en de gezondheid op het werk”)

(2002/C 84/27)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-5/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Bogensberger) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: W.-D. Plessing en B. Muttelsee-Schön), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door in § 6, lid 1, van het Gesetz über die Durchführung von Maßnahmen des Arbeitsschutzes zur Verbesserung der Sicherheit und des Gesundheitsschutzes der Beschäftigten bei der Arbeit (Arbeitsschutzgesetz) [wet betreffende de toepassing van maatregelen van arbeidsbescherming ter verbetering van de veiligheid en de bescherming van de gezondheid van werknemers op het werk (wet arbeidsbescherming)] van 7 augustus 1996 (BGBl. 1996 I,

blz. 1246) werkgevers met tien of minder werknemers vrij te stellen van de verplichting te beschikken over documenten met de resultaten van een evaluatie van de risico's, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 5 en 189 EG-Verdrag (thans artikelen 10 en 249 EG) en de artikelen 9, lid 1, sub a, en 10, lid 3, sub a, van richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (PB L 183, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: S. von Bahr (rapporteur), president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet te waarborgen dat de verplichting te beschikken over een evaluatie van de risico's voor de veiligheid en de gezondheid op het werk in de vorm van documenten, welke verplichting wordt opgelegd in richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk, in alle omstandigheden geldt voor werkgevers met tien of minder werknemers in dienst, is de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens de artikelen 9, lid 1, sub a, en 10, lid 3, sub a, van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 135 van 13.5.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 29 november 2001

in zaak C-17/00 (verzoek van het Rechtsprekend college van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om een prejudiciële beslissing): François De Coster tegen College van burgemeester en schepenen van Watermaal-Bosvoorde (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Begrip nationale rechterlijke instantie — Vrij verrichten van diensten — Gemeentebelasting op schotelantennes — Belemmering van ontvangst van satelliettelevisie-uitzendingen”)

(2002/C 84/28)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-17/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Rechtsprekend college van

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (België), in het aldaar aanhangige geding tussen François De Coster tegen College van burgemeester en schepenen van Watermaal-Bosvoorde om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG), 60 en 66 EG-Verdrag (thans de artikelen 50 EG en 55 EG), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, S. von Bahr, D. A. O. Edward, A. La Pergola (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 29 november 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG), 60 en 66 EG-Verdrag (thans de artikelen 50 EG en 55 EG) moeten aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen de heffing van een belasting op schotelantennes zoals die welke is ingevoerd bij de artikelen 1 tot en met 3 van het op 24 juni 1997 door de gemeenteraad van Watermaal-Bosvoorde vastgestelde belastingreglement.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 7 februari 2002

in zaak C-28/00 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Liselotte Kauer tegen Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (¹)

(„Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 94, leden 1 tot en met 3 — Ouderdomsverzekering — Vóór inwerkingtreding van verordening nr. 1408/71 in andere lidstaat vervulde tijdvakken van opvoeding”)

(2002/C 84/29)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-28/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Liselotte Kauer en

Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 94, leden 1 tot en met 3, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 94, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, in samenhang met, naar gelang van het geval, de artikelen 8 A, 48 en 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 18 EG, 39 EG en 43 EG), moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat volgens welke in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst van 2 mei 1992 betreffende de Europese Economische Ruimte of in een andere lidstaat van de Europese Unie vervulde tijdvakken van opvoeding van kinderen slechts als gelijkgestelde tijdvakken voor de ouderdomsverzekering worden aangemerkt onder de dubbele voorwaarde:

- dat zij zijn vervuld na de inwerkingtreding van deze verordening in de eerste staat, en
- dat de aanvrager voor de betrokken kinderen moederschapsuitkeringen of gelijkwaardige prestaties krachtens de wetgeving van deze staat ontvangt of heeft ontvangen,

terwijl dergelijke op het nationale grondgebied vervulde tijdvakken zonder enige beperking in de tijd of andere voorwaarde als gelijkgestelde tijdvakken voor de ouderdomsverzekering worden aangemerkt.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 22 januari 2002

in zaak C-31/00 (verzoek van het Hof van Cassatie om een prejudiciële beslissing): Nationale raad van de orde van architecten tegen Nicolas Dreessen (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Artikelen 10 EG en 43 EG — Nationale wettelijke regeling die toegang tot beroep van architect afhankelijk stelt van bezit van diploma of beroepskwalificatie — Gemeenschapsonderdaan die houder is van diploma dat niet is opgenomen in richtlijn 85/384/EEG — Verplichting voor lidstaat van ontvangst, die moet beslissen op verzoek om toelating om op zijn grondgebied beroep van architect uit te oefenen, om uit diploma blijvende bekwaamheden en verworven ervaring te vergelijken met door nationale wettelijke regeling vereiste kwalificaties”)

(2002/C 84/30)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-31/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Hof van Cassatie (België), in het aldaar aanhangige geding tussen Nationale raad van de orde van architecten en Nicolas Dreessen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 10 EG en 43 EG, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, S. von Bahr, D. A. O. Edward (rapporteur), A. La Pergola en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 22 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 43 EG moet aldus worden uitgelegd, dat wanneer een gemeenschapsonderdaan bij de bevoegde autoriteiten van een lidstaat een verzoek indient om te worden toegelaten tot een beroep dat naar nationaal recht slechts toegankelijk is voor degene die over een diploma, een beroepskwalificatie of praktijkervaring beschikt, die autoriteiten rekening moeten houden met alle diploma's, certificaten en andere titels alsmede met de relevante ervaring van de betrokkene, door de uit deze titels en ervaring blijvende bekwaamheden te vergelijken met de in de nationale wettelijke regeling verlangde kennis

en kwalificaties, ook al is voor het betrokken beroep een richtlijn inzake de onderlinge erkenning van diploma's vastgesteld, maar dat de toepassing van die richtlijn niet kan leiden tot automatische erkenning van de titel(s) van de verzoeker.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-35/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (¹)

(„Niet-nakoming — Milieu — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG, 91/689/EEG en 94/62/EG — Plannen voor beheer van afvalstoffen”)

(2002/C 84/31)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-35/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. B. Wainwright en L. Ström) tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: R. Magrill, bijgestaan door D. Wyatt, QC), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door geen plannen voor het beheer van afvalstoffen op te stellen in overeenstemming met alle bepalingen inzake afvalstoffen van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32), van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, blz. 20), en van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365, blz. 10), en/of de Commissie hiervan niet in kennis te stellen, de krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156, artikel 6 van richtlijn 91/689 en artikel 14 van richtlijn 94/62 op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door geen afvalbeheersplannen op te stellen die zijn volledige grondgebied bestrijken en in overeenstemming zijn met alle bepalingen van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, en van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval, en/of de Commissie hiervan niet in kennis te stellen, is het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156, artikel 6 van richtlijn 91/689 en, afgezien van Gibraltar, artikel 14 van richtlijn 94/62 op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 15 januari 2002

in zaak C-43/00 (verzoek van het Vestre Landsret om een prejudiciële beslissing): Andersen og Jensen ApS tegen Skatteministeriet (¹)

(Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 90/434/EEG — Gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil — Inbreng van activa of van tak van bedrijvigheid — Begrippen)

(2002/C 84/32)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-43/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Vestre Landsret (Denemarken), in het aldaar aanhangige geding tussen Andersen og Jensen ApS en Skatteministeriet, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2, sub c en i, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit

verschillende lidstaten (PB L 25, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, S. von Bahr, A. La Pergola, L. Sevón en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 15 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 2, sub c en i, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten, moet aldus worden uitgelegd dat er geen inbreng van activa in de zin van de richtlijn is, wanneer bij een transactie de opbrengst van een door de inbrengende vennootschap aangegane lening in deze vennootschap blijft en de daarmee samenhangende verplichtingen aan de ontvangende vennootschap worden overgedragen. Daarbij is het van geen belang, dat de inbrengende vennootschap een klein pakket aandelen van een derde vennootschap behoudt.
- 2) Het staat aan de nationale rechter om te beoordelen, of een inbreng van activa betrekking heeft op een onafhankelijke exploitatie in de zin van artikel 2, sub i, van richtlijn 90/434, dat wil zeggen een geheel dat op eigen kracht kan functioneren, wanneer de liquiditeit van de ontvangende vennootschap in de toekomst moet worden verzekerd door een bedrijfskrediet van een bank, die onder meer verlangt dat de aandeelhouders van de ontvangende vennootschap een waarborg stellen in de vorm van aandelen ter hoogte van het maatschappelijk kapitaal van deze vennootschap.

(¹) PB C 22 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-51/00 (verzoek van het Arbeidshof te Brussel om een prejudiciële beslissing): Temco Service Industries NV tegen Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi, Khalil Lakhdar (¹)

(„Richtlijn 77/187 — Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen”)

(2002/C 84/33)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-51/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Arbeidshof te Brussel (België), in

het aldaar aanhangig geding tussen Temco Service Industries NV en Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi, Khalil Lakhdar, in tegenwoordigheid van: General Maintenance Contractors BVBA (GMC), Weisspunkt NV, voorheen Buyle-Medros-Vaes Associates NV (BMV), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 1, lid 1, en 3, lid 1, van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (PB L 61, blz. 26), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (rapporteur), R. Schintgen en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: D. Louterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 1, lid 1, van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan, moet aldus worden uitgelegd, dat deze laatste van toepassing is op een situatie waarin een opdrachtgever die de schoonmaak van lokalen bij overeenkomst had toevertrouwd aan een eerste ondernemer, die deze opdracht door een onderaannemer liet uitvoeren, deze overeenkomst beëindigt en voor de uitvoering van dezelfde werkzaamheden met een tweede ondernemer een nieuwe overeenkomst sluit, wanneer in dit kader geen enkel element van materiële of immateriële activa van de eerste ondernemer of de onderaannemer wordt overgenomen door de nieuwe ondernemer, maar de nieuwe ondernemer ingevolge een collectieve arbeidsovereenkomst een deel van de werknemers van de onderaannemer overneemt, op voorwaarde dat de overname van het personeel betrekking heeft op een wezenlijk deel — qua aantal en deskundigheid — van de werknemers die de onderaannemer voor de uitvoering van de in onderaanneming gegeven opdracht had ingezet.

- 2) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 77/187 moet aldus worden uitgelegd, dat het er niet aan in de weg staat dat de overeenkomst of arbeidsverhouding van een werknemer die op de datum van de overgang van onderneming in de zin van artikel 1, lid 1, van die richtlijn in dienst is van de vervreemder, met de vervreemder wordt voortgezet, wanneer die werknemer zich verzet tegen de overdracht van zijn overeenkomst of arbeidsverhouding aan de verkrijger.

(¹) PB C 122 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 15 januari 2002

in zaak C-55/00 (verzoek van het Tribunale ordinario di Roma om een prejudiciële beslissing): Elide Gottardo tegen Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikelen 12 EG en 39, lid 2, EG — Ouderdomsuitkeringen — Overeenkomst inzake sociale zekerheid tussen Italiaanse Republiek en Zwitserse Bondsstaat — Niet-aanmerkingneming van door Frans onderdaan in Zwitserland vervulde verzekeringstijdvakken)

(2002/C 84/34)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-55/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale Ordinario di Roma (Italië), in het aldaar aanhangige geding tussen Elide Gottardo en Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 12 EG en 39, lid 2, EG heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, F. Macken en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward (rapporteur), A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 15 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De bevoegde socialezekerheidsautoriteiten van een eerste lidstaat zijn uit hoofde van de krachtens artikel 39 EG op hen rustende verplichtingen van gemeenschapsrecht gehouden voor de vaststelling van het recht op ouderdomsuitkeringen de in een derde land door een onderdaan van een tweede lidstaat vervulde verzekeringstijdvakken in aanmerking te nemen, wanneer deze bevoegde autoriteiten op grond van een bilaterale internationale overeenkomst tussen de eerste lidstaat en het derde land onder dezelfde voorwaarden inzake bijdragebetaling de door hun eigen onderdanen vervulde tijdvakken in aanmerking nemen.

⁽¹⁾ PB C 122 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 30 januari 2002

in zaak C-103/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Richtlijn 92/43/EEG — Instandhouding van natuurlijke habitats en van wilde flora en fauna — Bescherming van soorten”)

(2002/C 84/35)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-103/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Wainwright en P. Panayotopoulos) tegen Helleense Republiek (gemachtigden: A. Samoni-Rantou en P. Skandalou), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige maatregelen te treffen voor de invoering en de toepassing van een doeltreffend systeem van strikte bescherming van de zeeschildpad *Caretta caretta* op Zante (Griekenland), teneinde elk verstoren van deze soort tijdens de periode van voortplanting en elke activiteit die de voortplantingsgebieden beschadigt of vernielt, te voorkomen, en, subsidiair, door deze maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag en artikel 12, lid 1, sub b en d, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissechot, R. Schintgen en J.-N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 30 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de nodige maatregelen te treffen voor de invoering en de toepassing van een doeltreffend systeem van strikte bescherming van de zeeschildpad *Caretta caretta* op Zante (Griekenland), teneinde elk opzettelijk verstoren van deze soort tijdens de periode van voortplanting en elke activiteit die de voortplantingsgebieden beschadigt of vernielt, te voorkomen, is de Helleense Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 12, lid 1, sub b en d, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

2) *De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 163 van 10.6.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 december 2001

in zaak C-146/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (¹)

(Telecommunicatie — Financiering van universele dienst — Bijdrage van nieuwe aanbieders)

(2002/C 84/36)

(Proceestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-146/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk B. Doherty en F. Siredey-Garnier, vervolgens E. Gippini Fournier en F. Siredey-Garnier) tegen Franse Republiek (gemachtigden: aanvankelijk K. Rispal-Bellanger, F. Million en S. Pailler, vervolgens G. de Bergues, F. Million en S. Pailler), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet te voldoen aan artikel 4 quater van richtlijn 90/388/EEG van de Commissie van 28 juni 1990 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten (PB L 192, blz. 10), zoals gewijzigd bij richtlijn 96/19/EG van de Commissie van 13 maart 1996 (PB L 74, blz. 13), en door artikel 5, leden 1 en 3 tot en met 5, van richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) (PB L 199, blz. 32), niet in acht te nemen, de krachtens het EG-Verdrag en deze richtlijnen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, N. Colneric, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissochet en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet te voldoen aan artikel 4 quater van richtlijn 90/388/EEG van de Commissie van 28 juni 1990 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten, zoals gewijzigd bij richtlijn 96/19/EG van de Commissie van 13 maart 1996, en door artikel 5, leden 1 en 3 tot en met 5, van richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP), niet in acht te nemen, is de Franse Republiek de krachtens deze richtlijnen op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) *De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 163 van 10.6.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 6 december 2001

in zaak C-148/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Niet-uitvoering van richtlijn 98/51/EG”)

(2002/C 84/37)

(Proceestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-148/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk S. Dragone en F. P. Ruggeri Laderchi en vervolgens S. Dragone en L. Visaggio) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door G. De Bellis), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de richtlijnen

— 97/41/EG van de Raad van 25 juni 1997 tot wijziging van de richtlijnen 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op respectievelijk groenten en fruit, granen, levensmiddelen van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit (PB L 184, blz. 33),

- 97/76/EG van de Raad van 16 december 1997 houdende wijziging van richtlijn 77/99/EEG en richtlijn 72/462/EEG wat betreft de voorschriften voor gehakt vlees, vleesbereidingen en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong (PB 1998, L 10, blz. 25), en
- 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding (PB L 208, blz. 43),

heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: S. von Bahr, kamerpresident, A. La Pergola en C. W. A. Timmermans (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding, is de Italiaanse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 176 van 24.6.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 6 december 2001

in zaak C-166/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Niet-uitvoering van richtlijnen 97/41/EG, 98/51/EG en 98/67/EG)

(2002/C 84/38)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-166/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande) tegen Helleense Repu-

bliek (gemachtigden: G. Kanellopoulos, C. Tsiavou en D. Tsagkaraki), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijnen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de richtlijnen

- 97/41/EG van de Raad van 25 juni 1997 tot wijziging van de richtlijnen 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op respectievelijk groenten en fruit, granen, levensmiddelen van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit (PB L 184, blz. 33),

- 97/76/EG van de Raad van 16 december 1997 houdende wijziging van richtlijn 77/99/EEG en richtlijn 72/462/EEG wat betreft de voorschriften voor gehakt vlees, vleesbereidingen en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong (PB 1998, L 10, blz. 25),

- 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding (PB L 208, blz. 43), en

- 98/67/EG van de Commissie van 7 september 1998 houdende wijziging van de richtlijnen 80/511/EEG, 82/475/EEG, 91/357/EEG en richtlijn 96/25/EG van de Raad en tot intrekking van richtlijn 92/87/EEG (PB L 261, blz. 10),

heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: S. von Bahr, kamerpresident, A. La Pergola en C. W. A. Timmermans (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de richtlijnen*

- 97/41/EG van de Raad van 25 juni 1997 tot wijziging van de richtlijnen 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op respectievelijk groenten en fruit, granen, levensmiddelen van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit,

- 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding, en
- 98/67/EG van de Commissie van 7 september 1998 houdende wijziging van de richtlijnen 80/511/EEG, 82/475/EEG, 91/357/EEG en richtlijn 96/25/EG van de Raad en tot intrekking van richtlijn 92/87/EEG,

is de Helleense Republiek de krachtens deze richtlijnen op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 192 van 8.7.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-170/00: Republiek Finland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„EOGFL — Goedkeuring van rekeningen — Begrotingsjaren 1996 en 1997 — Speciale premies voor stieren — Door de Commissie te volgen procedure”)

(2002/C 84/39)

(Procestaal: Fins)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-170/00, Republiek Finland (gemachtigden: T. Pynnä en E. Bygglin) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Niejahr en I. Koskinen), betreffende een beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2000/216/EG van de Commissie houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht (PB L 67, blz. 37), voorzover daarbij uitgaven tot een bedrag van 7 270 885,76 FIM die door de verzoekende lidstaat zijn gedaan bij wijze van vooruitbetaling van de speciale premies voor stieren voor de begrotingsjaren 1996 en 1997, van financiering door de Gemeenschap zijn uitgesloten, heeft het

Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, S. von Bahr, D. A. O. Edward, A. La Pergola en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Republiek Finland in de kosten.

(¹) PB C 247 van 26.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 15 januari 2002

in zaak C-179/00 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Gerald Weidacher (curator in het faillissement van Thakis Vertriebs- und Handels GmbH) tegen Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft (¹)

(Artikel 149 van Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden — Overgangsmaatregelen — Overschotvoorraden — Artikel 4 van verordening (EG) nr. 3108/94 van Commissie — Bevoegdheid — Houder van goederen — Toepasselijke invoerheffing — Gewettigd vertrouwen — Evenredigheid — Gelijke behandeling)

(2002/C 84/40)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-179/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Gerald Weidacher (curator in het faillissement van Thakis Vertriebs- und Handels GmbH) en Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 149, lid 1, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (PB 1994, C 241, blz. 21, en PB 1995, L 1, blz. 1), en over de geldigheid en de uitlegging van verordening (EG) nr. 3108/94 van de Commissie van 19 december 1994 betreffende de wegens de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden te nemen overgangsmaatregelen voor het handelsverkeer in landbouwproducten (PB L 328, blz. 42), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, L. Sevón en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischio; griffier: R. Grass, op 15 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De Commissie van de Europese Gemeenschappen was krachtens artikel 149, lid 1, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, bevoegd de maatregelen te nemen bedoeld in artikel 4 van verordening (EG) nr. 3108/94 van de Commissie van 19 december 1994 betreffende de wegens de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden te nemen overgangsmaatregelen voor het handelsverkeer in landbouwproducten.
- 2) Bij onderzoek van de tweede vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van artikel 4 van verordening nr. 3108/94 kunnen aantasten wat het evenredigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel betreft.
- 3) Het begrip „houder” van een overschotvoorraad in de zin van artikel 4 van verordening nr. 3108/94 ziet op eenieder die bevoegd is het in voorraad gehouden product op de markt te brengen en er winst mee te behalen.
- 4) Artikel 4, lid 3, van verordening nr. 3108/94 moet aldus worden uitgelegd dat met betrekking tot de invoer van Tunesische olijfolie de „bij invoer geldende belasting” die op 31 december 1994 van toepassing is in de Gemeenschap van de Twaalf, de heffing is die wordt bedoeld in bijlage I bij verordening (EG) nr. 3307/94 van de Commissie van 29 december 1994 tot vaststelling van de minimumheffingen bij invoer van olijfolie en van de heffingen bij invoer van de overige producten van de sector olijfolie.
- 5) Bij onderzoek van de vijfde vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van artikel 4, lid 3, van verordening nr. 3108/94 kunnen aantasten wat het gelijkheidsbeginsel betreft.

(¹) PB C 211 van 22.7.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 15 januari 2002

in zaak C-182/00 (verzoek van het Landesgericht Welsom een prejudiciële beslissing): Lutz GmbH e.a. (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Openbaarmaking van jaarrekening en jaarverslag — Houden van handels- en vennootschapsregister — Onbevoegdheid Hof)

(2002/C 84/41)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-182/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Landesgericht Wels (Oosten-

rijk), in de aldaar aanhangige procedure betreffende een verzoekschrift van Lutz GmbH e.a., en om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van artikel 2, lid 1, sub f, van de Eerste richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65, blz. 8), en artikel 47 van de Vierde richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (PB L 222, blz. 11), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, L. Sevón en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 15 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is niet bevoegd om te antwoorden op de door het Landesgericht Wels in zijn beschikking van 9 mei 2000 gestelde vragen.

(¹) PB C 233 van 12.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 22 januari 2002

in zaak C-218/00 (verzoek van het Tribunale di Vicenza om een prejudiciële beslissing): **Cisal di Battistello Venanzio & C. Sas tegen Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)** (¹)

(„Artikelen 85, 86 en 90 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG, 82 EG en 86 EG) — Verplichte aansluiting bij orgaan voor verzekering tegen arbeidsongevallen — Kwalificatie van orgaan voor arbeidsongevallenverzekering als onderneming”)

(2002/C 84/42)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C--218/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale di Vicenza (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen **Cisal di Battistello**

Venanzio & C. Sas en Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 85, 86 en 90 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG, 82 EG en 86 EG), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: S. von Bahr, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet (rapporteur) en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 22 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het begrip onderneming in de zin van de artikelen 85 en 86 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG en 82 EG) doelt niet op een orgaan als het Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), dat bij wet is belast met het beheer van een verzekeringsregeling tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten.

(¹) PB C 233 van 12.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 7 februari 2002

in zaak C-276/00 (verzoek van het Hessische Finanzgericht, Kassel om een prejudiciële beslissing): Turbon International GmbH tegen Oberfinanzdirektion Koblenz(¹)

(„Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — Indeling in gecombineerde nomenclatuur van inktcartridges die geschikt zijn voor printers van het merk Epson Stylus Color — Inkt (post 3215) — Delen en toebehoren voor machines van post 8 471 (post 8 473)“)

(2002/C 84/43)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-276/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Hessische Finanzgericht te Kassel (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Turbon International GmbH, als rechtsopvolgster onder algemene titel van Kores Nordic Deutschland GmbH, en Oberfinanzdirektion Koblenz, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de posten 3 215 en 8 473 van de gecombineerde nomenclatuur, in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk

douanetarief (PB L 256, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1734/96 van de Commissie van 9 september 1996 (PB L 238, blz. 1), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de kamerpresident, A. La Pergola en C. W. A. Timmermans (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1734/96 van de Commissie van 9 september 1996, moet aldus worden uitgelegd, dat een inktcartridge zonder geïntegreerde printkop die is samengesteld uit een kunststofbehuizing, schuimstof, een metaalzeef, dichtingen, een zegelfolie, een etiket, inkt en verpakkingsmateriaal, en die, zowel wat de inktcartridge als wat de inkt betreft, enkel kan worden gebruikt in een printer met de kenmerken van de inkt jet printers van het merk Epson Stylus Color, moet worden ingedeeld onder de postonderverdeling 32 159 080 van de gecombineerde nomenclatuur.

(¹) PB C 259 van 9.9.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 7 februari 2002

in zaak C-328/00 (verzoek van het Bayerische Verwaltungsgericht Regensburg om een prejudiciële beslissing): Maria Weber en Martin Weber tegen Freistaat Bayern(¹)

(„Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Steunregeling voor oliehoudende zaden — Geldigheid van verordening (EEG) nr. 525/93“)

(2002/C 84/44)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-328/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bayerische Verwaltungsgericht Regensburg (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Maria Weber, Martin Weber en Freistaat Bayern, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van verordening (EEG) nr. 525/93 van de Commissie van 8 maart 1993 tot vaststelling van de definitieve regionale referentiebedragen

voor de producenten van sojabonen, kool- en raapzaad en zonnebloemzaad voor het verkoopseizoen 1992/1993 (PB L 56, blz. 18), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Bij onderzoek van de gestelde vragen is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van verordening (EEG) nr. 525/93 van de Commissie van 8 maart 1993 tot vaststelling van de definitieve regionale referentiebedragen voor de producenten van sojabonen, kool- en raapzaad en zonnebloemzaad voor het verkoopseizoen 1992/1993.

(¹) PB C 316 van 4.11.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 11 december 2001

in zaak C-376/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijnen 75/439/EEG en 75/442/EEG — Nationale verslagen betreffende toepassing — Niet-toezending aan Commissie”)

(2002/C 84/45)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-376/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Støvlbaek en R. Amorosi) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door M. Fiorilli), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door na te laten om voor de periode 1995 tot en met 1997 de verslagen als bedoeld in artikel 18 van richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie (PB L 194, blz. 23), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied (PB L 377, blz. 48), en in artikel 12 van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn

91/692, binnen de bij die bepalingen gestelde termijn aan de Commissie toe te zenden, de krachtens deze richtlijnen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, L. Sevón (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 11 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Door na te laten om voor de periode 1995 tot en met 1997 het verslag als bedoeld in artikel 18 van richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied, binnen de bij de genoemde bepaling gestelde termijn aan de Commissie toe te zenden, is de Italiaanse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2) *De Italiaanse Republiek wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 17 januari 2002

in zaak C-394/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 96/82/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2002/C 84/46)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-394/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. zur Hausen) tegen Ierland (gemachtigde: D. O'Hagan), betreffende een verzoek om vast te stellen dat Ierland door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (PB 1997, L 10,

blz. 13), of in elk geval, door de Commissie niet in kennis te stellen van deze bepalingen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 17 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, is Ierland de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *Ierland wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 17 januari 2002

in zaak C-423/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 96/82/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2002/C 84/47)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-423/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gevolmachtigde: G. zur Hausen) tegen Koninkrijk België (gevolmachtigde: C. Pochet), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk België door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (PB 1997, L 10, blz. 13), en in elk geval, door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpre-

sident, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 17 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, is het Koninkrijk België de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 28 van 27.1.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 15 januari 2002

in zaak C-196/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (¹)

(Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 75/442/EEG — Beschikking 94/3/EG — Europese afvalcatalogus)

(2002/C 84/48)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-196/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gevolmachtigden: H. Støvlbaek en J. Adda) tegen Groothertogdom Luxemburg (gevolmachtigden: N. Mackel, vervolgens J. Faltz), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg de krachtens artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32), en krachtens beschikking 94/3/EG van de Commissie van 20 december 1993 houdende vaststelling van een lijst van afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442 (PB 1994, L 5, blz. 15), op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, L. Sevón (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 15 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het Groothertogdom Luxemburg is de krachtens artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, en krachtens beschikking 94/3/EG van de Commissie van 20 december 1993 houdende vaststelling van een lijst van afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442, op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 200 van 14.7.2001.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 27 november 2001

in zaak C-208/99: Portugese Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„EOGFL, afdeling „Oriëntatie” — Beschikking van de Commissie houdende intrekking van op basis van artikel 8 van verordening (EEG) nr. 4256/88 toegekende financiële steun — Beroep strekkende tot nietigverklaring voorzover beschikking tot een lidstaat is gericht — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)

(2002/C 84/49)

(Procestaal: Portugees)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-208/99, Portugese Republiek (gemachtigden: L. Fernandes, Â. Cortesão de Seça Neves en P. Fragão) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. M. Alves Vieira en P. Oliver), strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van de beschikkingen van de Commissie nrs. C(1999) 543, C(1999) 544 en C(1999) 545, van 4 maart 1999, houdende intrekking van de aan respectievelijk Belgravia L^{da}, Floreurop — Produtos Florestais L^{da} en Ordinal — Gestão de Investimentos L^{da}, uit hoofde van de afdeling „Oriëntatie” van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) verleende bijstand, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, N. Colneric, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 27 november 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

2) Elk der partijen zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 226 van 7.8.1999.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 11 oktober 2001

in zaak C-30/00 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Supremo Tribunal Administrativo): William Hinton & Sons L^{da} en Fazenda Pública, in tegenwoordigheid van: Ministério Público (¹)

(„Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Navordering van rechten bij invoer — Boeking van te innen rechten bij invoer — Verstrijken van verjaringstermijn voor naheffingsvordering — Artikel 254 van Toetredingsakte Spanje en Portugal — Verplichting van Portugese Republiek om ten harer laste bepaalde voorraden af te bouwen”)

(2002/C 84/50)

(Procestaal: Portugees)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling zal worden gepubliceerd in de „Jurisprudentie van het Hof”)

In zaak C-30/00, houdende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangig geding tussen William Hinton & Sons L^{da} en Fazenda Pública, in tegenwoordigheid van: Ministério Público, over de uitlegging van de artikelen 1, 2 en 5 van verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide (PB L 197, blz. 1), artikel 254 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en de aanpassing van de Verdragen (PB L 302, blz. 23), artikel 8 van verordening (EEG) nr. 3771/85 van de Raad van 20 december 1985 inzake de voorraden landbouwproducten in Portugal (PB L 362, blz. 21), alsmede de artikelen 4 en 8 van verordening (EEG) nr. 579/86 van de Commissie van 28 februari 1986 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake de op 1 maart 1986 in Spanje en in Portugal aanwezige

voorraden van producten uit de sector suiker (PB L 57, blz. 21), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, L. Sevón en M. Wathelet, rechters, advocaat-generaal A. Tizzano, griffier: R. Grass, op 11 oktober 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De artikelen 1, lid 2, sub c, en 2, lid 1, tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide, moeten aldus worden uitgelegd dat de boeking van het oorspronkelijk van de belastingschuldige opgeëiste bedrag een administratieve handeling is die voorafgaat aan de kennisgeving van de navordering en aan de navordering zelf en niet noodzakelijkerwijze wordt gevormd door de inschrijving van het betrokken bedrag door de douaneautoriteiten in het boekhoudkundig register of door een gelijkwaardige wijze van inschrijving.
- 2) Artikel 2, lid 2, van verordening nr. 1697/79 moet aldus worden uitgelegd dat zodra een eerste handeling waarbij het bedrag van de verschuldigde heffingen wordt bepaald, nietig is verklaard en is vervangen door een tweede handeling waarbij, zonder dat de grondslag van de navordering wordt gewijzigd, het bedrag van de heffingen lager wordt vastgesteld, de navordering moet worden geacht met de eerste handeling te zijn ingesteld.
- 3) Noch artikel 254 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en de aanpassing van de Verdragen, noch de bepalingen van verordening (EEG) nr. 3771/85 van de Raad van 20 december 1985 inzake de voorraden landbouwproducten in Portugal of in verordening (EEG) nr. 579/86 van de Commissie van 28 februari 1986 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake de op 1 maart 1986 in Spanje en in Portugal aanwezige voorraden van producten uit de sector suiker, staan eraan in de weg dat de Portugese Republiek van houders van suikeroverschotten die zij binnen de daartoe gestelde termijn hadden kunnen exporteren, betaling van de in artikel 7, lid 1, van verordening nr. 579/86 voorziene rechten vordert.
- 4) De douaneautoriteiten van een lidstaat moeten van navordering van de rechten krachtens artikel 5, lid 2, van verordening nr. 1697/79 afzien,

— wanneer de rechten niet zijn geheven als gevolg van een vergissing inzake de uitlegging of de toepassing van de voorschriften betreffende het betrokken recht, die het gevolg is van een actieve gedraging van de bevoegde autoriteiten, hetgeen de vergissingen als gevolg van onjuiste verklaringen van de belastingschuldige uitsluit;

— wanneer een belastingschuldige te goeder trouw deze vergissing ondanks zijn beroepservaring en de zorgvuldigheid die van hem zou moeten worden verwacht, redelijkerwijze niet had kunnen ontdekken, en

— wanneer hij alle bepalingen van de betrokken regeling betreffende de aangifte van de gebeurtenis waarvan de betrokken heffing afhankelijk is, heeft nageleefd.

(¹) PB C 122 van 29 april 2000.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 3 december 2001

in zaak C-59/00 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Vestre Landsret): Bent Moustén Vestergaard tegen Spøttrup Boligselskap (¹)

(Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Opdrachten voor werken onder drempelwaarden van richtlijn 93/37/EEG — Clausule waarbij gebruik van product van bepaald merk verplicht wordt gesteld — Vrij verkeer van goederen)

(2002/C 84/51)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-59/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Vestre Landsret (Denemarken) in het aldaar aanhangig geding tussen Bent Moustén Vestergaard en Spøttrup Boligselskap om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 6 en 30 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 12 EG en 28 EG), heeft het Hof van Justitie (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris (rapporteur), rechters, advocaat-generaal P. Léger, griffier: R. Grass, op 3 december 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 30 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 28 EG) staat eraan in de weg dat een aanbestedende dienst in het bestek voor een overheidsopdracht voor de uitvoering van werken dat onder de drempel blijft van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, een clausule opneemt die voor de uitvoering van dit werk het gebruik van een product van een bepaald merk eist, wanneer deze clausule niet vergezeld gaat van de vermelding „of daarmee overeenstemmend”.

(¹) PB C 122 van 29.4.2000.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 22 november 2001

in zaak C-223/00 (verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo om een prejudiciële beslissing): Director-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) tegen Partex — Companhia Portuguesa de Serviços SA ⁽¹⁾

(„Prejudiciële verwijzing — Niet-ontvankelijkheid”)

(2002/C 84/52)

(Procestaal: Portugees)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-223/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) in het aldaar aanhangige geding tussen Director-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) en Partex — Companhia Portuguesa de Serviços SA, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van besluit 83/516/EEG van de Raad van 17 oktober 1983 betreffende de taken van het Europees Sociaal Fonds (PB L 289, blz. 38) en verordening (EEG) nr. 2950/83 van de Raad van 17 oktober 1983 houdende toepassing van besluit 83/516 (PB L 289, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, N. Colneric, C. Gulmann, J.-P. Puissochet en R. Schintgen, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 22 november 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het door het Supremo Tribunal Administrativo bij beschikking van 10 mei 1999 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB nr. C 233, van 12.8.2000.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 23 oktober 2001

in zaak C-281/00 P: Una Film „City Revue” GmbH tegen Europees Parlement e.a. ⁽¹⁾

(„Richtlijn 98/43/EG inzake reclame en sponsoring voor tabaksproducten — Hogere voorziening — Afdoening zonder beslissing — Beslissing omtrent kosten”)

(2002/C 84/53)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de „Jurisprudentie van het Hof van Justitie”)

In zaak C-281/00 P, Una Film „City Revue” GmbH, gevestigd te Wenen (Oostenrijk), vertegenwoordigd door R. Borgelt, Rechtsanwält, bijgestaan door professor M. Dausies, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 27 juni 2000, Salamander e.a./Parlement en Raad (T-172/98, T-175/98-T-177/98, Jurispr. blz. II-2487), strekkende tot vernietiging van dat arrest en tot toewijzing van de door verzoekster in eerste aanleg geformuleerde vorderingen; andere partijen bij de procedure: Europees Parlement (gemachtigden: C. Pennera en M. Berger), Raad van de Europese Unie (gemachtigden: R. Gosalbo Bono en S. Marquardt), Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: U. Wölker en I. Martínez del Peral), Markenverband eV, gevestigd te Wiesbaden (Duitsland), Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA, gevestigd te Valdagno (Italië), Lancaster BV, gevestigd te Amsterdam (Nederland), Franse Republiek, Republiek Finland, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en Salamander AG, gevestigd te Kornwestheim (Duitsland), Zino Davidoff SA, gevestigd te Fribourg (Zwitserland), en Davidoff & Cie SA, gevestigd te Genève (Zwitserland), Alma Media Group Advertising SA & Co. Partnership, Panel Two and Four Advertising SA, Rythmos Outdoor Advertising SA en Media Center Advertising SA, gevestigd te Athene (Griekenland), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Derde kamer, J.-P. Puissochet (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 23 oktober 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Op de door Una Film „City Revue” GmbH ingestelde hogere voorziening behoeft niet te worden beslist.
- 2) Una Film „City Revue” GmbH, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie zullen hun eigen kosten dragen.

3) *De Commissie van de Europese Gemeenschappen zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 259, van 9.9.2000.

1) *Op de door Zino Davidoff SA og Davidoff & Cie SA ingestelde hogere voorziening behoeft niet te worden beslist.*

2) *Zino Davidoff SA og Davidoff & Cie SA, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie dragen hun eigen kosten.*

3) *Lancaster BV en de Commissie van de Europese Gemeenschappen dragen hun eigen kosten.*

(¹) PB C 302 van 21 oktober 2000.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 23 oktober 2001

in zaak C-313/00 P: *Zini Davidoff SA tegen Europees Parlement* (¹)

(„Richtlijn 98/43/EG 98/43/EG betreffende reclame en sponsoring voor tabaksproducten — Hogere voorziening — Beslissing niet meer nodig — Verdeling kosten”)

(2002/C 84/54)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-313/00 P, Zino Davidoff SA, gevestigd te Freiburg (Zwitserland) en Davidoff & Cie SA, gevestigd te Genève (Zwitserland), vertegenwoordigd door R. Wägenbauer, advocaat, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 27 juni 2000, Salamander e.a./Parlement en Raad (T-172/98, T-175/98, T-176/98 en T-177/98, T-218/95, Jurispr. blz. II-2487), strekkende tot vernietiging van dat arrest en toewijzing van het in eerste instantie gevorderde, andere partijen bij de procedure: Europees Parlement (gemachtigden: C. Pennera en M. Berger), Raad van de Europese Unie (gemachtigden: R. Gosalbo Bono en S. Marquardt), verweerders in eerste aanleg, Lancaster BV, Amsterdam (Nederland), vertegenwoordigd door R. Wägenbauer, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: U. Wölker en I. Martinez del Peral), Markenverband eV, gevestigd te Wiesbaden (Duitsland), Manifattura Lane Gaetano Marzotto & Figli SpA, gevestigd te Valdarno (Italië), Franse Republiek, Republiek Finland, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, interveniënten in eerste aanleg, en Salamander AG, gevestigd te Kornwestheim (Duitsland), Una Film „City Revue” GmbH, gevestigd te Wenen (Oostenrijk), Alma Media Group Advertising SA & Co. Partnership, Panel Two and Four Advertising SA, Rythmos Outdoor Advertising SA en Media Center Advertising SA, gevestigd te Athene (Griekenland), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend president van de Derde kamer, J.-P. Puissochet (rapporteur) en J.N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 23 oktober 2001 de een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 13 november 2001

in zaak C-430/00 P: *Anton Dürbeck GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen* (¹)

(„Hogere voorziening — Gemeenschappelijke ordening der markten — Bananen — Importen uit ACS-staten en uit derde staten — Aanvraag van extra invoercertificaten — Onbillijkheid — Overgangsmaatregelen — Artikel 30 van verordening (EEG) nr. 404/93 — Beperking van schade — Beroep tot nietigverklaring”)

(2002/C 84/55)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-430/00 P, Anton Dürbeck GmbH, gevestigd te Frankfurt am Main (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Meier, Rechtsanwalt, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 19 september 2000, Dürbeck/Commissie (T-252/97, Jurispr. blz. II-3031), strekkende tot vernietiging van dit arrest, andere partijen bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K.-D. Borchardt en C. van der Hauwaert), Koninkrijk Spanje (gemachtigde: R. Silva de Lapuerta) en Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en C. Vasak), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Derde kamer, J.-P. Puissochet en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 13 november 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De hogere voorziening wordt verworpen.
- 2) Anton Dürbeck GmbH wordt in de kosten veroordeeld.
- 3) De Franse Republiek en het Koninkrijk Spanje zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 28 van 27.1.2001.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 22 november 2001

in zaak C-80/01 (verzoek van het Tribunal d'instance de Châteauroux om een prejudiciële beslissing): Michel SARL tegen Recettes des douanes (¹)

(„Artikel 104, lid 3, Reglement voor de procesvoering — Vraag waarop het antwoord duidelijk uit de rechtspraak kan worden afgeleid — Richtlijn 92/12/EEG — Algemene regeling voor accijnsproducten, voorhanden hebben en verkeer daarvan en controles daarop — Richtlijn 92/81/EEG — Harmonisatie van structuur van accijns op minerale oliën — Niet terugbetalen van binnenlandse belasting op aardolieproducten”)

(2002/C 84/56)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-80/81, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal d'instance de Châteauroux (Frankrijk) in het aldaar aanhangige geding tussen Michel SARL en Recettes des douanes, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 3, sub a en b, EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 3, lid 1, sub a en b, EG), de eerste overweging van de considerans en artikel 3, lid 2, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1), alsmede de zesde en de achtste overweging van de considerans van richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën (PB L 316, blz. 12), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, L. Sevón en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 22 november 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 3, sub a en b, EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 3, lid 1, sub a en b, EG), de eerste overweging van de considerans en artikel 3, lid 2, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, alsmede de zesde en de achtste overweging van de considerans van richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet eraan in de weg staan dat een lidstaat weigert een accijns als de door een handelaar in aardolieproducten betaalde binnenlandse belasting op aardolieproducten terug te betalen ingeval de klant van deze handelaar niet betaalt.

(¹) PB nr. C 108 van 7.4.2001.

BESCHIKKING VAN HET HOF

van 24 oktober 2001

in zaak C-186/01 R (verzoek van het Verwaltungsgericht Stuttgart om een prejudiciële beslissing): Alexander Dory tegen Bondsrepubliek Duitsland (¹)

(Kort geding — Prejudiciële procedure — Onbevoegdheid Hof)

(2002/C 84/57)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-186/01 R, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Verwaltungsgericht Stuttgart (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Alexander Dory en Bondsrepubliek Duitsland, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2 van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB L 39, blz. 40), heeft het Hof op 24 oktober 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het verzoek in kort geding wordt niet-ontvankelijk verklaard.

(¹) PB C 200 van 14.7.2001.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 13 september 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Franca Ninni-Orasche en Bundesminister voor wetenschap, verkeer en kunst

(Zaak C-413/01)

(2002/C 84/58)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 13 september 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 17 oktober 2001, in het geding tussen Franca Ninni-Orasche en Bundesminister voor wetenschap, verkeer en kunst, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1.1. Kan een EU-burger op grond van een bij voorbaat in de tijd beperkt dienstverband van korte duur (in casu twee en een halve maand) in een lidstaat waarvan hij niet de nationaliteit bezit, als werknemer in de zin van artikel 48 EG-Verdrag (thans artikel 39 EG) worden aangemerkt?
- 1.2. Is het in dat geval voor de beoordeling of de betrokkene de hoedanigheid van werknemer in de hierboven vermelde zin bezit, van belang dat hij:
 - 1.2.1. pas enkele jaren na zijn aankomst in de lidstaat van ontvangst deze werkzaamheden is gaan verrichten,
 - 1.2.2. pas kort na de beëindiging van zijn dienstverband van korte duur in zijn lidstaat van herkomst een diploma heeft behaald dat hem toegang verleent tot een universitaire studie in de lidstaat van ontvangst,
 - 1.2.3. in de periode na de beëindiging van het dienstverband van korte duur tot de aanvang van zijn studie heeft gepoogd om een nieuwe dienstbetrekking te vinden?
2. In geval de betrokkene de hoedanigheid van (migrerend) werknemer bezit, als bedoeld sub 1:
 - 2.1. Is bij beëindiging van een dienstverband dat bij voorbaat van beperkte duur was, door het verstrijken van de termijn sprake van vrijwillige beëindiging?
 - 2.2. Zo ja, is in dat geval voor de beoordeling van de vrijwilligheid of onvrijwilligheid van de beëindiging van het dienstverband — als zodanig of in combinatie met de andere hier genoemde feiten — van belang dat hij:

- 2.2.1. pas kort na de beëindiging van dit dienstverband in zijn lidstaat van herkomst een diploma heeft behaald dat hem toegang verleent tot een universitaire studie in de lidstaat van ontvangst, en/of
- 2.2.2. onmiddellijk na de beëindiging van dit dienstverband tot de aanvang van zijn studie heeft gepoogd om een nieuwe dienstbetrekking te vinden?

Is het voor het antwoord op deze vraag van belang, of de nieuwe dienstbetrekking die de betrokkene probeert te vinden, materieel een soort voortzetting van de beëindigde dienstbetrekking van korte duur op vergelijkbaar (lager) niveau betreft, dan wel een dienstbetrekking die correspondeert met het hogere diploma dat hij inmiddels heeft behaald?

Verzoek van het Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: Tercera, van 3 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) en Administración General del Estado, Azucareras Reunidas de Jaén S.A. en Azucarera Ebro Agrícolas S.A.

(Zaak C-416/01)

(2002/C 84/59)

Het Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección: Tercera, heeft bij beschikking van 3 oktober 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 oktober 2001, in het geding tussen Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) en Administración General del Estado, Azucareras Reunidas de Jaén S.A. en Azucarera Ebro Agrícolas S.A., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Indien de autoriteiten van een lidstaat bij de uitoefening van het administratief toezicht op een fusie van ondernemingen, om redenen van bescherming van de mededinging een herverdeling van de productiequota van suiker onder de op het grondgebied gevestigde ondernemingen noodzakelijk achten,

- a) verzetten de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad (EEG) van 30 juni 1981⁽¹⁾ en/of verordening (EEG) nr. 193/82 van de Raad van 26 januari 1982⁽²⁾ zich er dan tegen, dat deze autoriteiten beslissen dat de overdracht of toekenning van de quota onder bezwarende titel dient te geschieden, zodat de onderneming of ondernemingen voor wie de quota bestemd zijn, tot een financiële tegenprestatie gehouden zijn?
- b) Indien het antwoord ontkennend is, verzetten deze voorschriften zich er dan tegen dat de prijs van het over te dragen quotum en de verdeling ervan via openbare verkoop worden vastgesteld? Verzetten bovenvermelde voorschriften zich tegen dit mechanisme van openbare verkoop, zelfs indien is bepaald dat bij de toekenning van de quota via openbare verkoop de passende maatregelen worden genomen om eventuele negatieve gevolgen voor de nationale suikerbietproducenten te voorkomen?
- c) Blijven de uitlegging van de gemeenschapsregeling en de antwoorden op de vragen ongewijzigd na de vaststelling van verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001⁽³⁾ houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, waarbij de vroegere verordeningen zijn ingetrokken?

(1) Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (PB L 177 van 1 juli 1981, blz. 4). EER: Hoofdstuk 3, Deel 22, blz. 80.

(2) Verordening (EEG) nr. 193/82 van de Raad van 26 januari 1982 houdende de algemene voorschriften voor quota-overdrachten in de sector suiker (PB L 21 van 29 januari 1982, blz. 3) EER: Hoofdstuk 3, Deel 24, blz. 175.

(3) PB L 178 van 30 juni 2001, blz. 1.

Verzoek van de regeringsrätt van 23 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de verzekeringsmaatschappij Skandia en Ola Ramstedt

(Zaak C-422/01)

(2002/C 84/60)

De regeringsrätt heeft bij beschikking van 23 oktober 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 25 oktober 2001, in het geding tussen de verzekeringsmaatschappij Skandia en Ola Ramstedt, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten de gemeenschapsrechtelijke bepalingen inzake het vrij verkeer van personen, diensten en kapitaal, inzonderheid artikel 49 EG juncto artikel 12 EG, aldus worden uitgelegd, dat zij zich ertegen verzetten dat nationale fiscale regelingen

worden toegepast volgens welke een verzekering die met een verzekeringsmaatschappij in Engeland, Duitsland of Denemarken wordt gesloten, en die voldoet aan de voorwaarden die in Zweden worden gesteld voor een pensioenverzekering voor werknemers — behalve de voorwaarde dat zij met een in Zweden werkzame verzekeringsmaatschappij wordt gesloten —, wordt behandeld als een kapitaalverzekering met gevolgen voor de inkomstenbelasting die, naargelang van de omstandigheden in het concrete geval, minder voordelig kunnen zijn dan de gevolgen die een pensioenverzekering voor werknemers voor de belasting heeft?

Verzoek van de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg, ingediend bij arrest van 8 november 2001, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Design Concept SA en Flanders Expo NV

(Zaak C-438/01)

(2002/C 84/61)

De Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg heeft, ingediend bij arrest van 8 november 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 november 2001, in het geding tussen Design Concept SA en Flanders Expo NV, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is artikel 9, lid 2, sub e, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde; uniforme grondslag, wat de „diensten op het gebied van de reclame” betreft⁽¹⁾, van toepassing op diensten die onrechtstreeks aan de adverteerder worden geleverd, en worden gefactureerd aan een derde die ze aan de adverteerder zal herfactureren, indien deze laatste geen goed produceert, in de prijs waarvan de kosten van de dienst zullen worden opgenomen?

(1) PB L 145, blz. 1.

Verzoek van het Bundesverwaltungsgericht van 18 september 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de stad Villingen-Schwenningen en Ophilia Akosua Owusu

(Zaak C-444/01)

(2002/C 84/62)

Het Bundesverwaltungsgericht heeft bij beschikking van 18 september 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van

Justitie op 19 november 2001, in het geding tussen de stad Villingen-Schwenningen en Ophilia Akosua Owusu, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Viel, uitgaande van de rechtstoestand op 16 mei 1997, de door een onderdaan van lidstaat A in lidstaat B zelfstandig uitgeoefende prostitutie, onder de vrijheid van vestiging (artikel 52 EG) respectievelijk de vrijheid van dienstverrichting (artikel 59 EG)? Is het daarbij van belang of de prostitutie op het genoemde tijdstip op nationaal niveau als strijdig met de goede zeden en de openbare orde werd beschouwd?

2. In het geval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Ontleende de onderdaan van lidstaat A uitgaande van de rechtstoestand op 16 mei 1997, rechtstreeks aan artikel 8 A EG een verblijfsrecht in lidstaat B?

3. In het geval de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:

Ontleende zij uitgaande van de rechtstoestand op 16 mei 1997 een verblijfsrecht aan artikel 1 van richtlijn 90/364 van de Raad van de EEG⁽¹⁾ betreffende het verblijfsrecht van 28 juni 1990, hoewel lidstaat B die richtlijn op genoemde datum nog niet in nationaal recht had omgezet?

4. In geval de derde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Diende zij op het moment van binnenkomst over voldoende bestaansmiddelen te beschikken en dit de bevoegde autoriteiten aan te tonen of is het voldoende indien zij tijdens haar verblijf in lidstaat B geen aanspraak op bijstand heeft gemaakt?

⁽¹⁾ PB L 180, blz. 26.

Verzoek van Giudice Unico del Tribunale di Biella van 18 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Roberto Simoncello en Piera Boerio en Direzione Provinciale del Lavoro (Vercelli)

(Zaak C-445/01)

(2002/C 84/63)

Giudice Unico del Tribunale di Biella heeft bij beschikking van 18 oktober 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van

Justitie op 19 november 2001, in het geding tussen Roberto Simoncello en Piera Boerio en Direzione Provinciale del Lavoro (Vercelli), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

zijn artikel 9 bis, lid 2, van wet nr. 608 van 28 november 1996, dat de werkgever verplicht de indienstneming van elke werknemer aan de districtsafdeling voor werkgelegenheid mee te delen, en artikel 10 van wetsdecreet nr. 469 van 23 december 1997, dat met betrekking tot arbeidsbemiddeling door niet gemachtigde personen naar artikel 9 bis van wet nr. 608/1996 verwijst, verenigbaar met de in de artikelen 39, 43 en 86 EG bedoelde beginselen van gemeenschapsrecht?

Verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien van 5 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen DLD Trading Company Import-Export, spol.s.r.o. en Republiek Oostenrijk

(Zaak C-447/01)

(2002/C 84/64)

Het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien heeft bij beschikking van 5 november 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 november 2001, in het geding tussen DLD Trading Company Import-Export, spol.s.r.o. en Republiek Oostenrijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Wordt door de in de feiten uiteengezette handelwijze van een staatsorgaan, in het bijzonder de wijziging van de vrijstelling voor reizigers bij § 97a ZollR-DG, in samenhang met § 19a ZollR-DV, per 1 januari 1998 in 75 euro, respectievelijk 100 euro, en de kwantitatieve beperking van de vrijstelling van de omzetbelasting en accijnzen voor tabaksproducten, een voorschrift van het rechtstreeks toepasselijke gemeenschapsrecht of een richtlijn geschonden, en — zo ja — welk?

2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is het voorschrift van het rechtstreeks toepasselijke gemeenschapsrecht of van deze richtlijn, dat geschonden is, een voorschrift dat voor de verzoekende partij in het hoofdinging een subjectief recht creëert?

3. Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:

Beschikt het Hof van Justitie op basis van de inhoud van het verzoek om een prejudiciële beslissing over alle inlichtingen om zelf te kunnen beoordelen, of het nationale orgaan in de beschreven feitelijke situatie verzoekster een bepaalde schade heeft berokkend, of dient deze vraag door de verwijzende Oostenrijkse rechter te worden beantwoord?

Verzoek van het Bundesvergabeamt (Oostenrijk) van 13 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. EVN AG; 2. Wienstrom GmbH en Republiek Oostenrijk

(Zaak C-448/01)

(2002/C 84/65)

Het Bundesvergabeamt heeft bij beschikking van 13 november 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 november 2001, in het geding tussen 1. EVN AG, 2. Wienstrom GmbH en Republiek Oostenrijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verbieden de voor het plaatsen van overheidsopdrachten geldende regels van gemeenschapsrecht, in het bijzonder artikel 26 van richtlijn 93/36/EEG⁽¹⁾, de aanbestedende dienst om bij de levering van stroom een met 45 % gewogen gunningscriterium vast te stellen, waarbij de inschrijver — zonder gebonden te zijn aan een bepaalde leveringstermijn — moet aangeven hoeveel stroom uit duurzame energiebronnen hij aan een niet nader afgebakende kring van afnemers kan leveren, en de inschrijver die de hoogste hoeveelheid vermeldt het maximumaantal punten verkrijgt, waarbij slechts de te leveren hoeveelheid in aanmerking wordt genomen die de hoeveelheid van het in het kader van de uitgeschreven aanbesteding te verwachten verbruik overschrijdt?
2. Verbieden de voor het plaatsen van overheidsopdrachten geldende regels van gemeenschapsrecht, in het bijzonder artikel 2, lid 1, sub b, van richtlijn 89/665/EEG⁽²⁾, om de nietigverklaring van een onwettig besluit in de in artikel 1 van richtlijn 89/665/EEG bedoelde beroepsprocedure afhankelijk te stellen van het bewijs dat het onwettige besluit voor de uitkomst van de aanbestedingsprocedure van wezenlijke invloed is?
3. Verbieden de voor het plaatsen van overheidsopdrachten geldende regels van gemeenschapsrecht, in het bijzonder artikel 26 van richtlijn 93/36/EEG, om de nietigverklaring

van een onwettig besluit in de in artikel 1 van richtlijn 89/665/EEG bedoelde beroepsprocedure afhankelijk te stellen van het bewijs dat het onwettige besluit voor de uitkomst van de aanbestedingsprocedure van wezenlijke invloed is, wanneer dit bewijs hierin zou bestaan dat de beroepsinstantie onderzoekt of de rangorde van de daadwerkelijk ingediende offertes verandert in geval van hernieuwde beoordeling ervan zonder inaanmerkingneming van het onwettige gunningscriterium?

4. Verplichten de voor het plaatsen van overheidsopdrachten geldende regels van gemeenschapsrecht, in het bijzonder artikel 26 van richtlijn 93/36/EEG, de aanbestedende dienst tot herroeping van de aanbesteding, wanneer in de in artikel 1 van richtlijn 89/665/EEG bedoelde beroepsprocedure blijkt dat één van de door hem vastgestelde gunningscriteria onwettig is?

⁽¹⁾ PB 1993, L 199, blz. 1.

⁽²⁾ PB 1989, L 395, blz. 33.

Verzoek van Court of Appeal van 11 mei 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Abbey Life Assurance Company Limited en Kok Theam Yeap

(Zaak C-449/01)

(2002/C 84/66)

Het Court of Appeal heeft bij beschikking van 11 mei 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 november 2001, in het geding tussen Abbey Life Assurance Company Limited en Kok Theam Yeap het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Kunnen „polissen voor levensverzekeringen, lijfrenteverzekeringen, ziekte en pensioen, gemeenschappelijke beleggingsfondsen, offshore funds, persoonlijke spaarplannen of enige andere door Abbey aangeboden contracten” of een van deze worden beschouwd als „goederen” waarop de bepalingen van de Regulations van 1993 en/of de richtlijn van toepassing zijn?
- 2) Moeten „polissen voor levensverzekeringen, lijfrenteverzekeringen, ziekte en pensioen, gemeenschappelijke beleggingsfondsen, offshore funds, persoonlijke spaarplannen en andere door Abbey aangeboden contracten” of een van deze
 - (i) verkoopbaar en/of

(ii) overdraagbaar

zijn om te kunnen worden omschreven als „goederen” waarop de bepalingen van de Regulations van 1993 en/of de richtlijn van toepassing zijn?

Verzoek van Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) van 19 oktober 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. M. Ospelt, 2. Schlössle Weisenberg Familienstiftung en de Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

(Zaak C-452/01)

(2002/C 84/67)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 19 oktober 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 november 2001, in het geding tussen 1. M. Ospelt, 2. Schlössle Weisenberg Familienstiftung en Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzoekt om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten de artikelen 12 EG (ex artikel 6 EEG-verdrag) en 56 e.v. EG (ex artikel 73B e.v. EEG-Verdrag) aldus worden uitgelegd, dat regelingen die de vervreemding van land- en bosbouwgronden in het algemeen belang van het behoud, de versterking of het creëren van een levensvatbare boerenstand aan administratiefrechtelijke beperkingen onderwerpen, gelet op de in een toe te passen rechtsregel van de Europese Unie gewaarborgde fundamentele vrijheden, in het bijzonder het vrije verkeer van kapitaal, ook tegenover lidstaten van de Europese Economische Ruimte in de zin van „derde landen” krachtens artikel 56, lid 1, EG (ex artikel 73B EEG-Verdrag) geldig zijn?
2. Bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag:

Moeten de artikelen 12 EG (ex artikel 6 EEG-Verdrag) en 56 e.v. EG (ex artikel 73B e.v. EEG-Verdrag) aldus worden uitgelegd, dat de regeling van het (Vorarlberger) Gesetz über den Verkehr mit Grundstücken (Grundverkehrsgesetz; LGBl. für Vorarlberg nr. 61/1993; hierna: „VGVG 1993”) op grond waarvan de verzoeksters bij de vervreemding van landbouwgronden reeds vóór de overschrijving van het eigendomsrecht in het Grundbuch aan een „vergunningprocedure” waren onderworpen, in strijd is met het gemeenschapsrecht en inbreuk heeft gemaakt op een fundamentele vrijheid van verzoeksters die krachtens artikel 56, lid 1, EG (ex artikel 73B EEG-Verdrag) toe te passen rechtsregels van de Europese Unie ook tegenover lidstaten van de EER in de zin van „derde landen” is gewaarborgd?

Beroep, op 27 november 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-455/01)

(2002/C 84/68)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 november 2001 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. B. Wainright en R. Amorosi als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door een wettelijke regeling te handhaven die de verhandeling van nog niet volledig geharmoniseerde producten die bestemd zijn voor gebruik op handelsschepen die onder Italiaanse vlag varen, afhankelijk stelt van een door een nationale instantie af te geven eenvormigheidscertificaat — waardoor eventueel het recht om het product te verhandelen enkel toekomt aan de houder van het certificaat — en door niet de geldigheid te erkennen van proeven die volgens internationale normen zijn verricht door in de lidstaten of EER-staten erkende organismen, ook wanneer de gegevens door de bevoegde autoriteiten ter beschikking worden gesteld en uit de certificaten blijkt dat de gebruikte materialen een gelijkwaardige veiligheid waarborgen, niet heeft voldaan aan de krachtens de artikelen 28 en 30 van het Verdrag op haar rustende verplichtingen;
- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De stelselmatige toepassing op in andere lidstaten wettig vervaardigde en in de handel gebrachte producten van de voor nationale producten vastgestelde normen, zonder dat dit zijn rechtvaardiging vindt in dwingende vereisten, inzonderheid de weigering om voor de afgifte van de „verklaring van goedgekeurd type” de bij die producten gevoegde certificaten in aanmerking te nemen, ook wanneer deze de gegevens bevatten die noodzakelijk zijn om de veiligheid te beoordelen, vormt zonder meer een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbepaling, die de tussenstaatse handel kan belemmeren.

Het voorgaande wordt niet betwist. Punt van discussie is daarentegen de maatregel die de Italiaanse staat heeft getroffen om de nationale regelgeving te doen stroken met de beginselen

van gemeenschapsrecht. Zo kan niet worden gesteld, dat dienstorder nr. 57/2000 van 4 augustus 2000 van de Comando del Corpo delle Capitanerie di porto wijziging brengt in decreet 347/94, dat de bestreden bepalingen bevat.

Volgens de Commissie zijn de Italiaanse autoriteiten zich ook van dit laatste bewust. Tot op heden heeft Italië echter nog niet voldaan aan de verplichting, in DPR 347/94 de wijzigingen aan te brengen die noodzakelijk zijn om de nationale wetgeving in overeenstemming te brengen met de beginselen van gemeenschapsrecht.

Hogere voorziening, op 28 november 2001 ingesteld door Henkel KGaA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-335/99, Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-456/01 P)

(2002/C 84/69)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 november 2001 hogere voorziening ingesteld door Henkel KGaA, vertegenwoordigd door H. F. Wissel en Chr. Osterrieth, advocaten te Düsseldorf, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-335/99, Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)⁽¹⁾.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

— het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-335/99, betekend op 1 oktober 2001, gedeeltelijk te vernietigen;

de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 september 1999 (zaak R 71/1999-3) met betrekking tot merkaanvraagnr. 703 231 nietig te verklaren;

— het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94⁽²⁾ van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk: Het Gerecht is ten onrechte van oordeel dat het aangevraagde merk een concreet onderscheidend vermogen mist. Ten tijde van de indiening van de aanvraag was zowel de gekozen tabletvorm als de gekozen kleurencombinatie, in het bijzonder echter de combinatie van beide, atypisch voor een wasmiddel en al helemaal niet technisch noodzakelijk.

Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, is er geen principiële reden waarom het aandachtsniveau van de consument bij dagelijkse verbruiksgoederen minder hoog zou zijn; eerder het tegendeel is waar.

Subsidiair: Zelfs wanneer het tijdstip van indiening van de aanvraag beslissend zou zijn, kan een geschiktheid van de betrokken merkaanvragen als herkomstaanduiding niet worden uitgesloten. Het is namelijk onjuist om voor de afbakening van de kring van soortgelijke waren als criterium te hanteren of wegens eventuele overeenkomsten met die waren een onderscheidend vermogen zou kunnen ontbreken — daarmee wordt de vraag van de vatbaarheid voor inschrijving op ongeoorloofde wijze vermengd met de vraag van de beschermingsomvang resp. van de kans op verwarring. Indien sprake is van een overeenstemming die tot verwarring aanleiding kan geven, is het aan de houder van het oudere merk om op de voet van artikel 8 van verordening nr. 40/94 doorhaling van het jongere merk te vorderen.

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie.

⁽²⁾ PB L 11, blz. 1.

Hogere voorziening, op 28 november 2001 ingesteld door Henkel KGaA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-336/99, Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-457/01 P)

(2002/C 84/70)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 november 2001 hogere voorziening ingesteld door Henkel KGaA, vertegenwoordigd door H. F. Wissel en Chr. Osterrieth, advocaten te Düsseldorf, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-336/99, Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)⁽¹⁾.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-336/99, betekend op 1 oktober 2001, gedeeltelijk te vernietigen; de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 september 1999 (zaak R 71/1999-3) met betrekking tot merkaanvraagnr. 703 231 nietig te verklaren;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze komen overeen met die in zaak C-456/01 P.

(¹) Nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie.

Beroep, op 29 november 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-458/01)

(2002/C 84/71)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 november 2001 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Chiara Cattabriga en Arnaud Bordes als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 1999/90/EG van de Raad van 15 november 1999 houdende wijziging van richtlijn 90/539/EEG tot vaststelling van veterinaire rechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren, niet heeft voldaan aan de krachtens het Verdrag op haar rustende verplichtingen;
- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 249 EG (ex artikel 189 EG-Verdrag), bepalende dat richtlijnen verbindend zijn ten aanzien van het te bereiken resultaat voor de lidstaten waarvoor zij bestemd zijn, dienen de lidstaten de in richtlijnen gestelde uitvoeringstermijnen in acht te nemen. In casu is die termijn op 1 juli 2000 verstreken zonder dat de Italiaanse Republiek de bepalingen heeft vastgesteld die noodzakelijk zijn om zich te voegen naar de in de conclusie van de Commissie vermelde richtlijn.

Beroep, op 29 november 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-459/01)

(2002/C 84/72)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 november 2001 beroep ingesteld tegen Ierland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Docksey en K. Banks, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat Ierland, door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen ter omzetting van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾, en richtlijn 97/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector⁽²⁾, subsidiair die maatregelen niet aan de Commissie mede te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen;
2. Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 249 EG is een richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij

bestemd is, hetgeen voor de lidstaten de verplichting impliceert om de in de richtlijn gestelde omzettingstermijn na te leven. Die termijn is verstreken zonder dat Ierland de bepalingen heeft vastgesteld die nodig zijn om aan de door de Commissie in haar verzoekschriften genoemde richtlijnen te voldoen.

(¹) PB L 281, blz. 31.

(²) PB L 24, blz. 1.

Beroep, op 28 november 2001 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-460/01)

(2002/C 84/73)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 november 2001 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. M. H. Speyart en G. Wilms, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage; te verstaan dat:

1. het Koninkrijk der Nederlanden, door tussen 1 januari 1991 en 31 december 1995:
 - wanneer de aangever van een extern communautair douanevervoer niet binnen drie maanden na het verzenden van de kennisgeving, door het douanekantoor van vertrek, dat de zending niet tijdig is aangebracht bij het douanekantoor van bestemming, het bewijs heeft geleverd van de regelmatigheid van het betrokken douanevervoer, niet uiterlijk op de derde op die termijn volgende dag over te gaan tot het boeken en innen van de betrokken douaneschuld en andere heffingen, of zoveel later als voortvloeit uit toepassing van verordening (EEG, EURATOM) nr. 1182/71 van de Raad van 3 juni 1971 houdende vaststelling van de regels, die van toepassing zijn op termijnen, data en aanvangs- en vervaltermijnen (PB 1971, L 124, blz. 1);
 - de hiermee verband houdende eigen middelen niet tijdig ter beschikking van de Commissie te stellen en;
 - te weigeren de daarmee verband houdende vertragingsrente te betalen;

heeft verzuimd de verplichtingen na te komen die op hem rusten krachtens artikel 11 bis, lid 2, tweede alinea, tweede volzin, van verordening (EEG) nr. 1062/87 (¹) van de Commissie van 27 maart 1987 houdende uitvoeringsbepalingen en vereenvoudigingsmaatregelen betreffende

de regeling voor communautair douanevervoer, artikel 49, lid 2, derde volzin, van verordening (EEG) nr. 1214/92 (²) van de Commissie van 21 april 1992 houdende uitvoeringsbepalingen en vereenvoudigingsmaatregelen betreffende de regeling voor communautair douanevervoer en artikel 379, lid 2, derde volzin, van verordening (EEG) nr. 2454/93 (³) van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92, alsmede de artikelen 2 en 9 tot en met 11 van verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 (⁴) van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van Besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen;

2. het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van artikel 11 bis, lid 2, tweede alinea, tweede volzin, van verordening nr. 1062/87; artikel 49, lid 2, derde volzin, van verordening 1214/92 en artikel 379, lid 2, derde volzin, van Verordening 2454/93 („UVO CDW”): Uit de artikelen 96 van Verordening 2913/92 (⁵) („CDW”) en 356 en 379 UVO CDW volgt een dwingend tijdpad voor de handelingen, die door de aangever en door de kantoren van vertrek en van bestemming verricht moeten worden in het kader van een extern communautair douanevervoer, en met name wanneer een door een dergelijk vervoer gedekte zending niet tijdig wordt aangebracht bij het kantoor van bestemming. Nederland en de Commissie verschillen van mening over de juiste toepassing van de termijn van drie maanden die begint te lopen op de dag van verzending van de kennisgeving van niet-zuivering (artikel 379, lid 2, UVO CDW en de daaraan voorafgaande geldende gelijkaardige bepalingen). Deze termijn is in eerste instantie bindend voor de aangever, die immers binnen die periode het bewijs dient te leveren dat het betrokken vervoer regelmatig is beëindigd. Deze termijn is echter ook bindend voor de lidstaat waartoe het douanekantoor van vertrek behoort, in die zin dat uit de voorlaatste volzin van artikel 317, lid 2, UVO CDW volgt dat die lidstaat, na het verstrijken van deze termijn en bij het ontbreken van bewijslevering door de aangever, tijdig tot inning en boeking van de betrokken douaneschuld dient over te gaan. Op de eerste dag van de vierde maand na het zenden van de kennisgeving van niet-zuivering beschikt het kantoor van vertrek over alle gegevens, die noodzakelijk zijn om de betrokken belastingschuld te berekenen (artikelen 217, lid 1, en 218, lid 3, aanhef en onder a, CDW) en om de identiteit van de betrokken verschuldigde vast te stellen, in dit geval de aangever (artikel 218, lid 3, aanhef en onder b, CDW). Krachtens de artikelen 218 en 219 CDW moet de schuld dan binnen twee dagen worden geboekt, of, onder sommige omstandigheden, binnen 14 dagen. Behoudens de mogelijke verlenging uit hoofde van artikel 219 CDW heeft de lidstaat derhalve geen discretionaire bevoegdheid die hem in staat zou stellen om vast te stellen wanneer het dient over te gaan tot het boeken van de betrokken douaneschuld. Krachtens artikel 221, lid 1, CDW, dient de lidstaat na de boeking onmiddellijk over te gaan tot

het innen door het mededelen van de schuld aan de schuldenaar. Ten onrechte meent Nederland alle tijd te kunnen nemen om, „rekening houdende met de hoeveelheid en de complexiteit van het aangedragen bewijsmateriaal in een bepaald geval”, een zorgvuldige beoordeling te maken. Het Nederlandse betoog kan slechts begrepen worden als het aanspraak maken op de toepassing van artikel 219 CDW. De artikelen 218 en 219 CDW vormen echter bepalingen ter bevordering van de financiële belangen van de Gemeenschap, voor wie de douane-inkomsten een eigen middel vormen en die dus baat heeft bij een spoedige vaststelling van die inkomsten. De verlengingen van artikel 219 CDW kunnen dus niet voor de vuist weg door de lidstaten ingeroepen worden jegens de Commissie. De lidstaten zullen in tegendeel steeds moeten motiveren waarom de door hen aangevoerde reden het noodzakelijk maakt dat de boekingstermijn wordt verlengd.

— Schending van de artikelen 9 en 10 van verordening nr. 1552/89.

— Schending van artikel 11 van verordening nr. 1552/89. De in de twee laatste middelen aan de orde gestelde inbreuken zijn noodzakelijke gevolgen van de in het eerste middel beschreven inbreuk. Nederland heeft in de betrokken periode nagelaten om de hoofdsom tijdig ter beschikking te stellen. Het heeft tot nu toe eveneens steeds geweigerd de daarmee verband houdende vertragsrente ter beschikking te stellen. Reeds eind 1996 hebben de diensten van de Commissie de Nederlandse autoriteiten verzocht 5 323 395,06 NLG aan vertragsrente aan de Commissie over te maken.

(¹) PB 1987, L 107, blz. 1.

(²) PB 1992, L 132, blz. 1.

(³) PB 1993, L 253, blz. 1.

(⁴) PB 1989, L 155, blz. 1.

(⁵) PB 1992, L 302, blz. 1.

Verzoek van Halmstads tingsrätt van 8 november 2001 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen U. Hammarsten

(Zaak C-462/01)

(2002/C 84/74)

Halmstads tingsrätt heeft bij beschikking van 8 november 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 december 2001, in de strafzaak tegen U. Hammarsten, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Staat artikel 28 EG toe, dat een lidstaat het telen of anderszins voorhanden hebben van zgn. industriehennep, die in de EG-verordeningen wordt toegelaten, verbiedt?
- 2) Zoneen, kan dan met een beroep op artikel 30 EG een uitzondering worden gemaakt in die zin dat een dergelijk verbod niet in strijd is met het EG-recht?
- 3) Zoneen, kan het Zweedse verbod dan op een andere grond worden aanvaard?

Beroep, op 4 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-465/01)

(2002/C 84/75)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 2001 beroep ingesteld tegen de Republiek Oostenrijk door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Sack, juridisch adviseur, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij L. Escobar Guerrero, lid van haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- 1) vast te stellen dat Republiek Oostenrijk niet heeft voldaan aan haar verplichtingen uit hoofde van
 - a) artikel 39 EG, artikel 8 van verordening (EEG) nr. 1612/68(¹) van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap en artikel 28 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, door werknemers uit andere EG- respectievelijk EER-lidstaten van passief kiesrecht voor de algemene vergadering van Arbeiterkammern uit te sluiten;

- b) de bepalingen van de door de Gemeenschap met derde landen gesloten associatieovereenkomsten, die discriminatie van tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behorende werknemers uit die derde landen verbieden, door de aldus beschermde werknemers uit te sluiten van passief kiesrecht voor bedrijfsraden en de algemene vergadering van Arbeiterkammern.

- 2) de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het recht van vrij verkeer in een lidstaat van de EG voor onderdanen van andere lidstaten houdt volgens artikel 39, lid 2, EG de afschaffing in van elke discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers der lidstaten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden. Artikel 28 van de EER-Overeenkomst bevat daarmee overeenstemmende bepalingen. Daarnaast kent artikel 8 van richtlijn 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap de werknemers uit andere lidstaten uitdrukkelijk „verkiesbaar[heid] in de werknemersvertegenwoordigende organen in de onderneming” toe. Deze formulering omvat zowel het actieve als het passieve kiesrecht voor werknemersvertegenwoordigingen in een lidstaat.

Bovendien is de Commissie van mening, dat het begrip arbeidsvoorwaarden in de associatieovereenkomsten en daarmee vergelijkbare overeenkomsten op dezelfde wijze moet worden uitgelegd als in artikel 39, lid 2, EG en artikel 8 van verordening nr. 1612/68, volgens welke dit begrip zich ook uitstrekt tot de uitoefening van medezeggenschapsrechten als actief en passief kiesrecht voor bedrijfsraadverkiezingen en verkiezingen voor Berufskammern.

(¹) PB L 257, blz. 2.

Beroep, op 4 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-466/01)

(2002/C 84/76)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 2001 beroep ingesteld tegen Helleense Repu-

blik door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Kontou-Durande, juridisch adviseur.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/89/EG van de Raad van 15 november 1999 houdende wijziging van richtlijn 91/494/EEG tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee (¹), de krachtens het Verdrag en die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 249, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap zijn richtlijnen verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn.

Overeenkomstig artikel 10, eerste alinea, van het Verdrag treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dat Verdrag of uit handelingen van de instellingen van de Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

De Helleense Republiek betwist niet, dat zij maatregelen moet treffen om aan voornoemde richtlijn te voldoen.

De Commissie stelt vast, dat de Helleense Republiek tot nog toe niet de passende maatregelen heeft getroffen om de betrokken richtlijn volledig in Grieks recht om te zetten.

(¹) PB L 300 van 23.11.1999, blz. 17.

Hogere voorziening, op 6 december 2001 ingesteld door Procter & Gamble Company tegen het arrest het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-129/00⁽¹⁾ tussen Procter & Gamble Company en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-474/01 P)

(2002/C 84/77)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 december 2001 hogere voorziening ingesteld door Procter & Gamble Company, te Cincinnati, Ohio (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door C. J. J. C. van Nispen en G. Kuipers, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-129/00 tussen Procter & Gamble Company en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest te vernietigen voorzover de vordering voor het overige werd verworpen.
- het BHIM te verwijzen in de kosten in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Zie zaak C-473/01 P.

⁽¹⁾ PB C 192 van 8.7.2000, blz. 25.

Beroep, op 11 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-478/01)

(2002/C 84/78)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 december 2001 beroep ingesteld tegen Groothertogdom

Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door de eis te stellen dat octrooigemachtigden woonplaats in Luxemburg hebben dan wel bij een erkende gemachtigde woonplaats kiezen wanneer zij er diensten verrichten, en door geen informatie te verstrekken over de precieze toepassingsvoorwaarden van artikel 85, lid 2, van de wet van 20 juli 1992 en van de artikelen 19 en 20 van de wet van 28 december 1988, de krachtens de artikelen 49 e.v. en artikel 10 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- De verplichte woonplaatskeuze zoals bepaald in artikel 83, lid 4, van de wet van 20 juli 1992, beperkt het in artikel 49 EG neergelegde beginsel van het vrij verrichten van diensten omdat de werkzaamheden van de dienstverrichter erdoor worden gehinderd: hij moet extra kosten maken en zakelijke bindingen aangaan met een lokale beroepsgenoot, die een concurrent kan zijn.
- Bij gebreke van de gevraagde nadere inlichtingen kan de Commissie niet nagaan of het gerechtvaardigd is om van personen uit andere lidstaten die zich bezighouden met het verlenen van adviezen op het gebied van de industriële eigendom, zelfs voor eenvoudige administratieve handelingen te verlangen dat zij voldoen aan de voor erkenning van hun beroepskwalificaties geldende voorwaarden (richtlijn 89/48/EEG van de Raad)⁽¹⁾. Het uitblijven van antwoord vormt een gebrek aan samenwerking in de zin van artikel 10 EG.

⁽¹⁾ Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB L 19 van 21.01.1989, blz. 16).

Beroep, op 11 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-479/01)

(2002/C 84/79)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 december 2001 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Wolcarius als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen betoogt dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/19/EG van de Commissie van 18 maart 1999 tot wijziging van richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11 december 1997⁽¹⁾ betreffende de veiligheidsnormen voor nieuwe of bestaande vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt, of althans deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn en het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.
2. België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn nagenoeg dezelfde als die welke in zaak C-466/01 zijn aangevoerd; de in de richtlijn gestelde termijn is op 31 mei 2000 verstreken.

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/19/EG van de Commissie van 18 maart 1999 tot wijziging van richtlijn 97/70/EG van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt (PB L 83, blz. 48).

Beroep, op 13 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-483/01)

(2002/C 84/80)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 december 2001 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Tricot als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn voor het volgen van richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren⁽¹⁾, althans die maatregelen niet ter kennis van de Commissie te brengen, niet heeft voldaan aan de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen;
- de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak C-389/01⁽²⁾; ondanks het verstrijken van de gestelde termijn (13 mei 2000) heeft Frankrijk het merendeel van de voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn noodzakelijke bepalingen niet vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 314, van 4.12.1996, blz. 20.

⁽²⁾ PB C 348, van 8.12.2001, blz. 16.

Beroep, op 13 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-484/01)

(2002/C 84/81)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 december 2001 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Tricot als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn voor het volgen van richtlijn 97/43/Euratom van de Raad van 30 juni 1997 betreffende de bescherming van personen tegen de gevaren van ioniserende straling in verband met medische blootstelling⁽¹⁾, althans die maatregelen niet ter kennis van de Commissie te brengen, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 14 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen;
- de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak C-389/01⁽²⁾; ondanks het verstrijken van de gestelde termijn (13 mei 2000) heeft Frankrijk het merendeel van de voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn noodzakelijke bepalingen niet vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 180, van 9.7.1997, blz. 22.

⁽²⁾ PB C 348, van 8.12.2001, blz. 16.

Hogere voorziening, op 17 december 2001 ingesteld door het Front national tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 2 oktober 2001 in de gevoegde zaken T-222/99, T-327/99, en T-329/99, Martinez en de Gaulle, Front national en Bonino e.a./Europees Parlement

(Zaak C-486/01 P)

(2002/C 84/82)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 december 2001 hogere voorziening ingesteld door het

Front national tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 2 oktober 2001 in de gevoegde zaken T-222/99, T-327/99, en T-329/99, Martinez en de Gaulle, Front national en Bonino e.a./Europees Parlement.

Rekwirant concludeert dat het het Hof behage:

- de door het Front national tegen het arrest van 2 oktober ingestelde hogere voorziening ontvankelijk te verklaren;
- te erkennen dat de rechter in eerste aanleg het gemeenschapsrecht heeft geschonden;
- het bestreden arrest in zijn geheel of op onderdelen en middelen te casseren;
- uitspraak te doen rechtens, het bestreden arrest te vernietigen of subsidiair de zaak te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg overeenkomstig artikel 54 van 's Hof's Statuut-EEG;
- het Parlement te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van artikel 29, lid 1, van het reglement van het Europees Parlement. De oprichting van een parlementaire fractie die zich verenigt rond een gemeenschappelijke gedachte en een solidair streven naar evenwicht tussen de rechten van alle leden of afgevaardigden, mag niet worden verboden onder voorwendsel van ontbrekende politieke verwantschap.
- Ontbreken van rechtsgrondslag voor het door het Parlement ingestelde onderzoek naar de verenigbaarheid van de „Fractie van onafhankelijke leden — Gemengde fractie” (TDI-fractie) met artikel 29, lid 1, van het reglement; schending van het beginsel van gelijke behandeling en van de bepalingen van het reglement: anders dan het Gerecht overweegt, geeft artikel 180 van het reglement het Parlement geen bevoegdheid om toe te zien op de juiste toepassing en uitlegging van de bepalingen van zijn reglement; die bepaling machtigt het Parlement enkel om de bevoegde commissie te vragen om advies. Het kiezen van een gemeenschappelijk standpunt en de vorming van een fractie teneinde iedere afgevaardigde te verzekeren van de mogelijkheid zijn parlementair mandaat volledig uit te oefenen, geven blijk van een politieke gezindheid als bedoeld in artikel 29, lid 1, van het reglement. Anders dan in punt 122 van het arrest ten onrechte wordt beweerd, hebben de aan de TDI-fractie deelnemende groeperingen zich meerdere malen verenigd voor indiening van een motie of amendement.
- Schending van het beginsel van gelijke behandeling jegens de leden van de TDI-fractie: in punt 165 van het bestreden arrest schijnt het Gerecht wel toe te geven dat er

discriminatie bestaat tussen een fractie en niet-ingeschreven leden, maar het heeft deze ongelijkheid in behandeling niet willen aanmerken als grond voor nietigverklaring van de bestreden handeling. Ofschoon de exceptie van onwettigheid van artikel 29, lid 1, van het reglement niet door rekwirante werd aangevoerd, blijft het een feit dat de leden van de TDI-fractie een discriminerende behandeling ondervinden door het bestreden besluit.

Evenmin heeft het Gerecht juridische consequenties toegerekend aan het feit dan het Parlement zijn vroegere praktijk heeft verlaten, of aan de ongelijke behandeling die de TDI-fractie ten deel valt in vergelijking met de Fractie voor een Europa van Democratie en Diversiteit. Tenslotte mocht het Gerecht niet voorbijgaan aan de opmerkingen die getuigden van de politieke gezindheid van de TDI-fractie, ook al waren de ingeroepen feiten van later datum dan de bestreden beschikking.

- Miskennen van de bestuursrechtelijke tradities die de lidstaten gemeen hebben: door geen juridische consequenties te willen verbinden aan rechtsvergelijkende gegevens en een discriminerende werking van de bestreden handeling voor lief te nemen, laat het Gerecht na toepassing te geven aan de regels en beginselen van het gemeenschapsrecht.
- Schending van wezenlijke vormvereisten: de strekking van de bestreden handeling gaat verder dan een uitlegging van het reglement.
- Vermoeden van misbruik van procedure: het Gerecht miskent de feitelijke aard van het misbruik van procedure dat af te leiden is uit verschillende voorbeelden van veranderingen van het reglement, die overduidelijk aantonen dat bij het Parlement het streven bestaat om stelselmatig de rechten van bepaalde afgevaardigden in te perken.

Hogere voorziening, op 17 december 2001 ingesteld door J.C. Martinez tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 2 oktober 2001 in de gevoegde zaken T-222/99, T-327/99, en T-329/99, Martinez en de Gaulle, Front national en Bonino e.a./Europees Parlement

(Zaak C-488/01 P)

(2002/C 84/83)

J. C. Martinez tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 2 oktober 2001 in de gevoegde zaken T-222/99, T-327/99, en T-329/99, Martinez en de Gaulle, Front national en Bonino e.a./Europees Parlement.

Rekwirant concludeert dat het het Hof behage:

- de door Martinez tegen het arrest van 2 oktober ingestelde hogere voorziening ontvankelijk te verklaren;
- te erkennen dat de rechter in eerste aanleg het gemeenschapsrecht heeft geschonden;
- het bestreden arrest in zijn geheel of op onderdelen en middelen te casseren;
- uitspraak te doen rechtens, het bestreden arrest te vernietigen of subsidiair de zaak te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg overeenkomstig artikel 54 van 's Hof's Statuut-EEG;
- het Parlement te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Vier middelen zijn identiek aan de eerste vier middelen die in zaak C-486/01 P zijn aangevoerd⁽¹⁾.

- Schending van het beginsel van democratie: ten onrechte heeft het Gerecht dit middel verworpen met het argument dat tegen de bepalingen van het reglement geen exceptie van onwettigheid was opgeworpen.
- Schending van het beginsel van vrijheid van vereniging: het Gerecht toont in het geheel niet aan, in welk opzicht het stellen van het vereiste van politieke gezindheid voor oprichting van een fractie van afgevaardigden een legitiem doel dient, en niet enkel de handhaving beoogt van een discriminerende situatie tussen niet-ingeschreven leden en leden van een bestaande fractie.

⁽¹⁾ Zie blz. 47 van dit Publicatieblad.

Beroep, op 17 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk

(Zaak C-489/01)

(2002/C 84/84)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 december 2001 beroep tegen het Verenigd Koninkrijk ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Tufvesson als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om wat het grondgebied van Gibraltar betreft te voldoen aan richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels⁽¹⁾, althans de Commissie daarvan niet in kennis te stellen, de krachtens artikel 15 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Verenigd Koninkrijk in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG, volgens hetwelk een richtlijn voor elke lidstaat ten aanzien van het te bereiken resultaat verbindend is, houdt tevens een stilzwijgende verplichting voor de lidstaten in om zich te houden aan de termijn die in de richtlijn voor de naleving daarvan wordt gesteld. Deze termijn is verstreken op 26 september 1998 zonder dat het Verenigd Koninkrijk de bepalingen had vastgesteld die nodig waren om wat het grondgebied van Gibraltar betreft te voldoen aan de in de conclusie van de Commissie bedoelde richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22.

Beroep, op 24 december 2001 ingesteld door het Koninkrijk der Nederlanden tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-501/01)

(2002/C 84/85)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 december 2001 beroep ingesteld tegen de Commissie

van de Europese Gemeenschappen door het Koninkrijk der Nederlanden, vertegenwoordigd door H. G. Sevenster, C. M. Wissels en J. van Bakel, als gemachtigden.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage de bestreden Beschikking⁽¹⁾ nietig te verklaren voor zover vaststelling van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1998 een korting van 25 % op de aan veehouders betaalde schadeloosstelling inhoudt, een en ander met veroordeling van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Onjuiste feitelijke grondslag: In de zes door de Commissie geselecteerde dossiers is er geen sprake van zodanige onregelmatigheden, dat zij een repetitief en systematisch karakter zouden hebben en een voldoende feitelijke basis kunnen vormen voor het opleggen van een korting.
- Schending van het recht: Beschikking 90/424/EEG van de Raad betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied⁽²⁾ biedt geen mogelijkheid voor het toepassen van een generieke korting. Het begrip „passende” schadeloosstelling (artikel 3, lid 2, zevende streepje, van Beschikking 90/424/EEG) is een begrip dat noch in Richtlijn 80/217/EEG, noch in Beschikking 90/424/EEG, noch elders in communautaire regelgeving is omschreven. De stelling van de Commissie dat met toepassing van het door Nederland ingevulde begrip passende schadeloosstelling varkens op een te hoge waarde zijn geschat, miskent de inhoud en strekking van de toepasselijke Nederlandse regelgeving. Eveneens gaat de Commissie dan ten onrechte voorbij aan de discretionaire bevoegdheid die ter zake in de communautaire regelgeving is verankerd.
- Schending van het proportionaliteitsvereiste.
- Schending van het rechtszekerheidsbeginsel.
- Schending van het motiveringsvereiste.

⁽¹⁾ Beschikking van de Commissie van 17 oktober 2001 betreffende het totaalbedrag van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1998.

⁽²⁾ PB 1990, L 224, blz. 19.

Verzoek van het Sozialgericht Hannover van 12 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Silke Gaumain-Cerri en Kaufmännische Krankenkasse — Pflegekasse, in het geding geroepen: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte

(Zaak C-502/01)

(2002/C 84/86)

Het Sozialgericht Hannover heeft bij beschikking van 12 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 december 2001, in het geding tussen Silke Gaumain-Cerri en Kaufmännische Krankenkasse — Pflegekasse, in het geding geroepen: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- a) Kunnen — en, zo ja, onder welke omstandigheden — de begrippen „prestaties bij ziekte”, en „uitkeringen bij ouderdom” in de zin van artikel 4 van verordening nr. 1408/71⁽¹⁾ uitkeringen van een orgaan aan een ander orgaan omvatten, indien de verzekerde daar enkel een abstract, indirect voordeel bij heeft (betaling van pensioenverzekeringsbijdragen door de ziekenkas voor een persoon die de verzekerde vrijwillig verzorgt)?
- b) Volgt uit een discriminatieverbod van primair of afgeleid recht, dat een prestatie als bedoeld sub a verschuldigd is, ongeacht of de werkzaamheid die recht geeft op de prestatie, in het binnenland dan wel in een andere lidstaat van de EU wordt verricht, en ongeacht waar de verzekerde of de indirect begunstigde woont?

⁽¹⁾ PB L 149, blz. 2.

Verzoek van het Verwaltungsgericht Sigmaringen van 28 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Ludwig Leichtle en Bundesanstalt für Arbeit

(Zaak C-8/02)

(2002/C 84/87)

Het Verwaltungsgericht Sigmaringen heeft bij beschikking van 28 november 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 januari 2002, in het geding tussen Ludwig Leichtle en Bundesanstalt für Arbeit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Dienen de artikelen 49 en 50 EG-Verdrag aldus te worden uitgelegd, dat zij in de weg staan aan een regeling van nationaal recht (in casu § 13, lid 3, Allgemeine Verwaltungsvorschrift für Beihilfen in Krankheits-, Pflege-, Geburts- und Todesfällen — Beihilfavorschriften — BhV), die voor de vergoeding van de kosten van een kuur in een andere lidstaat als voorwaarden stelt dat de kuur buiten de Bondsrepubliek Duitsland dringend noodzakelijk is vanwege de aanmerkelijk grotere kans op succes, dit door een attest van een raadgevend arts of vertrouwensarts wordt aangetoond en het kuuroord is opgenomen in het kuuroordenregister?
2. Dienen de artikelen 49 en 50 EG-Verdrag aldus te worden uitgelegd, dat zij in de weg staan aan een regeling van nationaal recht (§ 13, lid 3, eerste zin, nr. 3, BhV, juncto § 8, lid 3, nr. 2, BhV) op grond waarvan een goedkeuring van de kuur uitgesloten is wanneer de kuur wordt aangevangen vóór afloop van de aanvraagprocedure, respectievelijk een daaropvolgende gerechtelijke procedure, en alleen in geschil is of de regeling van nationaal recht de aanspraak op vergoeding van de kosten van een kuur in een lidstaat van de Europese Unie terecht uitsluit?

Verzoek van het Bayerisches Oberstes Landesgericht van 19 december 2001 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Marco Grilli

(Zaak C-12/02)

(2002/C 84/88)

Het Bayerisches Oberstes Landesgericht heeft bij beschikking van 19 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 januari 2002, in de strafzaak tegen Marco Grilli, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 29 EG aldus worden uitgelegd, dat deze bepaling zich verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan het strafbaar is dat een ingezetene van de Italiaanse Republiek, die aldaar van de bevoegde instanties een exportplaat verkrijgt, dat kenteken aanbrengt op een in de Bondsrepubliek Duitsland te koop aangeboden voertuig hetwelk hij daarna over de openbare weg van de Bondsrepubliek Duitsland naar de Italiaanse Republiek brengt?

Verzoek van de Unabhängige Verwaltungssenat Salzburg van 16 januari 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen enerzijds Dr. Roman Moser, en de Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg en de Grundverkehrsbeauftragte van het Land Salzburg, anderzijds

(Zaak C-15/02)

(2002/C 84/89)

De Unabhängige Verwaltungssenat Salzburg heeft bij beschikking van 16 januari 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 januari 2002, in het geding tussen enerzijds Dr. Roman Moser, en de Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg en de Grundverkehrsbeauftragte van het Land Salzburg, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moeten artikel 56 en volgende EG aldus worden uitgelegd, dat zij in de weg staan aan de toepassing van §§ 12, 36 en 43 van het Salzburger Grundverkehrsgesetz 1997 in de versie LGBl nr. 11/1999, krachtens welke hij die in het Bundesland Salzburg een perceel bouwgrond wenst te verwerven, daartoe een kennisgevings- en goedkeuringsprocedure moet volgen, waardoor in casu een door het gemeenschapsrecht gegarandeerde fundamentele vrijheid van de rechtsverkrijger is geschonden?”

Beroep, op 5 februari 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-32/02)

(2002/C 84/90)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 februari 2002 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Antonio Aresu als gemachtigde.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de bepalingen vast te stellen met betrekking tot de werkgevers die in het kader van hun activiteit geen winstoogmerk nastreven, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 98/59/EG⁽¹⁾ van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag;

- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat richtlijn 98/59 van toepassing is op collectief ontslag door alle „werkgevers”, dat wil zeggen alle natuurlijke of rechtspersonen die een arbeidsverhouding in het leven hebben geroepen, ook wanneer zij daarmee geen winstoogmerk nastreven. De Italiaanse omzettingbepalingen, met name wet 223/91, die de toepassing van de waarborgen voor de werknemers beperkt tot „ondernemingen” en daarvan ten onrechte alle werkgevers uitsluit die met hun activiteit geen winstoogmerk nastreven, zijn derhalve onverenigbaar met deze richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 225, van 12.08.1998, blz. 16.

Beroep, op 6 februari 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-33/02)

(2002/C 84/91)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 februari 2002 beroep ingesteld tegen de Republiek Oostenrijk door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. C. Schieferer, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende bij L. Escobar Guerrero, lid van de juridische dienst van de Commissie, Centre Wagner, Luxemburg-Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk haar verplichtingen krachtens de artikelen 3, leden 3 en 4, 7, leden 1 en 2, 11, lid 3, en 13, lid 1, juncto artikel 2, punt 3, van richtlijn 94/67/EG van de Raad van 16 december 1994 betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen⁽¹⁾ niet is nagekomen doordat zij
 1. de regeling van het 40 %-aandeel aan vrijgekomen totale warmte bij bijstoken in artikel 3, lid 3, van de richtlijn betreffende „de totale warmte die op dat moment vrijkomt” in § 3, punt 3.2 en 3.3 BMwA-Verordnung niet juist in nationaal recht heeft omgezet,

2. in afwijking van het vereiste in artikel 3, lid 4, van de richtlijn betreffende de vaststelling van verbindende emissiegrenswaarden in bepaalde gevallen volgens § 8, lid 3, BMwA-Verordnung ook de vaststelling van onverbindende emissierichtwaarden toestaat,
 3. voor cementproductieinstallaties volgens § 15, lid 1, BMwA-Verordnung in strijd met artikel 7, leden 1 en 2, van de richtlijn geen emissiegrenswaarden in verbrandingsgas voor zware metalen, dioxine en furanen heeft vastgesteld,
 4. de criteria voor naleving van emissiegrenswaarden in § 10, lid 5, punt 2, BMwA-Verordnung in afwijking van artikel 11, lid 3, van de richtlijn heeft vastgesteld, en
 5. door de vaststelling van overgangsregels in § 19, lid 1, BMUJF-Verordnung en in § 16, lid 2, BMwA-Verordnung in strijd met artikel 13, lid 1, juncto artikel 2, punt 3, van de richtlijn de toepassing ervan voor de periode tussen 31 december 1996 en 1 februari 1999 op bestaande installaties heeft uitgesloten.
- de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening, dat de in Oostenrijk geldende bepalingen niet volledig overeenstemmen met de voorschriften van richtlijn 94/67/EG, omdat:

- inbreuk is gemaakt op artikel 3, lid 3, van de richtlijn (40 %-aandeel aan vrijgekomen totale warmte bij bijstoken):

In strijd met de in artikel 3, lid 3, vastgestelde bepaling waarin het gaat om een uit verbranding van gevaarlijke afvalstoffen vrijgekomen warmte van maximaal 40 % van de totale warmte „die op dat moment vrijkomt”, opent de in Oostenrijk geldende regeling de mogelijkheid om gedurende langere bedrijfsperiodes (bijvoorbeeld enige dagen of zelfs enige weken) installaties te exploiteren waarbij meer dan 40 % van de totale door de brandstof geleverde warmte — onder bepaalde omstandigheden alles — uit de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen vrijkomt (gekeken wordt naar een kwartaalgemiddelde).

- inbreuk is gemaakt op artikel 3, lid 4, tweede streepje, van de richtlijn (vaststelling van emissierichtwaarden):

In strijd met artikel 3, lid 4, tweede streepje, van de richtlijn, dat bepaalt dat de vergunning voor bijstoken slechts wordt verleend, indien in de aanvraag wordt aangetoond, dat volgens de in bijlage II beschreven

berekeningen zal worden voldaan aan artikel 7 dat de emissiegrenswaarden in verbrandingsgas bevat, bepaalt de Oostenrijkse regeling dat voor bepaalde bijstokende verbrandingsinstallaties voor individuele gevaarlijke stoffen de emissierichtwaarden door de autoriteiten afzonderlijk moeten worden vastgesteld.

- inbreuk is gemaakt op artikel 7, leden 1 en 2, van de richtlijn (geen vaststelling van de grenswaarde in verbrandingsgas voor zware metalen, dioxine en furanen bij cementproductieinstallaties):

In strijd met artikel 7, leden 1 en 2, van de richtlijn heeft de Republiek Oostenrijk voor cementproductieinstallaties waarin afvalstoffen worden bijgestookt, geen emissiegrenswaarden in verbrandingsgas voor zware metalen, dioxine en furanen vastgesteld.

- inbreuk is gemaakt op artikel 11, lid 3, eerste streepje, van de richtlijn (naleveringscriteria voor grenswaarden):

In strijd met artikel 11, lid 3, eerste streepje, van de richtlijn, dat bepaalt wanneer een emissiegrenswaarde geldt als nageleefd, wordt in de Oostenrijkse regeling bepaald, dat enkel sprake is van overschrijdingen van de emissiegrenswaarde, wanneer meer dan 3 % van de halfuurgemiddelden de emissiegrenswaarde met meer dan 20 % overschrijden. De overschrijdingsgrens van meer dan 20 % staat echter niet in de richtlijn.

- inbreuk is gemaakt op artikel 13, lid 1, juncto artikel 18, lid 1, van de richtlijn (inwerkingtreding van de overgangsbepaling voor bestaande installaties):

In strijd met de richtlijn behandelt Oostenrijk de installaties die tussen 31 december 1996 en de dag van de omzetting van de richtlijn (1 februari 1999) een vergunning hebben gekregen als „bestaande installaties”. Verbrandingsinstallaties die in Oostenrijk tussen 31 december 1996 en 1 februari 1999 een vergunning hebben gekregen, vielen als gevolg daarvan naar Oostenrijks recht onder de overgangstermijn tot 30 juni 2000, terwijl dergelijke installaties volgens de richtlijn reeds vanaf de vergunningverlening volledig onder de richtlijn moesten vallen.

(1) PB 1994, L 365, blz. 34.

Verzoek om een prejudiciële beslissing van het Tribunale Ordinario di Roma — Sezione Lavoro Quarta — bij beschikking van 24 januari 2002 in het geschil tussen Sante Pasquini en I.N.P.S. (Istituto Nazionale di Previdenza Sociale)

(Zaak C-34/02)

(2002/C 84/92)

Bij beschikking van 24 januari 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op

8 februari 2002, in het geschil tussen Sante Pasquini en I.N.P.S. (Istituto Nazionale di Previdenza Sociale), heeft het Tribunale Ordinario di Roma — Sezione Lavoro Quarta — het Hof de volgende prejudiciële vragen gesteld:

Is met de doelstellingen van verordeningen nrs. 1408/71⁽¹⁾ en 574/72⁽²⁾ van de Raad verenigbaar een nationale wettelijke regeling die bij het ontstaan van een schuld die voortvloeit uit de toepassing van de communautaire regelgeving, voorziet in de invordering van de schuld zonder beperkingen in de tijd, waarmee het beginsel van de rechtszekerheid wordt aangetast?

Moeten vorenbedoelde bepalingen van gemeenschapsrecht niet aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling die geen beperkingen in de tijd stelt aan de invordering van schulden die ontstaan door een te late of verkeerde toepassing van de desbetreffende communautaire bepalingen?

Is het naar analogie van de overgangsbepalingen voor de toepassing van de socialezekerheidsverordeningen, die een termijn van twee jaar stellen waarin met terugwerkende kracht aanspraak kan worden gemaakt op de door die regelgeving verleende rechten, niet mogelijk om deze termijn van twee jaar na de kennisgeving van invordering van de schuld a contrario toe te passen in gevallen van vermindering van eerder toegekende rechten, behoudens indien in de nationale wettelijke regeling gunstiger termijnen zijn neergelegd, en steeds onder het voorbehoud dat de belanghebbende niet te kwader trouw heeft gehandeld?

⁽¹⁾ PB L 149 van 5 juli 1972, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 74 van 27 maart 1972, blz. 1.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen voor het opvolgen van richtlijn 1999/48/EG van de Commissie⁽¹⁾ van 21 mei 1999 houdende tweede aanpassing aan de technische vooruitgang van richtlijn 96/49/EG van de Raad⁽²⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor, of althans de Commissie daarvan niet in kennis te stellen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG (ex artikel 189 EG-Verdrag), volgens hetwelk de richtlijn verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat voor de lidstaat waarvoor zij bestemd is, houdt de verplichting in voor de lidstaten om de voor de omzetting in de richtlijnen gestelde termijnen in acht te nemen. Deze termijn is op 1 juli 1999 verstreken zonder dat de Italiaanse Republiek de nodige bepalingen heeft vastgesteld voor het opvolgen van de in de conclusies van de Commissie vermelde richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 169, van 5.7.1999, blz. 58.

⁽²⁾ PB L 235, van 17.9.1996, blz. 25.

Beroep, op 19 februari 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-50/02)

(2002/C 84/93)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 februari 2002 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Antonio Aresu als gemachtigde.

Doorhaling van zaak C-18/99⁽¹⁾

(2002/C 84/94)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 6 november 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-18/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Aiolika Parka Siteias AE.

⁽¹⁾ PB C 86 van 27.3.1999.

Doorhaling van zaak C-48/01⁽¹⁾

(2002/C 84/95)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 23 oktober 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-48/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland.

(¹) PB C 95 van 24.3.2001.

Doorhaling van zaak C-119/01⁽¹⁾

(2002/C 84/98)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 22 oktober 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-119/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland.

(¹) PB C 134 van 5.5.2001.

Doorhaling van gevoegde zaken C-51/01 en C-52/01⁽¹⁾

(2002/C 84/96)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 6 november 2001 de doorhaling in het register gelast van gevoegde zaken C-51/01 en C-52/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Beta Television SpA (Videomusic/TMC2) en TV Internazionale SpA.

(¹) PB C 118 van 21.4.2001.

Doorhaling van zaak C-244/01⁽¹⁾

(2002/C 84/99)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-244/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 212 van 28.7.2001.

Doorhaling van zaak C-118/01⁽¹⁾

(2002/C 84/97)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-118/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

(¹) PB C 134 van 5.5.2001.

Doorhaling van zaak C-336/01⁽¹⁾

(2002/C 84/100)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 19 november 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak C-336/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

(¹) PB C 317 van 10.11.2001.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 13 december 2001

in de gevoegde zaken T-45/98 en T-47/98: Krupp Thyssen Stainless GmbH en Acciai speciali Terni SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(EGKS-Verdrag — Mededinging — Mededingingsregeling — Legeringstoelage — Prijsvaststelling — Rechten van verdediging — Duur van inbreuk — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van bedrag van geldboeten — Medewerking tijdens administratieve procedure — Beginsel van gelijke behandeling)

(2002/C 84/101)

(Procestaten: Duits en Italiaans)

In de gevoegde zaken T-45/98 en T-47/98, Krupp Thyssen Stainless GmbH, gevestigd te Duisburg (Duitsland), vertegenwoordigd door M. Klusmann, O. Lieberknecht en K. Moosecker, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, Acciai speciali Terni SpA, gevestigd te Terni (Italië), vertegenwoordigd door L. G. Radicati di Brozolo, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils, K. Leivo, H.-J. Freund en A. Dal Ferro), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 98/247/EGKS van de Commissie van 21 januari 1998 inzake een procedure op grond van artikel 65 van het EGKS-Verdrag (Zaak IV/35.814 — Legeringstoelage) (PB L 100, blz. 55), heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, M. Vilaras en N. J. Forwood, rechters; griffier: G. Herzig, administrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Voegt de zaken T-45/98 en T-47/98 voor het arrest.
- 2) Verklaart artikel 1 van beschikking 98/247/EGKS van de Commissie van 21 januari 1998 inzake een procedure op grond van artikel 65 van het EGKS-Verdrag (Zaak IV/35.814 — Legeringstoelage) nietig voorzover daarbij de door Thyssen Stahl AG gepleegde inbreuk aan Krupp Thyssen Nirosta GmbH wordt toegerekend.
- 3) Bepaalt de bij artikel 2 van beschikking 98/247/EGKS aan Krupp Thyssen Nirosta GmbH en Acciai Speciali Terni Spa opgelegde geldboete op 4 032 000 EUR.

- 4) Verwerpt de beroepen T-45/98 en T-47/98 voor het overige.
- 5) Verwijst Krupp Thyssen Stainless GmbH en de Commissie in hun eigen kosten in zaak T-45/98.
- 6) Verwijst Acciai Speciali Terni Spa in haar eigen kosten en in twee derden van de kosten van de Commissie in zaak T-47/98. De Commissie zal een derde van haar kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 166 van 30.5.1998 en C 151 van 16.5.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 13 december 2001

in zaak T-48/98: Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„EGKS-Verdrag — Mededinging — Mededingingsregeling — Legeringstoelage — Prijsvaststelling — Bewijslast — Duur van inbreuk — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van bedrag van boeten — Medewerking tijdens administratieve procedure — Beginsel van gelijke behandeling”)

(2002/C 84/102)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-48/98, Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox), gevestigd te Madrid (Spanje), vertegenwoordigd door A. Vandencastele en D. Waelbroeck, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils en K. Leivo), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 98/247/EGKS van de Commissie van 21 januari 1998 inzake een procedure op grond van artikel 65 van het EGKS-Verdrag (Zaak IV/35.814 — Legeringstoelage) (PB L 100, blz. 55), heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, M. Vilaras en N. J. Forwood, rechters; griffier: G. Herzig, administrateur, op 13 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Bepaalt de aan Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA opgelegde geldboete op 3 136 000 EUR.

- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verwijst verzoekster in haar eigen kosten en in twee derden van de kosten van de Commissie. De Commissie zal een derde van haar kosten dragen.

(¹) PB C 137 van 2.5.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 december 2001

in zaak T-191/99: D. Petrie en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Doorzichtigheid — Toegang van publiek tot documenten — Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom van de Commissie — Niet-nakomingsprocedure — Aanmaning — Met redenen omkleed advies — Uitzondering inzake bescherming van algemeen belang — Inspectie- en enquêteactiviteiten — Gerechtelijke procedures — Auteursregel — Rechtstreekse werking van artikel 255 EG)

(2002/C 84/103)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-191/99, D. Petrie, V. J. Primhak en D. Verzoni, respectievelijk wonende te Verona (Italië), Napels (Italië) en Bologna (Italië), Associazione lettori di lingua straniera in Italia incorporating Committee for the Defence of Foreign Lecturers (ALLSI/CDFL), gevestigd te Verona, vertegenwoordigd door L. Picotti en C. Medernach, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P. Stancanelli en U. Wölker), betreffende een verzoek om nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 20 juli 1999 houdende weigering van toegang tot documenten betreffende de tegen de Italiaanse Republiek krachtens artikel 226 EG gevoerde niet-nakomingsprocedure nr. 96/2208 inzake de situatie van de lectoren vreemde talen in dienst van de Italiaanse universiteiten, heeft het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, R. García-Valdecasas, V. Tiili, R. M. Moura Ramos en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 11 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekers in hun eigen kosten en in die van verweerster.

(¹) PB C 314 van 30.10.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 6 december 2001

in zaak T-196/99: Area Cova en anderen tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Visserij — Instandhouding van rijkdommen van de zee — Verdrag inzake toekomstige samenwerking op visserijgebied in noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan — Zwarte heilbot — Vangstquota voor communautaire vloot)

(2002/C 84/104)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-196/99, Area Cova, SA, gevestigd te Vigo (Spanje), Armadora José Pereira, SA, gevestigd te Vigo, Armadores Pesqueros de Aldán, SA, gevestigd te Vigo, Centropesca, SA, gevestigd te Vigo, Chymar, SA, gevestigd te Vigo, Eloymar, SA, gevestigd te Estribela (Spanje), Exfaumar, SA, gevestigd te Bueu (Spanje), Farpespan, SL, gevestigd te Moaña (Spanje), Freiremar, SA, gevestigd te Vigo, Hermanos Gandón, SA, gevestigd te Cangas (Spanje), Heroya, SA, gevestigd te Vigo, Hiopesca, SA, gevestigd te Vigo, José Pereira e Hijos, SA, gevestigd te Vigo, J. Oya Pérez, wonende te Vigo, M. Nors González, wonende te Marín (Spanje), Moradiña, SA, gevestigd te Cangas, Navales Cerdeiras, SL, gevestigd te Camariñas (Spanje), Nugago Pesca, SA, gevestigd te Bueu, Pesquera Austral, SA, gevestigd te Vigo, Pescaberbés, SA, gevestigd te Vigo, Pesquerías Bígaro Narval, SA, gevestigd te Vigo, Pesquera Cíes, SA, gevestigd te Vigo, Pesca Herculina, SA, gevestigd te Vigo, Pesquera Inter, SA, gevestigd te Cangas, Pesquerías Marinenses, SA, gevestigd te Marín, Pesquerías Tara, SA, gevestigd te Cangas, Pesquera Vaqueiro, SA, gevestigd te Vigo, Sotelo Dios, SA, gevestigd te Vigo, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras en A. Agustino Guilaín, advocaten, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: R. Gosalbo Bono, J. Carbery en M. Sims) en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. Van Rijn en J. Guerra Fernandez), betreffende een vordering krachtens artikel 235 EG en artikel 288, tweede alinea, EG tot vergoeding van de schade die verzoekers hebben geleden ten gevolge van de aanvaarding door de Commissie en de Raad van een totaal toegestane vangsten van 27 000 ton zwarte heilbot voor 1995 in het gereguleerde gebied als omschreven in het verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan, en voorts ten gevolge van de sluiting van een bilaterale overeenkomst tussen de Gemeenschap en Canada en van de vaststelling van verordening (EG) nr. 1761/95 van de Raad van 29 juni 1995 houdende tweede wijziging van verordening (EG) nr. 3366/94 tot vaststelling, voor 1995, van bepaalde maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het gereguleerde gebied als omschreven in het verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (PB L 171, blz. 1), waarbij met ingang van 16 april 1995 een quotum van 5 013 ton werd vastgesteld voor de communautaire vangsten van zwarte

heilbot in dat gebied, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, K. Lenaerts en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 6 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekers in de kosten.

(¹) PB C 333 van 20.11.99.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 december 2001

in zaak T-125/00: Joaquín López Madruga tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Overmaking van deel van bezoldiging in valuta van andere lidstaat dan land van zetel van instelling — Artikel 17, lid 2, sub a en b, van bijlage VII bij Statuut — Gecombineerde toepassing)

(2002/C 84/105)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-125/00, Joaquín López Madruga, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J. R. Iturriagagoitia, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Brussel, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall, J. Rivas Andres en J. J. Gutierrez Gisbert), betreffende een beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van het stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van het door verzoeker op 12 oktober 1999 ingediende verzoek om een deel van zijn bezoldiging over te maken met toepassing van artikel 17 van bijlage VII bij het Statuut, heeft het Gerecht (A. W. H. Meij, alleensprekend rechter); griffier: H. Jung, op 4 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het door de Commissie op 23 maart 2000 stilzwijgend genomen besluit nietig voorzover verzoeker ten gevolge daarvan slechts 19 % van zijn netto maandelijke bezoldiging kan laten overmaken met toepassing van artikel 17, lid 2, sub b, van bijlage VII bij het Statuut.

- 2) Verwijst de Commissie in haar eigen kosten alsmede in de helft van de kosten van verzoeker.

(¹) PB C 211 van 22.7.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 december 2001

in zaak T-138/00: Erp Möbelwerk GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(Gemeenschapsmerk — Woordcombinatie DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2002/C 84/106)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-138/00, Erp Möbelwerk GmbH, gevestigd te Ertingen (Duitsland), vertegenwoordigd door S. von Petersdorff-Campen, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: F. López de Rego en G. Schneider), betreffende een beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 maart 2000 (zaak R 392/1999-3) inzake de inschrijving van de woordcombinatie DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT als gemeenschapsmerk, heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 11 december 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 maart 2000 (zaak R 392/1999-3).
- 2) Verwijst het Bureau in zijn eigen kosten alsook in die van verzoekster.

(¹) PB C 233 van 12.8.00.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

van 8 november 2001

in zaak T-65/96 DEP: Kish Glass & Co. Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Begroting van kosten — Door partijen in verband met procedure gemaakte noodzakelijke kosten — Honorarium van advocaat)

(2002/C 84/107)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-65/96 DEP, Kish Glass & Co. Ltd, gevestigd te Dublin, vertegenwoordigd door M. Byrne, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Lyal, R. Caudwell en B. Doherty), ondersteund door Pilkington United Kingdom Ltd, gevestigd te Saint-Helens, Merseyside (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door J. Kallaughter, solicitor, A. Weitbrecht en M. Hansen, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek om begroting van de kosten die verzoekster aan interveniënte Pilkington United Kingdom Ltd moet vergoeden op grond van het arrest van het Gerecht van 30 maart 2000, Kish Glass/Commissie (T-65/96, Jurispr. blz. II-1885), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, president, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 8 november 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het totale bedrag van de kosten die de vennootschap Kish Glass & Co. Ltd aan interveniënte Pilkington United Kingdom Ltd moet vergoeden, wordt bepaald op 1 200 000 BEF.

⁽¹⁾ PB C 210 van 20.7.1996.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET
GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 5 december 2001

in zaak T-216/01 R, Reisebank AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(„Kort geding — Weigering inzage te verlenen in bepaalde documenten — Ontvankelijkheid beroep in hoofdzaak”)

(2002/C 84/108)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-216/01 R, Reisebank AG, gevestigd te Frankfurt am Main (Duitsland), vertegenwoordigd door M. Klusman en

F. Wiemer, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: S. Rating), betreffende een verzoek in kort geding, strekkende tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van 14 augustus 2001, waarbij is geweigerd verzoekster inzage te verlenen in bepaalde documenten betreffende de beëindiging van de procedure tegen andere banken in zaak COMP/E-1/37.919 — bankkosten voor wisselen van valuta van het eurogebied, en opschorting van de procedure op grond van artikel 81 EG in deze zaak, wat verzoekster betreft, heeft de president van het Gerecht op 5 december 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET
GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 5 december 2001

in zaak T-219/01 R, Commerzbank AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(„Kort geding — Weigering inzage te verlenen in bepaalde documenten — Ontvankelijkheid beroep in hoofdzaak”)

(2002/C 84/109)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-219/01 R, Commerzbank AG, gevestigd te Frankfurt am Main (Duitsland), vertegenwoordigd door H. Satzky en B. M. Maassen, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: S. Rating), betreffende een verzoek in kort geding, strekkende tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van 17 augustus 2001, waarbij is geweigerd verzoekster inzage te verlenen in bepaalde documenten betreffende de beëindiging van de procedure tegen andere banken in zaak COMP/E-1/37.919 — bankkosten voor wisselen van valuta van het eurogebied, en opschorting van de procedure op grond van artikel 81 EG in deze zaak, wat verzoekster betreft, heeft de president van het Gerecht op 5 december 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**Beroep, op 6 december 2001 ingesteld door SIC —
Sociedade Independente de Comunicação SA tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-297/01)

(2002/C 84/110)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 6 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door SIC — Sociedade Independente de Comunicação SA, gevestigd te Carnaxide, Linda-a-Velha, (Portugal), vertegenwoordigd door C. Botelho Moniz.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en argumenten van partijen

Verzoekster is een commerciële onderneming met als enig doel de uitoefening van werkzaamheden op het gebied van televisie.

Op 30 juli 1993 diende verzoekster bij het Directoraat-Generaal Mededinging (DG VI) van de Commissie een klacht in tegen de Portugese republiek en RTP-Radiotelevisão Portuguesa SA, op grond van schending van de mededingingsregels, in het bijzonder de artikelen 87 EG en 88 EG.

In de klacht werd bezwaar gemaakt tegen een aantal maatregelen van de Portugese regering ten gunste van het openbaar bedrijf RTP, vergunninghouder voor de openbare televisiedienst, aangezien die maatregelen staatssteun in de zin van artikel 87 EG vormden en die steun in strijd met artikel 88, lid 3 EG was ingevoerd.

Toen na de indiening van de klacht meer dan twee jaar waren verstreken, stelde de SIC vast dat de Commissie ondanks diverse verzoeken daartoe geen standpunt over de ingediende klacht had bepaald.

Gelet op de passiviteit van de Commissie, nodigde verzoekster haar in augustus 1995 volgens en krachtens artikel 232 EG uit om te handelen en verzocht zij haar om een standpunt over de ingediende klacht en over het verzoek om inleiding van de procedure als bedoeld in artikel 88, lid 2, EG te bepalen.

De Commissie verzocht de Portugese autoriteiten om aanvullende inlichtingen.

Niet tevreden met dit verzoek dat zij als louter interlocutoir beschouwde, en met de passiviteit van de Commissie, stelde SIC krachtens artikel 232 EG een beroep wegens nalaten in (zaak T-231/95).

Nadat de Commissie op 7 november 1996 een beschikking betreffende de aan RTP gegunde overheidsfinancieringen had gegeven, was het beroep zonder voorwerp geraakt en deed verzoekster daarvan afstand.

Inmiddels diende SIC op 22 oktober 1996 bij de Commissie een nieuwe klacht tegen de Portugese republiek in wegens schending van de artikelen 87 en 88 EG in het kader van de tenuitvoerlegging van de concessieovereenkomst voor de openbare televisiedienst.

In de tweede klacht werden hoofdzakelijk weer de middelen van de eerste klacht aangevoerd.

Op 6 januari 1997 ontving verzoekster een afschrift van de eerder genoemde tot de Portugese republiek gerichte beschikking van de Commissie van 7 november 1996 betreffende de financiering van openbare televisiekanalen, waarin de Commissie van mening was dat de genoemde maatregelen geen steun van de Portugese staat aan RTP inhielden en dus niet onder de staatssteunregeling van het Verdrag vielen.

Bij verzoekschrift van 3 maart 1997 stelde SIC beroep tegen deze beschikking in (zaak T-46-97).

In het arrest van 10 mei 2000 besliste het Gerecht van eerste aanleg, dat de Commissie verplicht was om met betrekking tot bepaalde financiële maatregelen van de Portugese staat ten gunste van RTP de procedure van artikel 88, lid 2, EG in te leiden.

Bij brief van 3 januari 2001 verzocht SIC de Commissie om mee te delen welke maatregelen zij ter uitvoering van het arrest wilde nemen.

Aangezien de Commissie geen antwoord gaf, nodigde verzoekster haar bij brief van 26 juli 2001 volgens en krachtens artikel 232, tweede alinea, EG uit tot handelen.

Na het verstrijken van de in het Verdrag vastgestelde termijn van twee maanden, had de Commissie de procedure niet ingeleid en had zij evenmin gereageerd op de uitnodiging tot handelen.

Begin november 2001, dus na het verstrijken van de genoemde termijn van twee maanden, ontving verzoekster een brief van de Commissie, waarbij haar ter kennis werd gebracht dat de interne voorbereidende werkzaamheden ter uitvoering van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van mei 2001 bijna waren voltooid.

Verzoekster beschouwt deze brief als een louter interlocutoir bericht, dat geen standpuntbepaling van de betrokken instelling tot uitdrukking brengt.

—————

**Beroep, op 6 december 2001 ingesteld door SIC —
Sociedade Independente de Comunicação SA tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-298/01)

(2002/C 84/111)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 6 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door SIC — Sociedade Independente de Comunicação SA, gevestigd te Carnaxide, Linda-a-Velha (Portugal), vertegenwoordigd door C. Botelho Moniz.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. het beroep ontvankelijk te verklaren;
2. te verklaren dat de Commissie, gelet op de krachtens de artikelen 87 EG en 88 EG op haar rustende verplichtingen in het kader van het voorafgaand onderzoek van haar ter kennis gebrachte nationale steunmaatregelen, alsmede gelet op de algemene voor haar handelen geldende rechtsbeginselen, in het bijzonder de beginselen van rechtmatigheid, goed bestuur en zorgvuldigheid, in strijd met de artikelen 87 EG en 88 EG en met de hiervoor genoemde algemene beginselen, zich niet heeft gehouden aan haar verplichting om te beslissen over het verzoek om inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2 EG met betrekking tot de maatregelen waarover verzoekster

op 22 oktober 1996 en op 22 juni 1997 klachten heeft ingediend;

3. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en argumenten van partijen

Verzoekster is een commerciële onderneming met als enig doel de uitoefening van werkzaamheden op het gebied van televisie.

Op 22 oktober 1996 diende verzoekster bij het Directoraat-Generaal Mededinging (DG IV) van de Commissie een klacht in tegen de Portugese Republiek en RTP-Radiotevisão Portuguesa SA, op grond van schending van de mededingingsregels, in het bijzonder de artikelen 87 EG en 88 EG.

In de klacht werd bezwaar gemaakt tegen een aantal maatregelen van de Portugese regering ten gunste van het openbaar bedrijf RTP, vergunninghouder voor de openbare televisiedienst, aangezien die maatregelen staatssteun in de zin van artikel 87 EG vormden en die steunmaatregelen in strijd met artikel 88, lid 3 EG waren ingevoerd.

Het voorwerp van de klacht betrof met name de in 1994, 1995 en 1996 door de Portugese Republiek aan RTP betaalde compensatoire vergoedingen.

Ten aanzien van de compensatoire vergoedingen met betrekking tot 1994 en 1995 heeft de Commissie op 7 november 1996 een beschikking gegeven, waartegen een beroep tot nietigverklaring werd ingesteld.

Het nalaten dat het voorwerp van dit beroep is betreft de compensatoire vergoeding voor het jaar 1996.

Die maatregel betreft staatssteun in de zin van artikel 87 EG, werd door de Portugese staat ingevoerd en tenuitvoergelegd in strijd met artikel 88, lid 3, EG, omdat de Commissie daarvan niet vooraf in kennis was gesteld.

De Commissie kreeg via de klacht van 22 oktober 1996 kennis van de maatregel, dus meer dan 5 jaar geleden, doch tot eind november 2001 is er door die gemeenschapsinstelling ten aanzien van de compensatoire vergoeding voor 1996 geen enkel besluit genomen.

Op 20 juni 1997 diende verzoekster bij het Directoraat-Generaal Mededinging een nieuwe klacht tegen de Portugese Republiek en RTP in op grond van schending van de mededingingsregels, in het bijzonder de artikelen 87 EG en 88 EG.

Gelet op de passiviteit van de Commissie gedurende 53 maanden na de datum van indiening van de klacht nodige verzoekster haar bij brief van 26 juli 2001, ingekomen bij de Commissie op 30 juli 2001, volgens en krachtens artikel 232 EG uit tot handelen, en verzocht zij haar om een standpunt te bepalen over de klacht en over inleiding van de procedure als bedoeld in artikel 88, lid 2, EG.

De Commissie antwoordde na het verstrijken van de in artikel 232 EG vastgestelde termijn van twee maanden bij brief van 24 oktober 2001, waarin zij geen standpunt bepaalde en zich beperkte tot de opmerking dat de voorbereidende werkzaamheden met betrekking tot de klachten bijna gereed waren.

Beroep, op 17 december 2001 ingesteld door Norway Seafoods Denmark A/S tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-319/01)

(2002/C 84/112)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 december 2001 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Norway Seafoods Denmark A/S, vertegenwoordigd door J. Ørndrup van Gorrissen Federspiel Kierkegaard, Kopenhagen (Denemarken).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 16 oktober 2001 (K(2001)3079) nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de beschikking van de Commissie van 16 oktober 2001 (K(2001)3079), houdende vermindering en terugbetaling van de financiële steun aan Foodmark A/S uit hoofde van de beschikking van de Commissie van 5 juli 1993 (K(93)1823), zoals gewijzigd bij beschikking van 27 januari 1994 (K(94)119), voor project SM/DNK/02/93, betreffende een aanvraag om financiële steun krachtens verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad van 18 december 1986 inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquicultuur, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3944/90 van de Raad van 20 december 1990⁽¹⁾. Ten tijde van de aanvraag was verzoeksters naam Foodmark A/S; later werd deze naam gewijzigd in Foodmark Holding A/S, nog later in Norway Seafoods Denmark A/S.

In de aanvraag werd verklaard dat de reders van de Gemeenschap 60 % van de aandelen van de gemeenschappelijke onderneming zouden bezitten, terwijl de partner in het betrokken derde land, Namibië, 40 % van de aandelen zou hebben. Nadat de Spaanse onderneming E. Vieira SA zich uit het project had teruggetrokken en twee van de vier betrokken schepen door twee andere waren vervangen, sloten verzoekster en de Namibische partner een overeenkomst, op grond waarvan verzoekster 28,51 % van het aandelenkapitaal, maar slechts 13,68 % van de stemrechten zou bezitten. Ten slotte droeg verzoekster met ingang van 1 mei 1995 een gedeelte van haar aandelenkapitaal in de gemeenschappelijke onderneming over aan de Namibische partner, op grond van een overeenkomst bepalende dat verzoeksters aandelenkapitaal werd teruggebracht tot 1 %. Volgens de bestreden beschikking is de basis voor de verlening van financiële steun weggevalen als gevolg van het feit dat verzoekster nog maar 1 % van het aandelenkapitaal van de gemeenschappelijke onderneming bezit, hetgeen volgens de definitie van de communautaire verordeningen onvoldoende is.

De bestreden beschikking is in strijd met artikel 44, lid 1, van voormelde verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad.

- Dat verzoekster nog maar 1 % van het aandelenkapitaal van de gemeenschappelijke onderneming bezit betekent niet dat er niet langer sprake is van een gemeenschappelijke onderneming in de zin van de verordening.
- Verzoekster mocht de gewettigde verwachting koesteren, dat de vermindering van haar aandelenkapitaal in de gemeenschappelijke onderneming tot 1 % niet tot gevolg zou hebben, dat de Commissie terugbetaling van steun zou verlangen.

⁽¹⁾ PB L 380 van 31.12.1990, blz. 1.

Beroep, op 19 december 2001 ingesteld door M. Alvarez Moreno tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-323/01)

(2002/C 84/113)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 december 2001 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door M. Alvarez Moreno, wonende te Berlijn, vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van verweerster, zoals aan verzoekster meegedeeld bij brieven van 13 februari 2001 en 23 februari 2001, om een leeftijdsgrens van 65 jaar toe te passen op freelancetolken en die leeftijdsgrens derhalve op haar toe te passen;
- voorzover nodig nietig te verklaren de afwijzing van verzoeksters klacht door de Commissie op 7 september 2001, ontvangen op 10 september 2001;
- te verklaren dat verzoekster haar diensten als freelancetolk aan de gemeenschapsinstellingen ook na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar kan blijven verlenen;
- verweerster te veroordelen tot vergoeding van de aan verzoekster berokkende schade, die voorlopig op 1 euro wordt geraamd;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster dezelfde middelen aan als die in zaak T-153/01, M. Alvarez Moreno tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen C 275 van 29.9.2001, blz. 11).

Beroep, op 21 december 2001 ingesteld door G. Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-326/01)

(2002/C 84/114)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door G. Lebedef, wonende te Senningerberg (Groothertogdom Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Bounéou, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren verzoekers beoordelingsrapport 1995-1997, voor zover daarin geen rekening is gehouden met de adviezen van de ad hoc groep, de paritaire ad hoc groep voor hoger beroep en het paritaire beoordelingscomité, nu in zijn beoordelingsrapport geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat zijn activiteiten als vakbondsafgevaardigde en als verkozenen deel uitmaken van zijn werkzaamheden in het kader van zijn instelling en als zodanig moeten worden beoordeeld;
- uitspraak te doen over de kosten en honoraria die ten laste moeten komen van verweerster.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is ambtenaar van de Commissie, en komt op tegen de afwijzing van zijn klacht strekkende tot nietigverklaring van zijn beoordelingsrapport voor de periode 1995-1997.

Tot staving van zijn beroep voert hij aan dat bepaalde beoordelingen niet gerechtvaardigd zijn, nu hij in zijn beroepsituatie en in zijn carrièreverloop schade zou hebben geleden wegens zijn verkiezing als lid van een plaatselijk personeelscomité en wegens zijn vakbondsactiviteiten. Hij beroept zich op morele druk ertoe strekkende de vrije uitoefening van vakbondsactiviteiten te belemmeren, schending van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 43 van het Statuut, en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Beroep, op 21 december 2001 ingesteld door Archer Daniels Midland Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-329/01)

(2002/C 84/115)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 2001 beroep tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Archer Daniels Midland Company, vertegenwoordigd door C. O. Lenz, L. M. Alegi, E. W. Batchelor en M. Garcia van het kantoor Baker & McKenzie, Londen (Verenigd Koninkrijk).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 1 van de beschikking van de Commissie van 2 oktober 2001 betreffende een procedure krachtens artikel 81 EG-Verdrag en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de EER (zaak COMP/36.756 — natriumgluconaat), voorzover dit betrekking heeft op ADM, althans voorzover ADM daarbij wordt geacht te hebben deelgenomen aan een inbreuk na 4 oktober 1994, nietig te verklaren;
- artikel 3 van de beschikking van de Commissie van 2 oktober 2001 betreffende een procedure krachtens artikel 81 EG-Verdrag en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de EER (zaak COMP/36.756 — natriumgluconaat), voorzover dit betrekking heeft op ADM, nietig te verklaren;
- subsidiair artikel 3 van de beschikking ten aanzien van ASDM te wijzigen in die zin dat de daarbij aan ADM opgelegde boete wordt vernietigd althans aanzienlijk wordt verlaagd;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-322/01, Roquette Frères/Commissie.

Beroep, op 27 december 2001 ingesteld door EuroCommerce A.I.S.B.L. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-336/01)

(2002/C 84/116)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 december 2001 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door EuroCommerce A.I.S.B.L., vertegenwoordigd door P.V.F. Bos en M. Nissen van het kantoor Dorsey & Whitney LLP te Brussel (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 9 augustus 2001 betreffende een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-overeenkomst (zaak COMP/D1/29.373 — Visa International), nietig te verklaren;

- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van EuroCommerce in verband met de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een internationale vereniging die tot doel heeft problemen in verband met de handel te onderzoeken en op te lossen. Zij heeft in dat verband verschillende klachten bij de Commissie ingediend betreffende de niet-tarifaire voorschriften en de multilaterale afwikkelingsvergoedingen die door betaalorganisaties worden toegepast. De multilaterale afwikkelingsvergoeding wordt door de wervende bank (de bank van de handelaar) aan de emitterende bank (de bank van de klant) betaald. Die vergoeding is volgens verzoekster rechtstreeks van invloed op de vergoeding die een handelaar aan zijn wervende bank moet betalen voor het gebruik van betaalkaarten bij betaling door zijn klanten. De niet-tarifaire voorschriften zijn een geheel van regels betreffende het uitreiken en aanwerven van betaalkaarten.

Blijkens de bestreden beschikking zag de Commissie geen redenen om krachtens artikel 81 EG-Verdrag op te treden tegen de niet-tarifaire voorschriften. Volgens verzoekster is deze beschikking in strijd zowel met het EG-Verdrag als met de EER-overeenkomst.

Verzoekster stelt dat de Commissie haar recht te worden gehoord heeft geschonden. In haar opmerkingen naar aanleiding van de tweede brief op grond van artikel 6 van verordening nr. 2842/98 van de Commissie heeft zij haar klachten voorwaardelijk ingetrokken in de veronderstelling dat de Commissie de multilaterale afwikkelingsvergoeding zou verbieden. Die vergoeding houdt haars inziens nauw verband met de niet-tarifaire voorschriften. Later heeft de Commissie haar standpunt dienaangaande gewijzigd. Verzoekster had toen naar eigen zeggen echter geen gelegenheid meer haar opmerkingen te maken.

Verder is er volgens haar sprake van schending van artikel 81 EG-Verdrag en van het beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de Commissie de niet-tarifaire voorschriften en de multilaterale afwikkelingsvergoedingen niet tezamen heeft beschouwd. Dit had wel moeten gebeuren teneinde vast te stellen of zij al dan geen nadelig effect voor de mededinging hebben. De Commissie heeft in de bestreden beschikking goedkeuring verleend voor de niet-tarifaire voorschriften en is voornemens dit ook voor de multilaterale afwikkelingsvergoeding te doen. Deze aspecten zijn echter nauw met elkaar verbonden en het gezamenlijke effect daarvan voor de mededinging had moeten worden onderzocht.

Ook heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en feitelijk gedwaald door het „discriminatieverbod” te aanvaarden, op grond waarvan handelaren hun kosten voor het gebruik van een debetkaart door een klant, deze niet in rekening mogen brengen. Dat verbod vormt een mededingingsbeperking, aangezien het handelaren belet de dreiging met die discriminatie te gebruiken als drukmiddel om over lagere handelarenvergoedingen te onderhandelen. De Commissie heeft op dat punt onvoldoende marktonderzoek verricht.

Ook heeft de Commissie een fout gemaakt door in de bestreden beschikking diverse andere regels goed te keuren. Zo aanvaardt de Commissie de „regels betreffende de grensoverschrijdende uitgifte”, volgens welke een bank die kaarten wil gaan uitgeven in een andere staat moet voldoen aan de aldaar geldende voorschriften. Hierdoor wordt de markt de facto verdeeld en wordt voorkomen dat minder restrictieve regels in een staat door emitterende banken als concurrentievoordeel in een andere staat worden gebruikt. Verder heeft de Commissie een fout gemaakt door de „regels betreffende de grensoverschrijdende werving” goed te keuren, op grond waarvan het de handelaren in een staat wordt belet om een wervende bank te zoeken in een andere staat waar de multilaterale afwikkelingsvergoeding lager is.

Ten slotte heeft de Commissie haar goedkeuring van de „geenwerving-zonder-uitgifte”regel onvoldoende gemotiveerd. Op grond van die regel dient een bank die handelaren wil werven, een bepaald aantal kaarten aan klanten uit te geven voordat zij met haar wervingsactiviteiten kan beginnen. Dit komt neer op een marktverdelingsovereenkomst tussen de thans emitterende banken.

Beroep, op 3 januari 2002 ingesteld door Robert Polinsky tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-1/02)

(2002/C 84/117)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 januari 2002 beroep tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Robert Polinsky, wonende te Thionville (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-R. Iturriagoitia, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het Gerecht behage:

- het besluit van het Hof van Justitie van 25 september 2001 nietig te verklaren;

- verweerder te veroordelen verzoeker ter vergoeding van de schade die deze heeft geleden en in de toekomst zal lijden, een bedrag te betalen dat onder alle voorbehoud op 350 000 EUR is bepaald en dient te worden vermeerderd met moratoire interessen op de voet van 10 % per jaar vanaf 7 oktober 1999 tot op de datum van betaling;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker lijdt aan een beroepsziekte die het gevolg is van zijn werkzaamheden in het gebouw van het Hof van Justitie, dat asbest bevat.

Volgens verzoeker haalt het Hof van Justitie twee categorieën schade, namelijk schade in de zin van artikel 288 EG en schade in de zin van artikel 73 van het Statuut, door elkaar. Verzoeker vraagt niet dat op grond van artikel 73 van het Statuut wordt vastgesteld dat zijn gezondheidstoestand is verslechterd, maar vordert op grond van artikel 288 EG vergoeding van de morele schade die hij ten gevolge van zijn ziekte heeft geleden. Dit is geen medische en evenmin een economische schade.

Hij stelt dat hij voldoet aan alle voorwaarden voor toekenning van een dergelijke schadevergoeding. Hij heeft daadwerkelijk schade geleden doordat zijn ziekte zijn gezinsleven en zijn sociale contacten heeft verstoord. Verder is er een causaal verband tussen de geleden schade en de aan de instelling verweten handeling; het Hof van Justitie heeft namelijk nagelaten passende beschermende maatregelen te treffen. Ten slotte gaat het om abnormale en bijzondere schade.

Beroep, op 10 januari 2002 ingesteld door Schlüsselverlag J. S. Moser Gesellschaft mbH en zes andere ondernemingen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-3/02)

(2002/C 84/118)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 januari 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Schlüsselverlag J. S. Moser Gesellschaft mbH, Innsbruck (Oostenrijk), J. Wimmer GmbH, Linz (Oostenrijk), Styria Medien AG, Graz (Oostenrijk), Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Bregenz (Oostenrijk), Eugen Russ Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, Schwarzach (Oostenrijk), „Die Presse” Verlags-Gesellschaft mbH, Wien (Oostenrijk), en „Salzburger Nachrichten” Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG, Salzburg (Oostenrijk), vertegenwoordigd door M. Krüger, advocaat.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat verweerster haar verplichtingen krachtens het EG-Verdrag niet is nagekomen, doordat zij geen standpunt heeft bepaald ten aanzien van verzoeksters' klachten betreffende de verwezenlijking van een concentratie van communautaire dimensie, die is aangemeld en bij beslissing van het Oberlandesgericht Wien, als kartelrechter, van 26 januari 2001 op nationaal niveau is goedgekeurd, of althans heeft nagelaten de bij de concentratie betrokken partijen te bevelen om de concentratie bij verweerster aan te melden.
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij brief van 25 mei 2001 dienden verzoeksters als eigenaars van Oostenrijkse dagbladen bij verweerster klachten in tegen een in Oostenrijk goedgekeurde concentratie van de media, waarbij de ondernemingen Bertelsmann, Gruner+Jahr, Raiffeisen, KURIER-Magazine en NEWS partij waren, en die volgens verzoeksters een communautaire dimensie had. Bij de klachten was een verzoek gevoegd om de partijen bij de concentratie te bevelen, deze concentratie overeenkomstig verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad aan te melden.

DG Concurrentie stelde zich in verscheidene brieven op het standpunt, dat genoemde verordening niet van toepassing was op de onderhavige concentratie, daar enkel een gedeeltelijke verkoop had plaatsgevonden, waarbij niet ten minste twee ondernemingen met een omzet van meer dan 250 miljoen euro betrokken waren. DG Concurrentie wees er echter op, dat dit standpunt voor verzoeksters niet bindend was.

Daar verweerster niet binnen twee maanden op het verzoek van verzoeksters om een formele beschikking inzake de klachten heeft gereageerd, stellen verzoeksters een beroep wegens nalaten krachtens artikel 232 EG in. Zij betogen, dat het bij gebreke van een beschikking van verweerster niet mogelijk is een beroep tot nietigverklaring bij het Gerecht van eerste aanleg in te stellen, en dat verzoeksters rechtstreeks en individueel worden geraakt door verweersters verzuim om een beschikking te geven.

Verzoeksters stellen, dat de nationale beslissing krachtens artikel 81, EG juncto verordening nr. 4064/89, nietig is daar de Republiek Oostenrijk in strijd met artikel 21, lid 2, van deze verordening haar nationale mededingingswetgeving op een concentratie van communautaire dimensie heeft toegepast. Verder voeren zij aan dat twee partijen bij de concentratie een omzet van meer dan 250 miljoen euro hebben, waarvan een niet meer dan twee derde van haar totale omzet in een

zelfde lidstaat behaalt. Ten slotte is er geen sprake van een gedeeltelijke verkoop maar van een fusie.

Beroep, op 18 januari 2002 ingesteld door Michael Gerhard Franz Platte tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-6/02)

(2002/C 84/119)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 januari 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Michael Gerhard Franz Platte, wonende te Tielt-Winge (België), vertegenwoordigd door X. De Kesel, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van 6 september 2001 waarvan beroep te vernietigen en datgene te bepalen en te doen wat het tot aanstelling bevoegde gezag had moeten doen, namelijk verzoeker aanstellen in rang C4.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is bij zijn indiensttreding ingedeeld in rang C5. In zijn beroep betwist verzoeker dit besluit. Volgens hem had hij gezien zijn eerdere beroepservaring en het feit dat de behoeften van de dienst de aanneming van een bijzonder gekwalificeerd persoon vereisen, moeten worden aangesteld in rang C4.

Doorhaling van zaak T-315/00⁽¹⁾

(2002/C 84/120)

(Procestaal: Italiaans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 29 november 2001 de doorhaling in het register gelast van zaak T-315/00: Associazione delle Cantine Sociali Venete en Cantine dei Colli Berici tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 335 van 25.11.2000.